Ročník 1921. 405

Sbírka zákonů a nařízení
státu československého.

Částka 49. Vydána dne 4. června 1921.

Obsah: (203. a 204.) 203. Nařízení o dopravním řádě pro železnice v Československé republice. 204. Nařízení o přechodných změnách jednotlivých předpisů železničního dopravního řádu.

203.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. května 1921 o dopravním řádě pro železnice v Československé republice.

Článek I.

Ku provedení §§ 2 a 4 zákona ze dne 27. října 1892, č. 187 ř. z., a zákonného článku XXV: 1892 o provedení mezinárodní úmluvy ze dne 14. října 1890 a některých ustanovení týkajících se železniční dopravy nákladní, vydává se dopravní řád, jenž následuje a který nabude účinnosti na veškerých železnicích sloužících v republice Československé veřejné dopravě dnem 1. srpna 1921.

Článek II.

Týmž dnem pozbývají platnosti: dopravní řád, zavedený nařízením ministerstva železnic ve shodě s ministerstvy spravedlnosti a obchodu ze dne 11. listopadu 1909, č. 172 ř. z., a dopravní řád, zavedený vládním nařízením veškerého královského uherského ministerstva, č. 5592/M. E. 1 z r. 1909, se všemi dodatky a přechodními změnami jednotlivých předpisů těchto řádů.

Článek III.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr železnic.

Černý v. r.

Dr. **Popelka** v. r.	Dr. **Beneš** v. r.
Dr. **Burger** v. r.	Dr. **Kovařík** v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r.	**Hanačík** v. r.
Dr. **Gruber** v. r.	Dr. **Šusta** v. r.
Dr. **Fatka** v. r.	Dr. **Mičura** v. r.
Dr. **Procházka** v. r.	**Husák** v. r.
Dr. **Brdlík** v. r.	Dr. **Fajnor** v. r.

Dopravní řád pro železnice v Československé republice.

I. Úvodní ustanovení.

§ 1.

Obvod platnosti.

Železniční dopravní řád (zkratka: ž. d. ř.) platí na všech železnicích v Československé republice, sloužících veřejné dopravě. V dopravě mezinárodní platí jen potud, pokud není upravena zvláštními ustanoveními.

§ 2.

Prováděcí ustanovení. Odchylky. Zatímní nebo přechodné změny.

(1) Prováděcí ustanovení může vydávati železnice po schválení dozorčím úřadem.

(2) Dozorčí úřad může schváliti v podrobnostech odchylky pro jednotlivé železniční trati, stanice, vozidla, vlaky nebo druhy vlaků, jakož i pro určité výpravní způsoby, přihlížeje ke zvláštním poměrům.

(3) Mají-li takováto prováděcí ustanovení a takovéto odchylky nabýti platnosti, buďtež pojata do tarifu. I jejich schválení nechť jest z tarifu zřejmo.

(4) Zatímní nebo přechodné změny jednotlivých předpisů tohoto řádu může v naléhavých případech dozorčí úřad nařídit sám s výhradou dodatečného schválení vládou buď všeobecně, nebo jen pro určité železniční trati nebo dopravní vztahy. Takové změny nutno uveřejniti ihned ve „Věstníku pro železnice

a plavbu" a současně předložiti vládě ke schválení. Po schválení budou uveřejněny změny tyto jako vládní nařízení.

II. Všeobecná ustanovení.

§ 3.

Přepravní povinnost.

(1) Přeprava nemůže býti odepřena:

1. vyhověno-li platným přepravním podmínkám a ostatním všeobecným ustanovením železničním;

2. není-li přeprava zakázána zákonnými předpisy nebo z důvodů veřejného pořádku;

3. je-li přeprava možna pravidelnými prostředky přepravními;

4. nebrání-li přepravě okolnosti, jež dlužno považovati za vyšší moc.

(2) Předměty, jež podle zařízení nebo podle provozu zúčastněných železnic nehodí se ku přepravě, není železnice povinna přijímati ku přepravě.

(3) Předměty, k jichž nakládání nebo vykládání jest zapotřebí zvláštních zařízení, není železnice povinna přijímati na takových stanicích a do takových stanic, kde tato zařízení nejsou.

§ 4.

Vlaky.

(1) Železnice provádí přepravu vlaky jezdícími pravidelně podle určitého jízdního řádu a vlaky jezdícími podle potřeby.

(2) Mimořádné jízdy na objednávku provádí železnice podle svého volného uvážení.

§ 5.

Ručení železnice za své lidi.

Železnice ručí za své lidi a za jiné osoby, jichž použije ku provedení přepravy.

§ 6.

Tarify.

(1) Železnice jest povinna sestaviti tarify, které podávají vysvětlení o všech ustanoveních směrodatných pro přepravní smlouvu, o přepravních cenách a poplatcích. Platnost tarifů jest podmíněna jich vyhlášením. Budiž jich použito vůči každému stejným způsobem, jsou-li splněny podmínky v nich uvedené.

(2) Přepravní ceny nutno stanoviti pevnou peněžní částkou.

(3) Zvýšení tarifů a jiná ztížení přepravních podmínek nabývají platnosti nejdříve za dva měsíce po vyhlášení, nebyl-li tarif zaveden toliko na určitou dobu.

§ 7.

Stížnosti.

(1) Stížnosti lze podati ústně nebo písemně.

(2) Na stížnosti budiž co možná nejdříve odpověděno.

§ 8.

Spory.

Spory mezi obecenstvem a zřízenci rozhoduje na stanicích dozorčí úředník, za jízdy vůdce vlaku.

§ 9.

Platidla.

Kde je toho potřebí, buďtež vedle zákonných platidel přijímány též zlaté a stříbrné peníze, jež platí v sousedních státech za zákonnou měnu. Kurs přejímací budiž určován železnicí a uveřejňován vývěsky u pokladen.

III. Přeprava osob.

§ 10.

Jízdní řády.

Jízdní řády buďtež uveřejněny dříve, než nabudou účinnosti, a vyvěšeny včas na stanicích. Nechť je z nich možno vyčísti druhy vlaků, vozové třídy a doby odjezdů, u větších stanic přestupných a všech konečných také doby příjezdů vlaků, jakož i důležitější připojení vlaková. Jízdní řády, jež pozbyly platnosti, nutno ihned odstraniti.

§ 11.

Osoby vyloučené z přepravy nebo k ní připuštěné jenom podmínečně.

(1) Kdo nedbá předepsaného pořádku, neuposlechne příkazů zřízenců nebo se neslušně chová, zejména kdo jest opilý, může býti z přepravy vyloučen.

(2) Osoby, které by byly pro nemoc nebo z jiných důvodů spolucestujícím na obtíž, buďtež z přepravy vyloučeny, nemůže-li jim býti vykázán zvláštní oddíl. Jízdné a zavazadelné budiž jim vráceno po srážce částky za projetou trať.

(3) Morem stižení nesmějí býti přepravováni. Malomocní (nemocní leprou), nemocní

cholerou (asijskou), hlavničkou osutinovou (tyfem skvrnitým), žlutou zimnicí nebo neštovicemi, nebo podezřelí takovými nemocemi smějí býti přepravováni jenom tehdy, ověří-li úřední lékař příslušný pro nástupní stanici přípustnost přepravy. Malomocní nebo podezřelí touto nemocí buďtež přepravováni v uzavřeném oddílu se zvláštním záchodem, ostatní osoby zde uvedené ve zvláštním voze.

(4) Nemocní střevním tyfem, záškrtem, úplavicí, spálou, osypkou, dusivým kašlem, nebo zánětem příušnic, buďtež přepravováni v uzavřeném oddílu se zvláštním záchodem. Je-li někdo podezřelý takovou nemocí, může železnice žádati, aby bylo předloženo lékařské vysvědčení, z něhož lze poznati druh nemoci.

(5) Za zvláštní vůz nebo oddíl dlužno zaplatiti tarifní poplatek.

(6) O vrácení zavazadla srv. § 34, odst. (4) a (5).

§ 12.

Jízdné. Sleva pro děti.

(1) Na každé stanici budiž vyvěšen nebo vyložen výtah tarifu, obsahující ceny tištěných jízdenek, jež lze tam dostati.

(2) Děti až do dovršeného čtvrtého roku, nežádáno-li pro ně zvláštního místa, buďtež přepravovány zdarma. Děti od dovršeného čtvrtého až do dovršeného desátého roku a děti mladší, pro něž žádáno zvláštního místa, buďtež přepravovány za ceny snížené.

§ 13.

Jízdenky.

(1) Než cestující nastoupí, musí si opatřiti jízdenku; tarifem mohou býti připuštěny výjimky.

(2) Z jízdenky nechť je zřejma trať, druh vlaku, vozová třída a jízdné.

(3) Doba platnosti budiž stanovena tarifem.

§ 14.

Výdej jízdenek.

(1) Výdejny jízdenek nechť jsou otevřeny ve stanicích se slabší dopravou nejméně půl hodiny, ve stanicích s čilejší dopravou nejméně hodinu před dobou odjezdu stanovenou jízdním řádem.

(2) Pět minut před dobou odjezdu vlaku stanovenou jízdním řádem zanikne nárok na výdej jízdenky.

(3) Železnice může žádati, aby bylo jízdné zaplaceno odpočítané.

§ 15.

Objednávka oddílů nebo jednotlivých míst.

(1) Oddíly buďtež cestujícím na jich žádost ponechány za tarifní poplatek, nebrání-li tomu důvody provozní nebo dopravní. Objednávku nutno učiniti nejméně 30 minut před dobou odjezdu stanovenou jízdním řádem.

(2) Objednané oddíly buďtež označeny nápisem.

(3) Za oddíl jest zaplatiti nejvýše tolik jízdenek, kolik obsahuje míst. Do oddílu nesmí býti pojato víc osob, nežli kolik jízdenek bylo zaplaceno.

(4) Zdali možno pro jednotlivé vlaky objednati určitá místa, budiž stanoveno tarifem.

§ 16.

Přezkoušení jízdenek. Příplatky k jízdnému. Vstupenky na nástupiště.

(1) Jízdenka budiž předložena na požádání při vstupu do čekárny, při vkročení na nástupiště a při odchodu s něho, při vstupu do vozu, jakož i kdykoli za jízdy, a odevzdána buďto krátce před ukončením jízdy nebo po jejím ukončení podle zařízení platných pro poslední jízdní trať.

(2) Cestující, jenž nepředloží platné jízdenky, musí zaplatiti dvojnásobné jízdné za projetou trať, nelze-li však ihned nepochybně zjistiti, ve které stanici nastoupil, za celou trať vlakem projetou až do nejbližší stanice, kde vlak zastaví za účelem vystupování — ale nejméně 10 Kč. Týž peníz budiž také zaplacen, i když se vlak nedal ještě do pohybu. Kdo ohlásí bez vyzvání průvodčímu, že si nemohl jízdenky opatřiti, zaplatí k tarifní ceně příplatek 3 Kč, celkem však ne více nežli dvojnásobnou tarifní cenu.

(3) Cestující, jenž odepře ihned zaplatiti, může býti z jízdy vyloučen. Vyloučený nemá nároku, aby mu jeho zavazadla byla přichystána k odběru jinde nežli na původní stanici určení.

(4) Na stanicích s uzavřeným nástupištěm nebo s uzavřenou čekárnou nechť si ti, kdož nemají platné jízdenky, opatří před vstupem do uzavřených částí stanice vstupenku na nástupiště. Vstupenka budiž při vstupu předložena a při odchodu z uzavřených částí odevzdána. Kdo vstoupí do uzavřených částí stanice bez platného průkazu, jest povinen zaplatiti 2 Kč.

(5) Kdo prodlévá ve vlaku k odjezdu připraveném, aniž má v úmyslu jím jeti, jest povinen zaplatiti 10 Kč.

(6) Železnicím jest ponecháno na vůli, aby po schválení dozorčím úřadem jednotně vytkly v tarifu ony případy, kdy lze upustiti z důvodů slušnosti zcela nebo z části od vybírání částek označených v odst. (2), (4) a (5).

(7) Ve všech případech, kdy bylo doplaceno, budiž vydána stvrzenka.

§ 17.

Čekárny.

(1) Čekárny buďtež otevřeny nejméně hodinu před dobou odjezdu vlaku stanovenou jízdním řádem.

(2) Na přestupních stanicích jest přijevším cestujícím dovoleno, aby prodlévali až do odjezdu svého vlaku v čekárně oné železnice, po které hodlají v jízdě pokračovati. Nemohou však požadovati, aby čekárna pro ně zůstala otevřena v době mezi 11. hodinou odpolední a 6. hodinou dopolední. Jenom je-li doba mezi příjezdem posledního a odjezdem prvního vlaku kratší šesti hodin, musí býti čekárny otevřeny na stanicích přestupních nebo na stanicích, kde zůstanou vlaky přes noc státi, pro přijevší cestující, kteří hodlají v cestě pokračovati.

(3) Osobám v § 11 uvedeným může býti zapověděno prodlévati v čekárnách.

(4) Kouřiti v čekárnách může býti zakázáno.

§ 18.

Oddíly ženské a nekuřácké.

(1) V každém vlaku má býti pokud možno alespoň po jednom ženském oddílu druhé a třetí třídy, pokud vlak má tři nebo více oddílů příslušné třídy.

(2) Do ženských oddílů nesmějí vstoupiti muži ani za souhlasu žen jedoucích v tom oddílu. Chlapce až do dovršeného desátého roku bráti s sebou jest dovoleno.

(3) V první třídě vozové jest dovoleno kouřiti jen za souhlasu všech spolucestujících téhož oddílu, pokud nejsou zařízeny zvláštní oddíly kuřácké a nekuřácké. Ve vlacích, které vezou oddíly třídy druhé a třetí, musí býti připraveny nekuřácké oddíly třídy druhé, a pokud soustava vozů dovoluje, také třídy třetí. V ostatních oddílech těchto tříd jest dovoleno kouřiti.

(4) Oddíly nekuřácké a ženské buďtež označeny nápisem.

(5) V oddílech nekuřáckých a ženských není dovoleno kouřiti ani za souhlasu spolucestujících téhož oddílu; rovněž nesmí nikdo vstoupiti do těchto oddílů, ani prodlévati na chodbách vozů, v nichž jsou tyto oddíly, s hořícím doutníkem, s hořící cigaretou nebo dýmkou.

(6) Ve vlacích, u nichž není vozů s uzavřenými oddíly, budiž podle možnosti postaráno o oddělené umístění žen a nekuřáků.

§ 19.

Nástup do vozů a poukaz míst.

(1) Na větších stanicích budiž k nástupu vyvoláváno.

(2) Zřízenci jsou oprávněni a na požádání povinni vykázati cestujícím místa.

(3) Cestující přijevší s přímými jízdenkami mají přednost před nově přistupujícími.

(4) Při nástupu do vlaku smí cestující pro sebe a pro každou s ním jedoucí osobu vyhraditi po jednom místě. Kdo místo opustil nevyhradiv si ho, ztrácí na ně nárok [srv. však § 15, odst. (4)].

§ 20.

Vrácení a výměna jízdenek.

(1) Cestující má jen tehdy nárok na přepravu, může-li mu býti poukázáno místo v oné třídě vozové, pro kterou platí jeho jízdenka. Jsou-li všechna místa v této třídě obsazena, může cestující buď žádati, aby byl přepraven v některé třídě nižší, kde místa ještě jsou volna, a byl mu vrácen rozdíl v cenách, anebo může se jízdy vzdáti a požadovati vrácení jízdného a zavazadelného. Na odškodnění nároku nemá.

(2) Na nástupní stanici smí cestující až do 5 minut před dobou odjezdu vlaku vyměniti svou jízdenku za jinou, nebyla-li ještě propíchnuta nebo lze-li prokázati, že jí bylo použito toliko ke vstupu na nástupiště. Rozdíl v ceně nutno vyrovnati.

(3) Pro jednotlivé části trati může cestující použíti třídy vyšší, nebo vlaku s vyššími cenami, zaplatí-li tarifní příplatek a nestanoví-li tarif jinak.

§ 21.

Odjezd. Zmeškání odjezdu cestujícím.

(1) Po znamení k odjezdu nesmí nikdo do vlaku nastoupiti.

(2) Kdo zameškā odjezd, nemá nároku na vrácení jízdného nebo na odškodnění.

(3) Chce-li použíti některého vlaku pozdějšího, pro který jeho jízdenka neplatí, musí ji předložiti neprodleně dozorčímu úředníku, jenž na ni napíše, že platí pro zvolený vlak. Doba platnosti jízdenek se tím neprodlužuje. Použije-li kdo vlaku s vyššími nebo nižšími cenami, budiž rozdíl vyrovnán.

(4) O vrácení zavazadel [odst. (2)] srovnej § 34, odst. (4) a (5).

§ 22.

Otvírání oken.

Okna lze současně otevříti na obou stranách vozu toliko za souhlasu všech osob v témže oddílu cestujících. Nemohou-li se cestující o otevření a zavření oken dohodnouti, rozhodne průvodčí.

§ 23.

Poškození vozidel nebo výstrojných předmětů.

Výlohy, vzešlé poškozením nebo znečištěním vozidel nebo jejich výstroje, buďtež nahrazeny. Železnice může žádati okamžité zaplacení nebo záruku. Stanovila-li železnice pro takové případy pevné sazby, budiž náhrada vyměřena podle nich.

§ 24.

Úkony ve stanicích na cestě. Zastavení na trati mimo stanice.

(1) Při příjezdu do stanice budiž vyvolávāno její jméno a přestup do jiného vlaku, mimo to doba zdržení, trvá-li déle než 4 minuty. Jakmile vlak zastaví, otevrou zřízenci dvéře všech vozů, ze kterých cestující žádají vystoupiti.

(2) Zůstane-li vlak státi výjimečně po delší dobu mimo stanici, smějí cestující vystoupiti toliko za výslovného souhlasu vůdce vlaku. Musí však ihned se vzdáliti s kolejí a na první znamení vůdce vlaku opět nastoupiti.

§ 25.

Přerušení jízdy.

Tarifem budiž stanoveno, kolikráte, jak dlouho a za jakých podmínek smí cestující přerušiti jízdu.

§ 26.

Zpoždění nebo vynechání vlaků. Provozní poruchy.

(1) Zpožděný odjezd nebo příjezd nebo vynechání vlaků nejsou důvodem, aby byl činěn nárok na odškodnění.

(2) Bylo-li zpožděním vlaku zmeškáno připojení k vlaku jinému, nebo nejede-li některý vlak vůbec nebo jen po části trati, může cestující požadovati vrácení jízdného a zavazadelného za neprojetou trať.

(3) Upustí-li cestující v takovém případě od další jízdy a vrátí-li se bez přerušení jízdy nejbližším vhodným vlakem do stanice nástupní, budiž mu jízdné a zavazadelné vráceno, jakož i budiž bezplatně přepraven zpět v oné třídě vozové, již měl zaplacenu na cestě tam, anebo ve třídě nejblíže vyšší, nemá-li vlak téže třídy. Aby nepozbyl svých nároků, musí je cestující ohlásiti dozorčímu úředníku ihned po příjezdu do stanice, v níž od cesty upustil, jakož i při návratu do stanice nástupní, při čemž nutno zároveň předložiti jízdenku. Na obou stanicích budiž cestujícímu vydáno osvědčení, že své nároky ohlásil.

(4) Železnice přepraví cestujícího zřeknuvšího se náhrady jízdného a bezplatné zpáteční přepravy i s jeho zavazadly bez příplatku nejbližším vhodným vlakem osoby dopravujícím, jenž jede do téže stanice cílové, po téže trati nebo i po trati jiné, jestliže se tím příjezd do stanice cílové uspíší. Vzájemný postih železnic není tím dotčen.

(5) Železnice jest oprávněna vyloučiti tarifem jednotlivé vlaky nebo jednotlivé druhy vlaků z výpomocného použití.

(6) Znemožní-li živelní pohromy nebo jiné nutkavé okolnosti jízdu po některé trati, nechť se železnice postará podle možnosti o přepravu dále až ke sjízdné trati.

(7) Železnicím je ponecháno na vůli, aby po schválení dozorčím úřadem stanovily jednotně tarifem další úlevy.

(8) Zpoždění vlaků trvající déle než 15 minut a provozní poruchy buďtež oznámeny vývěsky.

§ 27.

Zvířata v průvodu cestujících.

(1) Není dovoleno bráti s sebou zvířata do osobních vozů.

(2) Výjimky tvoří psíčci a jiná malá zvířata chovaná na klíně, nečiní-li spolucestující téhož oddílu námitek, aby byla vzata do oddílu. Psy každé velikosti možno vziti s se-

bou, může-li jejich držitelům býti vykázán zvláštní oddíl.

(3) Jinak platí pro psy, jež cestující s sebou berou, tyto předpisy:

1. Psi, jež cestující nevzali s sebou do osobního vozu, budou přepravováni ve zvláštních příhradách vozových. Není-li jich aneb jsou-li již obsazeny, nelze přepravy požadovati.

2. Cestující se postarejž sám o naložení a vyložení psů, dále o jejich přeložení na stanicích přechodních.

3. Železnice není povinna uschovávati psy, kteří po příjezdu do stanice určení nejsou ihned odebráni.

4. Opověděti zájem na dodání není dovoleno.

5. Nemocné psy nelze přepravovati.

(4) Tarifem budiž ustanoveno, zdali a za jaká zvířata má cestující zaplatiti přepravné. O zaplacení budiž mu vydán výkaz.

(5) Za každé zvíře podrobené poplatku, které cestující bere s sebou bez výkazu o přepravném, dlužno zapraviti k tarifnímu poplatku příplatek 3 Kč, celkem však ne více než dvojnásobný tarifní poplatek, hlásí-li to cestující průvodčímu bez vyzvání. Neučiní-li tak, musí zaplatiti za trať zvířetem projetou, a nelze-li ihned nepochybně zjistiti, kde zvíře vzato do vozu, za celou trať vlakem projetou až do nejbližší stanice, kde vlak zastaví za účelem vystupování, dvojnásobný tarifní poplatek, nejméně však 10 Kč. V jiných případech než v odst. (2) uvedených budiž zvíře z osobního vozu odstraněno. Předpis § 16, odst. (6), platí zde obdobně.

(6) Pro přepravu psů ve zvláštních příhradách vozových s výhradou pozdějšího vypravení platí ustanovení § 32, odst. (6).

(7) O jinaké přepravě zvířat viz §§ 30, odst. (3), 40 a násl. a 48 a násl.

§ 28.

Ruční zavazadla.

(1) Předměty snadno přenosné (ruční zavazadla) jest dovoleno bráti s sebou do osobních vozů, nejsou-li tím spolucestující téhož oddílu obtěžováni, a nebrání-li tomu předpisy celní, berní nebo policejní.

(2) Cestující smějí použíti k umístění ručních zavazadel jen prostoru nad svým sedadlem nebo pod ním. Na sedadla není dovoleno zavazadla ukládati.

(3) Cestující nechť sám dohlíží na předměty, jež s sebou veze. Železnice ručí za ně jen tehdy, má-li vinu.

§ 29.

Předměty, jež není dovoleno bráti s sebou.

(1) Zakázáno bráti s sebou předměty nebezpečné, zejména nabité střelné zbraně, předměty výbušností nebezpečné, látky snadno vznětlivé, žíravé, zapáchající a podobné.

(2) Kdo proti tomu jedná, ručí za veškerou škodu z toho vzešlou a stihne ho mimo to také trest stanovený předpisy železničně-policejními.

(3) Zaměstnanci jsou oprávněni přesvědčiti se o obsahu předmětů s sebou vzatých.

(4) Osoby, jež nosí s sebou střelnou zbraň u výkonu veřejné služby, jakož i lovci a střelci smějí bráti s sebou příruční střelivo. Průvodcům zatčených, kteří jedou s těmito ve zvláštních vozech neb oddílech vozových, jest dovoleno vzíti s sebou nabitou střelnou zbraň.

IV. Přeprava cestovních zavazadel.

§ 30.

Pojem.

(1) Cestující může podati ku přepravě jako zavazadla předměty, jichž potřebuje na cestu.

(2) Zavazadla musí býti poznatelna jako taková svým obalem v kufrech, v cestovních koších, v brašnách, v krabicích na klobouky, v příručních bednách a pod. Váha jednotlivého kusu zavazadla může býti tarifem jednotně omezena nebo může býti podej těžších kusů připuštěn jen za zvláštních podmínek.

(3) Zdali a za jakých podmínek budou přijímány jako zavazadla předměty, jež nelze považovati za cestovní potřeby, jakož i živá zvířata v dosti bezpečných schranách a vozidla, budiž tarifem jednotně stanoveno.

(4) Předměty vyloučené z přepravy podle § 54, odst. (1), aneb k ní podle § 54, odst. (2) A, podmínečně připuštěné včetně předmětů uvedených v § 29, nesmějí býti podávány jako zavazadla.

(5) Zda a za jakých podmínek předměty v § 54, odst. (2) B, č. 1, vytčené mohou býti přijímány jako cestovní zavazadlo, stanoveno jest tarifem.

(6) Podány-li jako zavazadlo předměty nepřipuštěné podle předchozích ustanovení ku přepravě jako zavazadlo, dlužno doplatiti na dovozné za spěšninu. Mimo to nutno za-

platiti přirážku k dovoznému podle ustanovení § 60, odst. (1).

§ 31.

Obal. Odstranění starších značek přepravních.

(1) Zavazadlo musí býti obalem bezpečně a trvanlivě chráněno před ztrátou, úbytkem a poškozením. Zavazadla nebalená nebo nedostatečně balená mohou býti odmítnuta. Přijme-li je železnice přece ku přepravě, jest oprávněna vepsati do zavazadlového lístku (§ 32) přiměřený záznam. Přijetí zavazadlového lístku s takovým záznamem platí za uznání tohoto stavu.

(2) Každý kus budiž opatřen přesnou a trvanlivě připevněnou adresou cestujícího (jméno, bydliště, byt), jakož i jménem stanice podací a určení. Zavazadlo, jež není takto označeno, může býti odmítnuto.

(3) Starší přepravní značky (železniční nebo poštovní a jiné značky a nálepky, jež by mohly býti považovány za přepravní značky železniční), nutno se zavazadel odstraniti.

§ 32.

Podej zavazadel. Zavazadlový lístek.

(1) Zavazadla buďtež podána u výpravny v době stanovené pro výdej jízdenek; lze však odmítnouti přijetí zavazadel, která nebyla podána nejpozději do 15 minut před dobou odjezdu vlaku stanovenou jízdním řádem. Tarifem budiž jednotně stanoveno, zdali nutno při podeji zavazadel vykázati se jízdenkou.

(2) Chce-li cestující opověděti zájem na dodání, musí tak učiniti nejpozději půl hodiny před dobou odjezdu vlaku stanovenou jízdním řádem a zaplatiti tarifní poplatek. Je-li povinnost náhrady omezena podle § 35, odst. (2), nejvyšší částkou, není přípustno opověděti zájem nad tuto částku.

(3) Vozidla, která jsou jako zavazadla přípustná, ale do zavazadlového vozu se nevejdou, buďtež ohlášena ve výchozí stanici vlaku nejméně dvě hodiny, v jiných stanicích nejméně 24 hodiny před dobou odjezdu stanovenou jízdním řádem, a buďtež podána nejpozději hodinu před dobou odjezdu stanovenou jízdním řádem.

(4) Zavazadelné budiž zapraveno při podeji.

(5) Při přijetí budiž cestujícímu vydán zavazadlový lístek a opoví-li zájem na dodání, budiž v něm opověděná částka zaznamenána; jinak nemá opověď právního účinku. Na požádání budiž cestujícímu vydána mimo lístek zavazadlový také stvrzenka o zaplaceném zavazadelném.

(6) Přepravována-li zavazadla v nutných případech výjimečně s výhradou pozdějšího vypravení, nebo byla-li zavazadla přijata na stanicích, kde není výpravny zavazadlové, nutno je považovati přece za přijatá ku přepravě od toho okamžiku, kdy byla převzata. Za zavazadla výjimečně přijatá v nutných případech s výhradou pozdějšího vypravení nutno zapraviti k zavazadelnému přirážku 3 Kč.

(7) O přepravě jízdních a motorových kol, jakož i lyží a rohaček (saní), mohou býti vydány tarifem zvláštní předpisy.

§ 33.

Celní, berní a policejní řízení.

Povinností cestujících jest, aby byli přítomni celnímu, bernímu a policejnímu odbavení svých zavazadel. Za překročení lhůty dodací (§ 37) způsobené nedbáním tohoto ustanovení nelze poskytnouti náhrady škody.

§ 34.

Výdej zavazadel.

(1) Zavazadlo bude vydáno tomu, kdo odevzdá zavazadlový lístek. Železnice není povinna zkoumati oprávnění držitele zavazadlového lístku.

(2) Držitel zavazadlového lístku jest oprávněn žádati u výdejny na stanici určení za výdej zavazadla, jakmile po příjezdu vlaku, k němuž bylo podáno, nebo po příjezdu vlaku přípojného, kterým mělo býti přepraveno, uplynula doba potřebná ku přichystání a třeba-li i k celnímu, bernímu nebo policejnímu řízení. Musí-li vozidla, jichž nelze do zavazadlového vozu naložiti, přejíti cestou do jiného vlaku, může býti žádána další jich přeprava teprve příštím osobním vlakem.

(3) Nebylo-li zavazadlo odebráno do 24 hodin, nebo vozidlo do 2 hodin po příjezdu vlaku, budiž zaplaceno skladištné nebo stojné. Dojde-li vozidlo po 6. hodině odpoledne, bude čítána lhůta odběrná od 8 hodin dopoledne příštího dne.

(4) Zpravidla jest vydati zavazadlo jen na té stanici, kam bylo vypraveno. Žádá-li však toho cestující, může býti vráceno ve stanici

podací nebo vydáno v některé stanici na cestě, odevzdá-li cestující zavazadlový lístek a předloží-li jízdenku, dovolí-li to čas a okolnosti, a nebrání-li tomu předpisy celní, berní nebo policejní.

(5) Nebyl-li zavazadlový lístek předložen, jest železnice povinna vydati zavazadlo jen tehdy, prokáže-li strana hodnověrně oprávněnost ku příjmu. Vedle toho může býti požadováno složení jistoty.

(6) Cestující, jemuž zavazadlo nebylo včas vydáno, může žádati, aby mu na zavazadlovém lístku byly potvrzeny den a hodina, kdy o ně žádal.

§ 35.

Ručení železnice za ztrátu, úbytek nebo poškození.

(1) Železnice ručí za zavazadla, pokud v tomto oddílu nejsou stanoveny odchylky, podle předpisů o ručení za zboží (oddíl VIII).

(2) Za zvláštních poměrů provozních může železnice po schválení dozorčím úřadem tarifem omeziti náhradu, kterou jest jí platiti při ztrátě, úbytku nebo poškození zavazadel, na nejvyšší částku. O obmezení výše odškodného u předmětů § 54, odst. (2) B, číslice 1, platí § 89, odst. (2). Je-li zde zlý úmysl nebo hrubá nedbalost, nelze uplatniti obmezení náhrady na nejvyšší částku.

(3) Za ztrátu, úbytek nebo poškození předmětů, které byly ponechány v přepravovaných vozidlech [§ 30, odst. (3)], ručí železnice jen tehdy, má-li vinu.

§ 36.

Ztráta zavazadla.

(1) Za ztrátu zavazadla ručí železnice jen tehdy, bylo-li za jeho výdej žádáno na stanici určení do 14 dnů po příjezdu vlaku, k němuž bylo podáno nebo kterým mělo dojíti.

(2) Chybějící zavazadlo jest považovati za ztracené po uplynutí 3 dnů po příjezdu vlaku, k němuž bylo podáno nebo kterým mělo dojíti.

(3) Bude-li zavazadlo později zase nalezeno, budiž to cestujícímu oznámeno, lze-li jeho pobyt vypátrati. Cestující může ve 30 dnech po obdržení zprávy žádati, aby mu bylo zavazadlo bez útrat vydáno na některé tuzemské stanici, když vrátí náhradu po srážce odškodného za překročení dodací lhůty podle § 37. Vráceno-li zavazadlo cestujícímu ve stanici podací, budiž mu vráceno i zavazadelné.

§ 37.

Ručení železnice za překročení dodací lhůty.

(1) Byla-li překročena dodací lhůta, jest železnice povinna nahraditi prokázanou škodu, a to:

a) nebyl-li zájem na dodání opověděn, za každé započaté 24 hodiny, o něž je lhůta překročena — nanejvýše však za tři dny — až do částky 20 h za každý kilogram zavazadla nedošlého včas, až do částky 30 Kč za každé vozidlo, jež nedojde včas;

b) byl-li zájem na dodání opověděn, až do opověděné částky. Je-li tato nižší nežli odškodné v bodě a) stanovené, lze se dožadovati tohoto.

(2) Nevzešla-li škoda, nebo nebyla-li prokázána, jest železnice povinna zaplatiti:

a) nebyl-li zájem na dodání opověděn, za každé započaté 24 hodiny, o něž jest lhůta překročena — nanejvýše však za tři dny — 10 h za každý kilogram zavazadla nedošlého včas, 15 Kč za každé vozidlo, jež nedojde včas;

b) byl-li zájem na dodání opověděn, za každé započaté 24 hodiny, o něž byla lhůta překročena — nanejvýše však za tři dny — 20 h za každý kilogram zavazadla nedošlého včas, 30 Kč za každé vozidlo nedošlé včas, nikoliv však více než opověděnou částku. Je-li nižší nežli odškodné v bodě a) stanovené, lze se dožadovati tohoto.

(3) Ručení železnice jest vyloučeno, vzniklo-li překročení lhůty z události, kterou železnice ani nezpůsobila, ani nemohla odvrátiti.

(4) O případech, kdy jest platiti plnou náhradu, srv. § 95.

§ 38.

Nosiči zavazadel.

(1) Na stanicích, kde toho potřeba káže, buďtež ustanoveni nosiči zavazadel, kteří jsou povinni donášeti v nádražním obvodu cestovní i ruční zavazadla na místa cestujícími označená.

(2) Nosiče zavazadel nechť jest možno poznati podle služebních odznaků; tito musí míti po ruce tištěný služební poukaz i poplatkový tarif. Jsou povinni na požádání předložiti tarif a vydati též známku opatřenou jejich číslem.

(3) Tarif budiž vyvěšen u výpraven a výdejen zavazadlových, jakož i u úschoven pro zavazadla.

(4) Za zavazadla nosičům podle odst. (1) odevzdaná ručí železnice tak jako za zavazadla odevzdaná jí ku přepravě.

§ 39.

Uschování zavazadel.

Na stanicích, kde jest výpravna zavazadel, buďtež pokud možno učiněna opatření, která cestujícím umožňují, aby svá zavazadla za poplatek vývěskem uveřejněný odevzdali do dočasného uschování. Železnice ručí v tomto případě jako uschovatel.

V. Přeprava spěšnin.

§ 40.

Přijetí.

(1) Předměty způsobilé ku přepravě v zavazadlovém voze lze přijímati podle podrobnějších předpisů tarifu jako spěšniny.

(2) Každý kus budiž opatřen přesnou a trvanlivě připevněnou adresou příjemcovou. Nemá-li býti zásilka příjemci doručena, budiž k adrese každého kusu ještě připojena poznámka „na přihlášku“ nebo „nedoručovat“.

(3) Spěšniny nutno podávati u výpraven železnicí určených ve služebních hodinách oznámených vývěskem.

(4) Železnice jest povinna zjistiti při přijetí zásilky bezplatně váhu. Odesilateli nebo jeho zmocněnci jest ponecháno na vůli zúčastniti se zjišťování.

(5) Žádá-li toho odesilatel, potvrdí železnice přijetí zboží způsobem, jejž určí dráha odesílací.

§ 41.

Přeprava.

(1) Spěšniny jest přepravovati tak jako zavazadla. Obmezena-li nebo vyloučena-li přeprava některými vlaky, buďtež vlaky ty oznámeny.

(2) Nebyl-li vlak, jímž zboží se má přepravovati, určen odesilatelem při podeji, budiž zboží vypraveno nejbližším vhodným vlakem.

§ 42.

Výdej.

(1) Příjemce jest oprávněn žádati u výpravny ve stanici určení, aby mu byla spěšnina vydána, jakmile uplynula potřebná doba k řádnému přichystání po příjezdu vlaku, jímž měla býti připravena. Neodebere-li příjemce zboží hned po příjezdu vlaku, a není-li zboží nadepsáno „na přihlášku“, bude ohlášeno nebo doručeno příjemci podle tarifu železnice dodací. Zboží označené slovem „nedoručovat“ nutno příjemci ohlásiti vždy. Ohlášení nebo doručení budiž provedeno ve lhůtách stanovených v §§ 78 a 79 pro rychlé zboží.

(2) Spěšniny podané do stanic, kde není zavazadlové výpravny, buďtež odebrány ihned po příjezdu vlaku u zavazadlového vozu. Nebyly-li odebrány, budou přepraveny dále do nejbližší stanice, kde jest výpravna zavazadel a tam přichystány k odběru. Za další přepravu bude čítán poplatek za spěšninu zvláště.

§ 43.

Další předpisy.

Tarifem budiž jednotně stanoveno, zdali a pokud platí ustanovení pro zavazadla (oddíl IV) nebo pro náklady (oddíl VIII) též pro spěšniny vedle zvláštních předpisů, které o nich budou vydány.

VI. Přeprava mrtvol.

§ 44.

Podej.

(1) Mrtvoly buďtež vypraveny nákladním listem (§ 55). Mrtvoly vypravené nákladním listem na rychlé zboží buďtež přijímány ku přepravě vlaky osobními; použití rychlíků může býti odepřeno.

(2) Zásilky mrtvol dlužno ohlásiti ve výchozí stanici vlaku nejméně 6 hodin, ve stanicích ostatních nejméně 12 hodin před odjezdem.

(3) Každá mrtvola musí býti neprodyšně uzavřena v pevné schráně kovové, již dlužno vsaditi do dřevěné schrány tak těsně, aby se kovová schrána nemohla v ní pohnouti.

(4) Při podeji budiž železnici odevzdán průvodní list umrlčí podle vzoru přílohy A, který odevzdá železnice při výdeji mrtvoly příjemci. Pro zásilky mrtvol z cizích států, s kterými byla sjednána dohoda o vzájemném uznání průvodních listů umrlčích, dostačí průvodní list umrlčí příslušného cizozemského úřadu. Železnice oznámí zvláště, které tuzemské i cizozemské úřady jsou oprávněny vydávati průvodní listy umrlčí. Průvodní list umrlčí platí pro celou cestu přepravní. Příloha A.

(5) Naložení mrtvoly obstará odesilatel.

(6) Dovozné dlužno zaplatiti při podeji. Kdo podá mrtvolu a udá obsah nesprávně, jest povinen doplatiti rozdíl dovozného ze stanice odesílací až do stanice určení, a jakožto přirážku zaplatiti čtyřnásobné celé dovozné.

§ 45.

Přeprava.

(1) Mrtvoly buďtež přepravovány v krytých vozech. Jest zapověděno přikládati zboží, které nepatří k mrtvole. Podáno-li více mrtvol současně z téže stanice odesílací do téže stanice určení, lze je naložiti společně do vozu. Mrtvoly podané v umrlčích povozech se všech stran uzavřených lze přepravovati v otevřených vozech.

(2) Každá zásilka budiž provázena průvodcem, který si opatří jízdenku a použije téhož vlaku. Průvodce není potřebí, je-li místo určení zároveň stanicí určení, a odevzdáli odesilatel stanici odesílací písemné nebo telegrafické prohlášení příjemcovo, že dá zásilku ihned odvézti, jakmile bude o jejím příchodu zpraven. Zásilky na ústavy pohřební a na ústavy pro spalování mrtvol nepotřebují takového prohlášení.

(3) Mrtvoly smějí býti cestou překládány jen v případech nezbytnosti. Buďtež přepravovány co nejrychleji a bez přerušení. Je-li delší zastávka na některé stanici nevyhnutelna, budiž vůz s mrtvolou postaven podle možnosti na kolej postranní. Stane-li se přeprava nikým neprovázené mrtvoly vyhlédnutými vlaky nemožnou, má stanice, kde překážka nastala, příjemci bezplatně telegraficky oznámiti, kterým vlakem bude přeprava vykonána.

§ 46.

Výdej.

(1) Příchod mrtvoly nikým neprovázené do místa určení budiž příjemci neprodleně ohlášen na jeho útraty telegraficky, telefonicky nebo zvláštním poslem.

(2) Výdej mrtvol přepravovaných osobními vlaky lze požadovati v době určené § 34, odst. (2).

(3) Příjemce jest povinen potvrditi příjem mrtvoly.

(4) Příjemce nechť vyloží a odveze zásilku ve lhůtě 6 hodin po příjezdu vlaku do stanice určení. Nestane-li se tak, může býti mrtvola odevzdána místnímu policejnímu úřadu. Přijde-li mrtvola po 6. hodině večerní, počítá se lhůta od 8. hodiny příštího rána; byla-li lhůta k vyložení nebo odvezení překročena, jest železnice oprávněna vybrati tarifní skladiště nebo zdržné.

§ 47.

Výjimečná ustanovení a další předpisy.

(1) Pro přepravu mrtvol na pohřebiště v místě podacím může železnice vydati odchylná ustanovení po schválení dozorčím úřadem.

(2) Mrtvoly zasílané policejními úřady, trestnicemi, nemocnicemi a pod. veřejným vyšším učilištím nebo těmito dále posílané není třeba doprovázeti. Mohou býti podávány v bednách nepropustně uzavřených a přepravovány nákladními vlaky v otevřených vozech. Zboží pevné jakosti (dřevo, kov a pod.) nebo v pevném obalu (v bednách, sudech a pod.) možno přikládati, nutno však učiniti opatření, aby bedny s mrtvolami nebyly poškozeny. Zakázáno jest přikládati potraviny a poživatiny, jakož i jejich suroviny a předměty uvedené v příloze C. Po schválení dozorčím úřadem lze upustiti od předložení průvodního listu umrlčího.

(3) Jinak platí pro přepravu mrtvol podpůrně předpisy oddílu VIII.

VII. Přeprava živých zvířat.

§ 48.

Podej.

(1) Železnice nechť vyhlásí, kterými vlaky přepravuje zvířata. Přeprava jednotlivých kusů nemůže býti odepřena, byla-li zvířata ohlášena nejméně o 24 hodiny dříve.

(2) Železnice nepřijímá zvířat ku přepravě v neděli a ve svátek. Výjimky buďtež oznámeny u výpraven vývěskem.

(3) Přeprava nemocných zvířat může býti odepřena.

(4) Železnice jest povinna přepraviti divoká zvířata jen tehdy, byly-li splněny podmínky předepsané v zájmu bezpečnosti.

(5) Zvířata dlužno přivésti na stanici včas, jednotlivé kusy nejdéle hodinu před odjezdem vlaku.

(6) Odesilatel obstará nakládání zvířat a bezpečné jich umístění ve voze, jakož i opatří potřebné pomůcky k uvázání.

(7) Železnice jest oprávněna žádati pro zásilky zvířat průvodce. Pro malá zvířata, podaná v přenosných, dobře uzavřených schranách, nelze žádati doprovodu.

(8) Průvodci mají opatrovati zvířata za přepravy. Dozorčí úředník vykáže na požádání průvodcům místo ve služebním voze nebo v některém voze osobním. Nutna-li jejich přítomnost v dobytčím voze v zájmu bezpečnosti provozu, nechť se průvodce v něm zdržuje, žádá-li toho dozorčí úředník nebo vůdce vlaku.

(9) Zásilky zvířat nutno podati nákladními listy jako rychlé zboží nebo jako zboží nákladní. Nákladní listy na zásilky živých zvířat nesmějí obsahovati žádné jiné předměty. Možno též žádati, aby dovczné bylo zaplaceno předem.

§ 49.

Přeprava.

Bližší ustanovení o přepravě živých zvířat Příloha B. jsou obsažena v příloze B.

§ 50.

Výdej.

(1) Zásilky zvířat buďtež co nejrychleji přichystány k odběru po příchodu na stanici určení. Nehlásí-li se po příchodu neprovázených zásilek zvířat na stanici nikdo oprávněný k odběru, budiž příjemce zpraven neprodleně, najisto však ve lhůtě stanovené pro rychlé zboží [§ 79, odst. (2)] telegraficky, telefonicky nebo zvláštním poslem.

(2) Příjemce má vyložiti a odehnati zvířata nejdéle dvě hodiny po tom, kdy byla přichystána. Nutno-li příjemce zpraviti, počíná se tato lhůta nejdříve dvě hodiny po zpravení [§ 79, odst. (3)]. Jakmile tato lhůta uplyne, může železnice dáti zvířata do ošetřování na útraty a nebezpečí oprávněného příkazce nebo vybrati tarifní zdržné nebo stojné, dovolí-li, aby zůstala ve voze nebo na nádraží.

(3) Lhůta se staví po dobu celního, berního nebo policejního řízení, pokud nebylo zdrženo odesilatelem, příjemcem nebo průvodcem.

§ 51.

Dodací lhůta.

(1) Dodací lhůty nesmějí přesahovati tyto nejdelší lhůty:

a) u rychlého zboží:
při vzdálenosti až do 150 tarifních kilometrů jeden den, při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 300 tarifních kilometrů další jeden den;

b) u nákladního zboží:
při vzdálenosti až do 100 tarifních kilometrů jeden den, při větších vzdálenostech za každých dalších započatých 250 tarifních kilometrů další jeden den.

(2) Dodací lhůta se počíná u zásilek přepravených vlakem dopoledne odjíždějícím o 12. hod. polední, u zásilek přepravených vlakem odpoledne odjíždějícím o půlnoci. Lhůta jest dodržena, byla-li zvířata přichystána k odběru na stanici určení před uplynutím lhůty.

(3) Lhůta se staví kromě případů uvedených v § 75, odst. (7), také po dobu zastávek na stanicích napájecích a po dobu zvěrolékařské prohlídky.

§ 52.

Další předpisy.

Jinak platí obdobně pro přepravu zvířat předpisy oddílu VIII.

VIII. Přeprava zboží.

§ 53.

Přímá přeprava.

Železnice jest povinna přijímati zboží ku přepravě ze všech takových stanic a do všech takových stanic a pobočných výpraven, jež jsou zařízeny pro přepravu zboží, aniž jest třeba pro přechod z jedné dráhy na druhou zprostředkovací adresy.

§ 54.

Předměty z přepravy vyloučené nebo jen podmínečně k ní připuštěné.

(1) Z přepravy jsou vyloučeny:

A. předměty vyhrazené poštovní přepravě;

B. předměty výbušností nebezpečné*) **) a samovznětlivé látky, pokud nejsou podle odst. (2) A, číslice 1, připuštěny ku přepravě podmínečně.

(2) Podmínečně jsou ku přepravě připuštěny:

A. podle předpisů obsažených v příloze C: Příloha C.

1. předměty výbušností nebezpečné a látky samovznětlivé [odst. (1) B], uvedené v příloze C, v odd. I a II.

---

*) K předmětům výbušností nebezpečným podle tohoto paragrafu patří všechny látky výbuchu schopné; srovnej však pozn. **).

**) Látky výbuchu schopné, jež neslouží k tomu, aby se jimi střílelo nebo trhalo, jež zápalným plamenem nelze přivésti k výbuchu a jež nejsou proti nárazu a úderu citlivější než dinitrobenzol, nepatří mezi předměty výbušností nebezpečné po rozumu tohoto paragrafu.

2. hořlavé tekutiny, jakož i jedovaté, žíravé a hnilobné látky, uvedené v příloze C, v odd. III. až VI.

B. Mimo to:

1. Pruty zlata a stříbra, platina, peníze, mince a papíry mající hodnotu peněz, jakož i dokumenty, drahé kameny, pravé perly, korály, zboží zlaté, stříbrné a platinové, zvláště cenné krajky, zvláště cenné výšivky, zvláště cenné kožešiny, filmy, jakož i jiné drahocenné věci, dále předměty umělecké, jako malby, díla výtvarná, předměty z kovolitiny, umělecké starožitnosti.

Přepravní podmínky pro tyto předměty buďtež stanoveny tarifem.

Za papíry, mající hodnotu peněz, nebuďtež pokládány poštovní známky, archy kolkové a kolky, jakož i podobné úřední cenné známky.

2. Předměty, jichž nakládání, vykládání, překládání nebo přeprava působí neobyčejné potíže vzhledem k zařízení nebo provozu některé ze zúčastněných drah.

Přepravu těchto předmětů může železnice učiniti závislou na podmínkách, jež dlužno zvláště smluviti.

3. Železniční vozidla, jež mají býti přepravena na vlastních kolech.

Vozidla ta musí býti způsobilá k jízdě. Lokomotivy, tendry, parní a motorové vozy musí provázeti odborník pověřený odesilatelem.

§ 55.

Nákladní list; jeho úprava.

(1) Každá zásilka budiž provázena nákladním listem, který nechť se shoduje pro obyčejné zboží nákladní se vzorem přílohy D, pro rychlé zboží se vzorem přílohy E.

Přílohy D a E.

(2) Pro nákladní listy budiž použito bílého papíru psacího jakosti stanovené příslušným úřadem. Všechny výpravny zboží jsou povinny prodávati nákladní listy za ceny tarifem stanovené.

(3) Na důkaz, že nákladní listy vyhovují předpisům, buďtež opatřeny přezkoušecím razítkem některé tuzemské železniční správy zmocněné k tomu dozorčím úřadem. Nákladní listy netištěné na účet dráhy budou opatřeny přezkoušecím razítkem za poplatek stanovený tarifem; provedení toho může býti odepřeno, není-li předloženo současně nejméně 100 nákladních listů.

(4) Části nákladního listu ohraničené silnou čarou jsou určeny pro záznamy dráhy, ostatní pro záznamy odesilatelovy [srv. však § 56, odst. (1) f)].

(5) Pro zásilky pravidelně se opakující mezi určitými místy a pro zásilky určené k další přepravě po lodi může dozorčí úřad schváliti odchylky od těchto ustanovení.

§ 56.

Obsah nákladního listu.

(1) Odesilatel nechť zapíše do nákladního listu:

a) jméno a bydliště příjemce, jemuž zboží má býti dodáno;

b) železniční stanici nebo pobočnou výpravnu zboží, až do které zboží má býti přepraveno (stanice určení);

c) místo určení, liší-li se od stanice určení;

d) označení zásilky podle jejího obsahu, u zboží kusového též počet kusů, obal a adresu nebo místo ní znamení a číslo. Železnice může i při nákladech vozových žádati označení obsahu podle počtu a obalu, připouští-li to povaha nákladu. Předměty uvedené v příloze C buďtež pojmenovány názvy tam použitými a vyznačeny připojením slova „podmínečně“;

e) váhu zásilky [srv. však § 58, odst. (2) a (3)] nebo místo ní údaj vyhovující předpisům dráhy odesílací;

f) číslo vozu, jeho řadu a značku vlastnickou, naloží-li zboží sám;

g) záznam výplatní, zaplatí-li dovozné předem;

h) přeje-li si duplikátu nákladního listu nebo přijímacího listu;

i) přeje-li si opovědi zájmu na dodání, dobírky nebo zálohy na zboží;

k) záznam, žádá-li, aby zboží bylo ponecháno na dráze na přihlášku. U předmětů v příloze C uvedených není taková žádost přípustna;

l) přesné označení průvodních listin přidaných za tím účelem, aby bylo vyhověno předpisům celním, berním nebo policejním [§ 65, odst. (1)];

m) podrobeny-li zásilky řízení celnímu nebo bernímu, výpravnu, kterou má zboží projíti, přeje-li si odesilatel ji jmenovati [§ 67, odst. (2)];

n) místo a den napsání nákladního listu;

o) podpis jménem neb firmou s udáním obydlí. Jest dovoleno připojiti adresu telegramů a číslo telefonní.

(2) Železnice může žádati, aby ke každému vozovém nákladu byl přidán zvláštní list nákladní.

(3) V týchž nákladní list smí býti pojato více předmětů, mohou-li býti naloženy podle své povahy bez újmy pohromadě a nebrání-li tomu předpisy celní, berní nebo policejní.

(4) Na zboží, které má odesilatel naložiti, nebo příjemce vyložiti, dále na každé železniční vozidlo, které má býti přepraveno na vlastních kolech, jakož i na zboží připuštěné podle § 54, odst. (2), podmínečně ku přepravě, buďtež vyhotoveny zvláštní nákladní listy, neobsahující jiných předmětů. Výjimka z toho jest přípustna jen tehdy, podá-li odesilatel předměty vyjmenované v příloze C balené pohromadě s jiným zbožím podle předpisů tam uvedených.

(5) Nestačí-li místo na líci nákladního listu určené pro popis zboží, budiž použito rubu; je-li třeba, buďtež k nákladnímu listu připevněny vložky téže velikosti, jež pak dlužno každou zvláště podepsati. V nákladním listu budiž na ně poukázáno. Udána-li úhrnná váha takové zásilky, budiž zapsána v nákladním listu na místě k tomu určeném. U zboží různých tříd tarifních, žádán-li oddělený výpočet dovozného, budiž váha udána pro každou tarifní třídu zvlášť.

(6) Odesilatel smí v nákladním listu předepsati, aby zboží na stanici určení bylo přepočítáno a převáženo; za to dlužno zaplatiti tarifní poplatek [§ 77, odst. (2) a (3)].

(7) Podává-li odesilatel zboží do některého místa určení, kde není železniční stanice zařízené pro přepravu zboží ani pobočné výpravny zboží, může v nákladním listě učiniti opatření o další přepravě zboží ze stanice určení až do místa určení [srv. § 76, odst. (9)].

(8) Na rubu nákladního listu smí býti vytištěna firma odesilatelova. Mohou tam také býti učiněny záznamy týkající se zásilky, obsahující zprávu pro příjemce, na př. „ze zásilky pana N. N.“, „z rozkazu pana N. N.“, „k disposici pana N. N.“, „k další přepravě panu N. N.“, „pro parník N. N.“, „pojištěno u N. N.“, „k vývozu do N. N.“. Pro železnici nejsou tyto záznamy závazny.

(9) Není dovoleno napsati jiná prohlášení do nákladního listu, připojiti jiné listiny k nákladnímu listu než ty, které jsou předepsány nebo dovoleny tímto řádem nebo se svolením dozorčího úřadu tarifem. Prohlášení a listiny smějí se týkati jen smlouvy nákladní.

(10) Všechny záznamy v nákladním listu smějí býti též pořízeny tiskem nebo razítkem.

§ 57.

Ručení za údaje v nákladním listu.

Odesilatel ručí železnici za správnost i úplnost údajů a prohlášení v nákladní list pojatých a nese všechny důsledky, jež vzejdou z nesprávných, nepřesných nebo nedostatečných záznamů.

§ 58.

Přezkoumání obsahu zásilky. Zjištění počtu a váhy.

(1) Železnice jest oprávněna kdykoliv přezkoumati, souhlasí-li zásilka s nákladním listem co do počtu kusů, váhy a obsahu. Poplatky za to vybírati není dovoleno. K přezkoumání obsahu budiž pozván oprávněný příkazce, neděje-li se to z důvodů policejních opatření, jež stát jest oprávněn učiniti v zájmu bezpečnosti nebo veřejného pořádku. Nedostaví-li se oprávněný příkazce, buďtež přibráni svědkové. Vyjde-li na jevo, že údaje v nákladním listě jsou nesprávné, dlužno železnici nahraditi výdaje, jež snad přezkoumáním vzešly.

(2) U zboží kusového, jež nakládá železnice [§ 59, odst. (1)], jest tato přijímajíc je povinna zjistiti počet a váhu. Tarif určí, zda čítá za to železnice poplatky. Odesilatel nebo jeho zmocněnec má na vůli zúčastniti se tohoto zjišťování. Napsal-li odesilatel váhu do nákladního listu a nežádal-li v nákladním listu o převážení, může železnice upustiti od převážení nebo může kusy stejného druhu převážiti zkusmo.

(3) U všech ostatních zásilek jest železnice povinna zjistiti váhu a počet kusů na návrh odesilatelův v nákladním listu, leda by váhy po ruce jsoucí nedostačovaly, nebo povaha zboží nebo poměry provozní zjištění počtu kusů nedovolovaly. Není-li udána váha v nákladním listu, má ji železnice zjistiti i bez návrhu. Za tato zjišťování dlužno zaplatiti tarifní poplatek. Nelze-li váhu zjistiti na stanici odesílací, budiž zjištěna na stanici jiné.

(4) Odesilatel, podávaje zásilku, může žádati, aby mu byla poskytnuta příležitost zúčastniti se zjišťování počtu kusů a váhy, je-li prováděno na stanici odesílací. Nežádá-li toho nebo zmešká-li příležitost mu poskytnutou, může se zjišťování opakovati

k jeho návrhu jen, zaplatí-li za toto nové vážení tarifní poplatek.

(5) Železnice může odvážiti nebo převážiti zboží nákladů vozových na váze kolejové a použíti pro výpočet váhy zásilky vlastní váhu železničního vozu na něm označenou. Návrhu oprávněného příkazce, aby prázdný vůz byl převážen, budiž vyhověno, dovolují-li to provozní poměry. Tarif stanoví, zdali a jaký poplatek se má vybírati.

(6) Železnice má potvrditi v nákladním listu, že zjistila váhu a počet kusů. Provádí-li zjištění stanice odesílací, nechť to potvrdí též na duplikátu nákladního listu nebo na přijímacím listu.

§ 59.

Nakládání vozů. Ložná váha. Únosnost.

(1) Zdali má býti zboží nakládáno železnicí či odesilatelem, budiž stanoveno tarifem, pokud tento řád neobsahuje o tom ustanovení, nebo nebyla-li sjednána zvláštní dohoda v nákladním listu mezi odesilatelem a železnicí.

(2) Pro nakládání vozů jest rozhodna ložná váha na nich označená. Zatížení až do únosnosti na voze vyznačené jest přípustno, netřeba-li se obávati podle přirozené povahy zboží, že zatížení vlivem povětrnosti za přepravy překročí únosnost. Zatížení únosnost přesahující — přetížení — není v žádném případě dovoleno. U vozů jen s jedním nápisem, který označuje přípustné zatížení a který se shoduje zároveň s ložnou váhou, lze za stejných předpokladů překročiti napsanou mez váhy až do 5%.

§ 60.

Přirážky k dovoznému.

(1) Byl-li udán nesprávně obsah, váha nebo počet kusů zásilky, nebo byl-li vůz ložený odesilatelem přetížen, jakož i nebylo-li dbáno bezpečnostních předpisů přílohy C, dlužno zaplatiti nehledě k tomu, zavinil-li to odesilatel či ne, přirážky k dovoznému, pro něž platí tato ustanovení:

a) Byly-li podány ku přepravě předměty uvedené v § 54, odst. (1) B a odst. (2) A, a udán jich obsah nesprávně, nebo nebylo-li dbáno bezpečnostních předpisů přílohy C, činí přirážka k dovoznému za každý kilogram hrubé váhy zasílaného kusu, v němž takový předmět byl obsažen, u zboží z přepravy vyloučeného podle § 54, odst. (1) B, jakož i u zboží výbušností nebezpečného a samovznětlivého v příloze C I a II uvedeného: 30 Kč, u hořlavých tekutin, jedovatých a žíravých látek v příloze C III, IV a V uvedených: 10 Kč, u hnilobných látek v příloze C VI uvedených: 2 Kč. Byla-li by přirážka vyšetřená podle zásad níže v b) uvedených vyšší, bude započtena tato.

b) V ostatních případech nesprávného údaje obsahu činí přirážka dovozného, nemůže-li údaj ten způsobiti žádné újmy na dovozném, 3 Kč za nákladní list, jinak dvojnásobnou částku rozdílu mezi dovozným vypočítaným podle nesprávného údaje a dovozným správně vypočítaným ze stanice odesílací až do stanice určení. Bylo-li zboží různých tříd tarifních spojeno v jednu zásilku a lze-li váhu zboží jednotlivých tříd zjistiti bez zvláštních potíží, budiž za podklad vyměření přirážky k dovoznému bráno dovozné odděleně pro každou třídu vypočítané, pokud toto se jeví lacinějším. Nejméně se vybere 3 Kč.

c) Byl-li nesprávně udán počet kusů nebo váha zásilky naložené odesilatelem, a mohla-li tím býti způsobena újma na dovozném, činí přirážka k dovoznému dvojnásobnou částku rozdílu mezi dovozným vypočítaným podle nesprávných údajů a dovozným správně vypočítaným ze stanice odesílací až do stanice určení.

d) Byl-li vůz ložený odesilatelem přetížen, činí přirážka k dovoznému šestinásobné dovozné ze stanice odesílací do stanice určení za váhu, která převyšuje meze zatížení stanovené § 59, odst. (2). Toto ustanovení platí obdobně též o předmětech, za něž dovozné nelze počítati podle váhy. Počítáno-li na př. dovozné podle ložné plochy, jest vyměřiti přirážku k dovoznému tím způsobem, že jest považováno dovozné počítané podle ložné plochy použitého vozu za dovozné nejvýše přípustného zatížení, načež vypočítáno dovozné za náklad nad toto zatížení a vyplývající takto částku nutno násobiti 6.

e) Přirážky k dovoznému stanovené v bodě a) až d) budou vybrány na sobě nezávisle, bylo-li zároveň porušeno několik předpisů. Byl-li udán nesprávně obsah, který může přivoditi újmu na dovozném, a zároveň též nesprávně počet kusů nebo váha zásilky, pokud nejde o předměty druhu vytčeného v § 54, odst. (1) B a odst. (2) A, činí přirážka k dovoznému dvojnásobnou částku rozdílu mezi dovozným za udaný počet kusů, za udanou váhu nebo za udaný obsah a mezi dovozným za zjištěný počet kusů, za zjištěnou váhu nebo za zjištěný obsah.

Mimo to dlužno doplatiti rozdíl dovozného a nahraditi vzešlou škodu, nehledě k trestům stanoveným jinými zákonnými nebo policejními předpisy.

(2) Tarif musí stanoviti jednotné zásady, podle nichž lze upustiti z ohledu slušnosti od vybrání přirážek k dovoznému stanovených v odst. (1), nebo podle nichž lze vybírati menší přirážky.

(3) Přirážka k dovoznému nesmí býti vybírána:

a) při nesprávném údaji váhy nebo přetížení, byla-li železnice povinna zásilku převážiti;

b) přibylo-li za přepravy zásilce na váze, aniž nastalo přetížení, prokáže-li odesilatel nebo příjemce, že příčinou přibytku na váze byly vlivy povětrnosti;

c) při přetížení způsobeném za přepravy vlivem povětrnosti, prokáže-li odesilatel, že nakládaje vůz nepřekročil ložné váhy na něm vyznačené.

(4) Odesilatel propadá přirážce k dovoznému, jakmile je smlouva nákladní sjednána (§ 61). U jiného než v odstavci (1) a) uvedeného zboží není dovoleno vybírati přirážky k dovoznému, nařídil-li odesilatel, aby mu zboží bylo vráceno [§ 73, odst. (1)] dříve, než bylo naloženo a než započato s úkony po rozumu § 58, odst. (1). Platiti přirážku k dovoznému jest povinen odesilatel. Přijal-li příjemce nákladní list a zboží, ručí podle § 76, odst. (4), vedle odesilatele rukou společnou a nerozdílnou toliko tehdy, je-li příjemci přirážka zřejma z návěští (stvrzenky o příjmu zboží) (§ 79) a z nákladního listu.

(5) Nárok na zaplacení nebo vrácení přirážky k dovoznému promlčuje se v jednom roce. Promlčení počíná se u nároků na zaplacení přirážky k dovoznému zaplacením dovozného, nebo nebylo-li třeba dovozné platiti, podejem zboží; u nároků na vrácení počíná se promlčení zaplacením přirážky. Promlčení se staví nebo přerušuje podle ustanovení § 71, odst. (2).

§ 61.

Sjednání nákladní smlouvy. Potvrzení přijetí zboží.

(1) Nákladní smlouva je sjednána, jakmile výpravna přijala ku přepravě zboží a nákladní list. Na znamení přijetí budiž na nákladní list vytištěno denní razítko výpravny. Tímto razítkem budiž opatřena každá vložka podle § 56, odst. (5), připojená k nákladnímu listu.

(2) Razítko budiž vytištěno ihned, jakmile bylo veškeré zboží v nákladním listu zapsané úplně podáno a odesilatelem zaplaceny částky, jež třeba předem zaplatiti; na požádání odesilatelovo budiž vytištěno razítko v jeho přítomnosti.

(3) Za důkaz o nákladní smlouvě slouží nákladní list opatřený razítkem.

(4) U zboží naloženého odesilatelem jsou údaje nákladního listu o váze a počtu kusů toliko tehdy důkazem proti železnici, převážila-li nebo přepočítala-li kusy a osvědčila-li to v nákladním listu.

(5) Železnice jest povinna potvrditi na požádání odesilatelovo přijetí zboží a uvésti den, kdy bylo ku přepravě přijato na duplikátu nákladního listu, který jí byl předložen zároveň s nákladním listem a který dlužno označiti jako duplikát. Na nákladním listu budiž osvědčeno vytištěním razítka, že duplikát byl vydán.

(6) Duplikát nemá povahy nákladního listu nebo listu nakládacího.

(7) U zboží nepodávaného v celých vozových nákladech může býti za souhlasu odesilatelova vydán místo duplikátu přijímací list, který má touž právní povahu jako duplikát.

(8) Na žádost odesilatelovu budiž přijetí zboží potvrzeno též jiným způsobem, na př. vytištěním razítka pod zápis v knize stvrzenkové nebo podobně. Takové potvrzení nemá povahy duplikátu nákladního listu.

§ 62.

Obal a označení.

(1) Pokud povaha zboží toho vyžaduje, nechť jest zboží chráněno před ztrátou, úbytkem nebo poškozením řádným obalem.

(2) Není-li tomu tak, může železnice odepříti přijetí zboží nebo žádati, aby odesilatel v nákladním listu uznal, že obal chybí, nebo jaké má vady. Bývá-li odesilatelem podáváno na téže stanici zboží téhož druhu vyžadující obalu nebalené nebo v obalu o týchž vadách, může odesilatel jednou pro vždy vydati prohlášení podle vzoru přílohy F. V takovém případě budiž v nákladním listu poukázáno na toto všeobecné prohlášení. Příloha F.

(3) Jakou měrou ručí železnice za škodu vzešlou z vady obalu uznané v nákladním listu nebo zevně nepoznatelné, jest stanoveno v §§ 84 a 86. Není-li zevně poznatelná vada obalu v nákladním listu uznána, jest železnice jen tehdy osvobozena od ručení, jedná-li odesilatel obmyslně.

(4) Mimo to nechť je obal takový, aby zboží nemohlo způsobiti žádné škody, nakládá-li s ním železnice řádně. Jinak jest železnice oprávněna žádati uznání v nákladním listu podle odst. (2), přijme-li přes to zboží ku přepravě. Za škodu vzešlou vadami obalu takto potvrzenými nebo zevně nepoznatelnými ručí odesilatel. Není-li vada obalu zevně poznatelná uznána, ručí odesilatel jen tehdy, jedná-li obmyslně.

(5) Železnice může žádati, aby drobné zboží kusové (drobné železné výrobky nebo pod.), jehož nelze přijímati ani nakládati bez značné ztráty času, bylo svázáno nebo zabaleno ve větší jednotky.

(6) Železnicím jest zůstaveno vydati jednotné předpisy tarifní po schválení dozorčím úřadem o balení a nakládání zboží, jež nenáleží ke zboží v § 54, odst. (2) A, uvedenému, jež však svými vlastnostmi může způsobiti nenáležitosti za přepravy.

(7) Zboží kusové budiž označeno způsobem trvanlivým, zřetelným a vylučujícím záměnu. Tato označení nechť se shodují s údaji v nákladním listu. Starší označení (přepravní značky železniční, přepravní značky poštovní, nebo jiné značky a nálepky, jež mohou býti omylem pokládány za přepravní značky železniční), buďtež odstraněny.

(8) Železnice může žádati, aby zboží kusové bylo odesilatelem označeno jménem stanice určení, jest-li to při povaze zboží možno bez zvláštních potíží.

§ 63.

Přijetí.

(1) Železnice jest povinna přijímati zboží ku přepravě jen potud, pokud přeprava může ihned nastati. Nastane-li potřeba, aby přijetí zásilek bylo zastaveno vůbec nebo pro určité obvody odesílací nebo pro určité druhy zboží, protože nutkavé důvody železničního provozu nebo veřejný zájem nedopouštějí okamžité přepravy, jest zapotřebí schválení dozorčího úřadu.

(2) Zboží budiž podáváno v služebních hodinách železnicí stanovených a vývěskem vyhlášených.

(3) V neděli a ve svátek není železnice povinna přijímati nákladní zboží; rychlé zboží jest povinna přijímati, nepřekáží-li nic jeho celnímu odbavení nebo řízení bernímu.

(4) Bylo-li přijetí zásilky, kterou má železnice nakládati, odesilatelem zdržováno tím, že nepodal ve 24 hodinách všechno zboží patřící k nákladnímu listu, nebo že nákladní list pro nesprávnost nebo neúplnost nepřijatý neodevzdal opravený ve 24 hodinách po zahájeném podeji, nebo že v téže lhůtě nezapravil při záznamu výplatním částky dovozného a poplatky, jež dlužno předem zaplatiti, může železnice za uložené zboží vybrati tarifní skadištné.

(5) Přichystání vozu pro zboží, jež má odesilatel nakládati, nutno žádati na určitý den a udati zboží, přibližnou jeho váhu a stanici určení. Nelze-li vozy přichystati, budiž o tom, pokud možno, objednatel bezplatně zpraven. Nebyly-li včas připraveny vozy písemně přislíbené, má železnice nahraditi objednateli útraty podeje zboží, o nějž se marně pokoušel, nejméně však zdržné za jeden den. Byla-li objednávka vozu odvolána teprve, když už byl vůz přichystán, ale ještě před skončením nakládací lhůty [odst. (6)], má objednatel zaplatiti poplatek tarifem stanovený, který však nesmí převyšovati zdržné za jeden den. Byla-li objednávka odvolána až po skončení lhůty nakládací, budiž zaplaceno tarifní zdržné. Při objednávce vozu může železnice žádati jistotu ve výši uvedeného poplatku.

(6) Naložení má provésti odesilatel zpravidla v hodinách služebních; budiž dokončeno ve lhůtě, kterou má železnice vývěskem nebo tarifem vyhlásiti. Byla-li lhůta překročena, nebo nebyl-li nákladní list, jenž nebyl přijat pro nesprávnost nebo neúplnost, odevzdán opravený ve lhůtě nakládací, nebo nebyly-li v téže lhůtě zapraveny při záznamu výplatním částky dovozného a poplatky, jež dlužno zaplatiti předem, má odesilatel zaplatiti tarifní zdržné. Za neděle a svátky jest platiti zdržné jen tehdy, uplynula-li lhůta nakládací již o 2. hodině odpolední předešlého dne. Následuje-li po sobě několik dnů nedělních a svátečních, budiž vybráno zdržné toliko za jeden den. Překročena-li lhůta nakládací více než o 24 hodiny, může železnice vyložiti zboží na útraty a nebezpečí odesilatelovo a vzíti je na sklad nebo je odevzdati zasilateli (speditérovi) nebo do veřejného skladiště.

(7) Lhůty v odst. (4) a (6) se staví v neděli a o svátcích, jakož i po dobu řízení celního, berního nebo policejního, pokud nebylo zdržováno odesilatelem.

(8) Železnice může v místě staničním nebo z míst sousedních přiváželi sama zboží za poplatek, který ohlásí vývěskem, nebo zjednati k tomu povozníky. Osoby, jichž při tom používá, jest považovati za lidi železnice po rozumu § 5. Povozníci nechť svůj poplatkový tarif nosí u sebe a na požádání jej předloží.

(9) Odesilatelé mají na vůli použíti tohoto zařízení nebo zboží sami si přivézti nebo dáti je přiváženi jinými podnikateli.

(10) K vypravení zboží může železnice zříditi pobočné výpravny zboží.

(11) Železnice může v tarifu předepsati, že sama nebo zvláštními podnikateli bude prováděti překládání zboží, jež má ve stanici odesílací z lodi přejíti bezprostředně na železnici, za poplatky vyhlášené tarifem nebo výměškem. Osoby, jichž při tom používá, jest považovati za lidi železnice po rozumu § 5.

(12) O zkrácení lhůt nakládacích a o době skladištného prosté, jakož i o zvýšení zdrženého a skladištného platí obdobně předpisy § 80, odst. (8).

§ 64.

Zatímní uložení zboží.

(1) Zboží, jehož nelze ihned přepraviti, má železnice pokud místnosti to dovolují, vzíti zatím v uschování na potvrzení. Při tom může si vyhraditi, že bude ku přepravě přijato teprve, až přeprava bude možná. Odesilatel má své srozumění prohlásiti v nákladním listu a v duplikátu opakovati. V tomto případě ručí železnice až do sjednání smlouvy nákladní [§ 61, odst. (1)] jako uschovatel. Uschování zboží, podléhajícího rychlé zkáze, a předmětů uvedených v § 54, odst. (2), může býti odepřeno.

(2) Přijme-li železnice přes to ku přepravě zboží vozových nákladů, jehož nelze ihned přepraviti, jest oprávněna po schválení dozorčím úřadem dohodnouti se s odesilatelem, že lhůta dodací počne se tím dnem, kdy zboží bude odesláno. Odesilatel má prohlásiti své srozumění v nákladním listu a opakovati je v duplikátu. Železnice je povinna vyznačiti dobu odeslání v nákladním listu zvláštním razítkem a oznámiti ji neprodleně odesilateli.

§ 65.

Celní, berní, policejní a statistické předpisy.

(1) Odesilatel jest povinen přidati k nákladnímu listu všechny průvodní papíry, jichž jest třeba podle celních, berních nebo policejních předpisů před dodáním zásilky příjemci; v nákladním listu buďtež tyto papíry přesně označeny. Železnice není povinna zkoumati průvodní papíry co do správnosti a úplnosti. Odesilatel ručí železnici, pokud jí nelze přičísti viny, za všechny důsledky vzešlé z toho, že tyto papíry chybí nebo jsou neúplné nebo nesprávné. Jest povinen též zaplatiti skladištné, tarifní zdržné nebo stojné za dobu, po kterou je zdržena přeprava, trvá-li zdržení déle 48 hodin.

(2) Dokud zboží jest na cestě, buďtež celní, berní a policejní předpisy splněny železnicí za tarifní poplatky. Železnice může však na útraty oprávněného příkazce svěřiti tento úkol na svou vlastní zodpovědnost zasilateli (speditérovi). V obou případech má železnice povinnost jako zasilatel (spedităr).

(3) Navrhl-li odesilatel nějaký nepřípustný nebo nemožný způsob odbavení, provede železnice ono odbavení, jež uzná za nejvýhodnější pro odesilatele. Odesilatel budiž o tom zpraven.

(4) Odesilatel může v nákladním listu prohlásiti, že se chce zúčastniti sám nebo svým jmenovaným zmocněncem celního nebo berního řízení. Bylo-li o to výslovně žádáno, budiž odesilatel nebo jeho zmocněnec za úhradu útrat zpraven, že zboží došlo do stanice, kde toto řízení se děje. Odesilatel nebo jeho zmocněnec jest oprávněn podati o zboží potřebná vysvětlení, není však oprávněn vzíti zboží v držení nebo je sám proclíti.

(5) Na stanici určení může provésti řízení celní nebo berní příjemce, neustanovil-li odesilatel jinak v nákladním listu. Neprovedl-li toto řízení ani příjemce, ani odesilatel podle prohlášení v nákladním listu nebo třetí osoba, má je vykonati železnice; železnice může též pověřiti tímto úkolem zasilatele (speditéra) na vlastní svou zodpovědnost a na útraty oprávněného příkazce.

(6) Příslušné zákony a nařízení stanoví, kdy jest třeba k zásilce přidati statistické papíry průvodní.

§ 66.

Použití vozů krytých neb otevřených.

(1) Nebrání-li tomu ustanovení tohoto řádu nebo předpisy celní, berní nebo policejní nebo nutkavé důvody provozní, jest odesilatel oprávněn žádati v nákladním listu:

a) aby bylo přepraveno v krytých vozech zboží, pro něž tarif stanoví vozy otevřené;

b) aby bylo přepraveno v otevřených vozech zboží, pro něž stanoví tarif vozy kryté.

(2) V prvním případě může železnice vybírati vyšší dovozné, jež dlužno stanoviti tarifem.

(3) Tarif má stanoviti, zdali a za jakých

podmínek pronajímá železnice plachty pro otevřené vozy.

§ 67.

Způsob a pořadí přepravy. Přepravní cesta.

(1) Podle toho, který vzor nákladního listu byl zvolen, budiž zboží přepraveno buď jako nákladní zboží nebo jako rychlé zboží. V tarifu může býti po schválení dozorčím úřadem jednotně stanoveno, zdali a za jakých podmínek jest přijímati rychlé zboží k uspíšené přepravě (uspíšené rychlé zboží, zboží rychlíkové).

(2) Odesilatel může v nákladním listu předepsati přepravní cestu, jíž dlužno dbáti, dále celní nebo berní úřad pro celní nebo berní řízení a tarify, jichž má býti použito. V tom případě však může železnice vybírati dovozné podle těchto předpisů. Železnice jest oprávněna použíti pro přepravu zásilky jiné cesty nežli předepsané jen za těchto podmínek:

1. že provede celní nebo berní řízení, jakož i snad potřebné policejní přezkoušení vždy ve stanicích označených odesilatelem;

2. že nepožádá vyššího dovozného, než by bylo zaplatiti, kdyby byla použila cesty označené v nákladním listu;

3. že lhůta dodací nebude delší, než by byla bývala, kdyby zásilka byla přepravena cestou označenou v nákladním listu.

Zvolí-li stanice odesílací jinou cestu přepravní, má o tom odesilatele zpraviti.

(3) Není-li některého z předpisů uvedených v odst. (2), má železnice použíti u živých zvířat a u rychlého zboží tarifu, který poskytuje nejkratší lhůty dodací, a při stejné lhůtě dodací po různých cestách onoho tarifu, který poskytuje nejlevnější sazby dovozného, u nákladního zboží tarifu, který poskytuje nejlevnější sazby dovozného, a při stejných sazbách po různých cestách tarifu, který poskytuje nejkratší lhůty dodací.

(4) Neshodují-li se předpisy o celním nebo berním odbavení s předpisy o přepravní cestě nebo s předpisy tarifními, má železnice dbáti jen předpisů o celním nebo berním odbavení.

(5) Zboží budiž přepravováno v onom pořadí, ve kterém bylo přijato ku přepravě, pokud nutkavé důvody železničního provozu nebo veřejný zájem neospravedlňují výjimek. Přestoupení tohoto předpisu odůvodňuje nárok na náhradu škody z toho vzešlé.

§ 68.

Výpočet dovozného, poplatků a výdajů.

(1) Tarifní částky dovozného a poplatků připuštěných tímto řádem nebo tarifem buďtež zapsány železnicí do nákladního listu.

(2) Mimo tyto částky smí železnice započítati toliko hotové výdaje, na př. železnicí zaplacené dávky z vývozu, dovozu nebo průvozu, útraty převozu, výdaje za nutné správky nebo za jiné práce k zachování zboží. I tyto částky buďtež v nákladním listu vyznačeny a příslušné doklady přiloženy.

(3) Železnice jest oprávněna vybírati za hotové výdaje tarifní provisi; vyňaty jsou železnicí hotově zaplacené povozné, dovozné, poplatky a poštovné.

§ 69.

Placení dovozného.

(1) U zboží, které podle úsudku odesílací stanice rychle se kazí, nebo jehož cena nekryje dovozného, lze žádati, aby dovozné bylo zaplaceno předem. Železnice jest mimo to oprávněna stanoviti tarifem u zásilek, jež mají býti přepravovány za snížené sazby dovozného (výjimečné tarify), má-li býti dovozné zaplaceno při podeji zboží, nebo může-li býti jeho zaplacení poukázáno na příjemce.

(2) Ve všech ostatních případech má odesilatel na vůli, chce-li dovozné zaplatiti při podeji zboží nebo poukázati jeho zaplacení na příjemce. Jest dovoleno splatiti předem na dovozném libovolnou část.

(3) Chce-li odesilatel zaplatiti dovozné, má to prohlásiti v nákladním listu na předepsaném místě. (Záznam výplatní.)

(4) Nepřipojí-li odesilatel k výplatnímu záznamu žádného omezení, zavazuje se zaplatiti celé dovozné a všechny poplatky a výdaje, jež vzejdou na stanici odesílací až do přijetí zboží ku přepravě. (Neomezený záznam výplatní.)

(5) Záznam výplatní se nevztahuje na poplatky a výdaje, jež vzejdou teprve po přijetí zboží ku přepravě. Chce-li odesilatel nésti i tyto útraty, má to prohlásiti v nákladním listu zvláště.

(6) Částky, jichž placení odesilatel na se vzal, má odesílací stanice uvésti podrobně kromě v nákladním listu též v duplikátu nebo v přijímacím listu.

(7) Nelze-li při podeji zboží vypočísti částku, kterou podle výplatního záznamu odesilatelova dlužno zaplatiti, jest stanice odesílací oprávněna žádati složení jistoty odpovídající přibližně této částce. Rovněž lze žádati jistoty za útraty celní a pod., jichž placení odesilatel převzal.

§ 70.

Nároky z nesprávného výpočtu dovozného.

(1) Stala-li se chyba při počítání dovozného nebo poplatků, nebo při použití tarifu (zahrnuje v to opomenutí příslušných předpisů § 67), budiž doplaceno, oč méně vybráno, a vráceno, oč více bylo zaplaceno. Kdo jest povinen doplatiti neb oprávněn přeplatek přijmouti, budiž bezodkladně zpraven.

(2) Doplatek má zaplatiti odesilatel, nebyl-li nákladní list vyplacen. Byl-li vyplacen, ručí za doplatek toliko podle svého záznamu výplatního. Jinak jest povinen doplatiti příjemce [§ 76, odst. (4)].

(3) Přijmouti přeplatek dovozného a uplatniti nároky na vrácení dovozného jest oprávněn ten, kdo zaplatil železnici více, než byl povinen.

(4) O soudním uplatnění nároků na vrácení dovozného proti železnici platí předpisy § 100.

§ 71.

Promlčení nároků z nesprávnosti výpočtu dovozného.

(1) Nároky železnice na doplacení částky, o kterou bylo na dovozném nebo poplatcích méně vybráno, jakož i nároky proti železnici na vrácení přeplaceného dovozného nebo poplatků, promlčují se v jednom roce, pokud se nárok opírá o nesprávné použití tarifu neb o chybu při výpočtu [§ 70, odst. (1)]. Promlčení počíná se uplynutím dne, kdy bylo placeno.

(2) Promlčení nároku na vrácení staví se písemným ohlášením nároku (reklamací) u železnice. Bylo-li ohlášení nároků vyřízeno zamítavě, pokračuje dále promlčecí lhůta od toho dne, kdy železnice oznámí písemně reklamantovi své rozhodnutí a vrátí mu doklady přiložené snad k reklamaci. Další žádosti podané železnici nebo nadřízeným úřadům promlčení nestaví. O přerušení promlčení platí všeobecné předpisy zákonné.

§ 72.

Dobírky a zálohy.

(1) Odesilatel může na zboží uložiti dobírku až do výše jeho ceny.

(2) Dokladem toho, že na zboží uložena dobírka, jest nákladní list opatřený razítkem, duplikát, nebo jinaké přípustné stvrzení o podeji zboží. Na požádání buďtež mimo to bezplatně vydány zvláštní dobírkové lístky.

(3) Jakmile dobírka byla zaplacena, má železnice zpraviti o tom odesilatele a vyplatiti mu dobírku. Činí-li tarif vyplacení dobírky závislým na uplynutí určité lhůty, není zapotřebí odesilatele zvláště zpraviti.

(4) Bylo-li zboží vydáno, aniž dobírka byla vybrána, má železnice nahraditi odesilateli škodu až do výše dobírky s výhradou svého nároku vůči příjemci.

(5) Železnice může poskytnouti zálohu, je-li tato bezpečně kryta cenou zboží podle odhadu odesílací stanice.

(6) Výše dobírky a zálohy snad poskytnuté buďtež odesilatelem zapsány slovy v nákladním listu na místě k tomu určeném. Zápis slovy je směrodatným i tehdy, liší-li se od zápisu číselného.

(7) Za uložení dobírky nebo zálohy smí železnice vybírati tarifní provisi.

§ 73.

Dodatečné příkazy odesilatelovy.

(1) Odesilatel může dáti příkaz, aby zboží bylo vráceno již v odesílací stanici, zastaveno na cestě, zadrženo na stanici určení nebo vydáno jinému příjemci nebo na jiném místě, nebo aby bylo zpět posláno do stanice odesílací. Odesilatel může rovněž dáti příkaz, aby dobírka byla dodatečně uložena, zvýšena, snížena nebo zrušena, jakož i aby byla zásilka vydána bez vybrání dovozného a poplatků od příjemce. Železnice smí provedení takových příkazů jen tehdy odepříti nebo oddáliti, nebo příkazy změněným způsobem provésti, když by jich provedením byla rušena pravidelná doprava zboží. Železnice má v tomto případě odesilatele neprodleně zpraviti.

(2) Příkazy jiného druhu mohou býti tarifem jednotně připuštěny.

(3) Příkazy odesilatelovy nechť se týkají celé zásilky. Příkazy buďtež v odesílací stanici podány písemně na vzorci stanoveném jednotně železnicí v tarifu. Podpis může býti též pořízen tiskem nebo razítkem. Odesílací

stanice má odeslati příkaz co nejdříve, na přání odesilatelovo též telegraficky nebo telefonicky za podmínek tarifem jednotně stanovených.

(4) Návrhu podanému bezprostředně ve stanici určení, aby zásilka byla zadržena, může býti za podmínek tarifem stanovených vyhověno prozatímně. Odesilatel má však v přiměřené lhůtě dodati předepsaný příkaz. Jinak nechť postupuje železnice podle § 76.

(5) Byl-li vydán duplikát nákladního listu nebo přijímací list, přísluší odesilateli právo příkazní jen tehdy, předloží-li listiny tyto a zapíše-li příkazy i do nich. Uposlechne-li železnice příkazů odesilatelových, aniž si vyžádala předložení duplikátu nebo přijímacího listu, ručí za vzešlou z toho škodu příjemci, jemuž odesilatel listinu odevzdal. Nebyl-li vydán duplikát nákladního listu nebo přijímací list, může železnice žádati, aby se odesilatel prokázal přiměřeným způsobem.

(6) Odepře-li příjemce přijmouti zboží, přísluší odesilateli plné právo příkazní i tehdy, nemůže-li předložiti duplikát nákladního listu nebo přijímací list.

(7) Dá-li odesilatel příkaz, aby zásilka byla na cestě zastavena nebo na stanici určení zadržena, jest železnice oprávněna za zdržení přesahující 6 hodin, vybrati tarifní zdržné, stojné nebo skladištné. Přesahuje-li zdržení 24 hodiny, může železnice vyložiti zboží na nebezpečí a útraty odesilatelovy a vzíti je na sklad nebo odevzdati je zasilateli (speditérovi) nebo veřejnému skladišti.

(8) Nebyl-li dodatečný příkaz zaviněn železnicí, může býti požadován za jeho provedení vedle zaplacení dovozného, poplatků a výdajů, poplatek stanovený tarifem. U zboží podléhajícího rychlé zkáze, jakož i u zásilek, jichž cena nekryje výše dovozného, poplatků a výloh, jež tímto příkazem vzejdou, může býti požadováno zaplacení předem.

(9) Příkazní právo odesilatelovo zanikne, byl-li po příchodu zboží do místa dodacího [§ 76, odst. (3)] nákladní list odevzdán příjemci, nebo byla-li příjemcem podle § 76, odst. (2), podána žaloba proti železnici. Železnice má pak dbáti jen příkazů příjemcových; nešetří-li této povinnosti, ručí příjemci za zboží.

§ 74.

Přepravní překážky.

(1) Nastane-li překážka přepraviti zboží, které bylo již ku přepravě přijato po cestě předepsané odesilatelem nebo po cestě určené železnicí, má železnice dopraviti zboží do stanice určení po cestě pomocné, nevybírajíc za to vyššího dovozného. Železnicím jest zůstaven vzájemný postih.

(2) Není-li cesty pomocné, má železnice požádati odesilatele o příkaz. Odesilatel může v tomto případě též upustiti od smlouvy, musí však železnici, nelze-li jí přičísti viny, zaplatiti mimo dovozné za trať snad projetou též tarifní poplatky za přípravu ku přepravě a za opětné vyložení, jakož i vedlejší poplatky za úkony již provedené.

(3) Dá-li odesilatel příkaz o zásilce, byv vyzván železnicí, avšak nepředloží-li vydaný snad duplikát nákladního listu nebo přijímací list, nesmí změniti ani osobu příjemcovu, ani stanici určení.

(4) Nedá-li odesilatel příkazů o zboží, ač byl k tomu vyzván, budiž se zbožím naloženo podle ustanovení § 81.

§ 75.

Dodací lhůta.

(1) Dodací lhůty nesmějí přesahovati tyto nejdelší lhůty:

a) pro rychlé zboží:
   1. výpravní lhůtu.....jeden den,
   2. přepravní lhůtu za každých započatých 300 tarifních kilometrů.....jeden den,

b) pro zboží nákladní:
   1. výpravní lhůtu.....dva dny,
   2. přepravní lhůtu při vzdálenosti až do 100 tarifních kilometrů..jeden den, při vzdálenostech větších za každých dalších započatých 200 tarifních kilometrů ..další jeden den.

(2) Výpravní lhůtu jest započítati jen jednou, nehledíc k počtu zúčastněných železnic. Přepravní lhůta budiž počítána podle úhrnné vzdálenosti mezi odesílací stanicí a stanicí určení.

(3) Železnice může stanoviti po schválení dozorčím úřadem přirážky ke lhůtám:

1. pro přepravu z pobočných výpraven zboží a do nich;

2. pro převoz přes řeku, kde není mostu, neb po dráze spojující dvě dráhy zúčastněné přepravy;

3. pro dráhy podružného významu, jakož i pro přechod na dráhy a s drah s odlišným rozchodem;

4. pro přechod s jedné dráhy na dráhu jinou, nebo s jedné trati na druhou trať téže správy železniční. V tomto případě smí činiti přirážka ke lhůtě u rychlého zboží nejvýše 6 hodin a u zboží nákladního nejvýše 12 hodin pro každý přechod;

5. pro mimořádné poměry dopravní, při čemž přirážky ke lhůtám smějí výjimečně býti stanoveny s výhradou schválení dozorčím úřadem.

(4) Výpravní a přepravní lhůty [odst. (1)], jakož i přirážky ke lhůtám v odst. (3), číslice 1—4, dlužno stanoviti v tarifu. Přirážky ke lhůtám v odstavci (3) číslice 5, jež dlužno zvláště uveřejniti, nenabývají platnosti před uveřejněním. Z uveřejnění nechť jest vidno, zdali schválení bylo uděleno nebo vyhrazeno. Odepře-li dozorčí úřad dodatečné schválení, nebo není-li schválení vyhlášeno do osmi dnů po uveřejnění přirážek ke lhůtám, nemá jich ustanovení účinku.

(5) Lhůta dodací se počíná u zboží dopoledne ku přepravě přijatého o 12. hodině polední, u zboží odpoledne ku přepravě přijatého o půlnoci. Lhůta jest dodržena, bylo-li zboží doručeno příjemci před jejím uplynutím. U zboží, jež není podle ustanovení železnice dodací nebo podle příkazu příjemcova doručováno, jest lhůta dodací dodržena, byl-li příjemce zpraven před jejím uplynutím o příchodu zboží [§ 79, odst. (3)] a bylo-li zboží přichystáno k výdeji.

(6) U zboží, jež má býti ponecháno na dráze na přihlášku a pro něž odesilatel nepředepsal v nákladním listu, aby příjemce byl zpraven, jakož i u zboží, při němž příjemce písemně se zřekl toho, aby byl zpraven, jest dodací lhůta dodržena, bylo-li zboží na stanici určení přichystáno k výdeji před jejím uplynutím.

(7) Dodací lhůty se staví po dobu řízení celního, berního nebo policejního, po dobu zdržení způsobeného dodatečným příkazem odesilatelovým a po dobu poruchy provozní železnicí nezaviněné, pro kterou nelze na čas s přepravou počíti nebo v ní pokračovati.

(8) Následuje-li po dni, kdy zboží bylo ku přepravě přijato, neděle nebo svátek, počíná se lhůta dodací u nákladního zboží odpoledne ku přepravě přijatého o den později.

(9) Je-li poslední den dodací lhůty neděle nebo svátek, uplyne dodací lhůta teprve stejnou hodinou příštího dne všedního.

(10) Výjimečné tarify o snížených sazbách a s prodlouženými lhůtami dodacími jsou dovoleny po zvláštním schválení dozorčím úřadem.

§ 76.

Dodání.

(1) Železnice jest povinna odevzdati příjemci na dodacím místě nákladní list a zboží, zaplatí-li příjemce pohledávky podle nákladní smlouvy a potvrdí-li příjem. Odevzdáno-li zboží správě celní nebo berní do jejich výpraven nebo skladů, jež nejsou pod závěrem železničním, jakož i uloženo-li zboží, pokud tímto řádem dovoleno u zasilatele (speditéra) nebo ve veřejném skladišti, jest to posuzovati jako výdej zboží příjemci.

(2) Jakmile zboží došlo do dodacího místa, jest příjemce oprávněn uplatniti vlastním jménem proti železnici nároky z nákladní smlouvy, když byl splnil závazky z ní vyplývající, ať při tom jedná ve vlastním nebo cizím zájmu. Zejména jest oprávněn žádati na železnici, aby mu odevzdala nákladní list a vydala zboží, nedal-li odesilatel železnici opačného příkazu, podle § 73 ještě přípustného.

(3) Za dodací místo podle odst. (1) a (2) jest pokládati s výhradou ustanovení § 78, odst. (1), odesilatelem označenou stanici určení nebo pobočnou výpravnu zboží i tehdy, je-li v nákladním listu udáno jiné místo určení.

(4) Přijetím nákladního listu a zboží zavazuje se příjemce zaplatiti železnici vše, co v nákladním listu účtováno [srv. však § 70, odst. (2)].

(5) Železnice dodací, dodávajíc zboží, má vybrati všechny pohledávky ze smlouvy nákladní vyplývající, jako dovozné, přirážky k dovoznému, dobírky, zálohy, clo, celní poplatky a jiné výdaje. Je-li toho třeba, má též uplatniti zástavní právo na zboží.

(6) Zdali zboží má býti vykládáno železnicí či příjemcem, budiž stanoveno tarifem, pokud tento řád neobsahuje o tom jinakých ustanovení, nebo nebyla-li sjednána zvláštní dohoda v nákladním listu mezi odesilatelem a železnicí.

(7) Železnice má na vůli kusové zboží, jež má sama vykládati, příjemci na jeho útraty dovézti (§ 78) nebo jej vyrozuměti o tom, že došlo. Na stanicích, kde dráha zboží příjemci dováží, budiž to vyhlášeno vývěsky ve výpravnách. O příchodu jiného zboží budiž příjemce zpraven [srovnej však § 79, odst. (5)].

(8) Železnice může v tarifu předepsati, že bude sama nebo zvláštními podnikateli překládati zboží, jež má ve stanici určení z vozu železničního přejíti bezprostředně na lodi, za

poplatky, vyhlášené tarifem nebo vývěsky. Osoby, jichž při tom použije, jest považovati za lidi železnice po rozumu § 5.

(9) Není-li v místě určení výpravny zboží ani pobočné výpravny zboží, a neučinila-li také železnice žádných všeobecných opatření, aby bylo zboží dopravováno dále do místa určení [§ 78, odst. (1)], a nepostaral-li se ani odesilatel ani příjemce o bezprostřední další přepravu, má železnice pro další přepravu povinnosti zasilatelovy (speditérovy) [§ 85, odst. (1)].

(10) Při dodání nesmí býti požadováno mimo potvrzení o příjmu žádných dalších prohlášení, zejména ne o bezvadném a včasném dodání. Zboží, jež si příjemce má odvézti, budiž mu přichystáno k odběru ve skladišti, je-li železnice povinna je vyložiti; jinak bude přichystáno na místě určeném k vykládání. Příjemce nechť se vykáže vyplaceným nákladním listem.

§ 77.

Přepočítání a převážení na stanici určení.

(1) Příjemce může při dodání žádati, aby zboží bylo v jeho přítomnosti na nádraží přepočítáno a převáženo. Za to nechť zaplatí tarifní poplatek [srovnej též § 56, odst. (6)].

(2) Železnice jest povinna provésti navržené převážení a přepočítání, leda by u vozových nákladů nedostačovaly váhy, jež jsou po ruce, nebo nedovolovala by toho povaha zboží nebo provozní poměry. Bylo-li převážení odepřeno, může příjemce převážiti zboží na nejbližší způsobilé váze za přítomnosti zmocněnce železnice. Útraty tím vzešlé i s náhradou za železničního zmocněnce nechť zaplatí příjemce.

(3) O převážení zboží vozových nákladů platí předpisy § 58, odst. (5).

(4) Byl-li při přepočítání nebo převážení zjištěn menší počet nebo menší váha, za něž železnice ručí, jichž však dosud neuznala, nesmí vybrati poplatky za zjištění a musí příjemci nahraditi útraty jemu způsobené.

§ 78.

Dovoz.

(1) Železnice může v místě staničním nebo do míst sousedních dováženi kusové zboží sama za poplatek, který dlužno vývěskem vyhlásiti, nebo zjednati k tomu povozníky [§ 76, odst. (7) a (9)]. Osoby, jichž k tomu použije, jest považovati za lidi železnice po rozumu § 5. Povozníci nechť svůj poplatkový tarif nosí u sebe a na požádání jej předloží.

(2) I na stanicích, kde železnice obstarává dovážení, jsou příjemci oprávněni odvážeti si své zboží sami nebo dáti je odvážeti jinými povozníky než železnicí zjednanými. Chtějí-li použíti toho práva, mají to výpravně oznámiti písemně dříve, než zboží dojde. Železnice může však ve všeobecném zájmu dopravním po schválení dozorčím úřadem omeziti nebo zrušiti toto právo dočasně nebo, vyžadují-li toho zvláštní poměry, i trvale.

(3) Musí-li zboží býti dováženo do místností celní nebo berní správy, které leží mimo nádraží, může je železnice za náhradu útrat dovážeti sama nebo dáti dovážeti na útraty oprávněného příkazce zasilatelem (speditérem) na svou zodpovědnost, i když příjemce si vyhradil, že si zboží sám odveze.

§ 79.

Zpráva příjemci o příchodu zboží.

(1) Železnice zpraví příjemce o příchodu zboží [§ 76, odst. (7)] podle vlastní volby poštou, telegraficky, telefonicky nebo písemně zvláštním poslem, oznamujíc zároveň lhůtu, ve které dlužno zboží odebrati. K písemnému návrhu příjemcovu může výpravna ujednati s ním zvláštní způsob podávání zpráv.

(2) Zpráva o nákladním zboží budiž podána, jakmile zboží došlo, nejpozději však, jakmile bylo přichystáno, zpráva o rychlém zboží ve dvou hodinách po příchodu. Zprávy o rychlém zboží, jež došlo všedního dne po 4. hod. odpolední nebo v neděli a ve svátek, lze žádati teprve ráno nejblíže příštího všedního dne.

(3) Zpravení jest pokládáno za uskutečněné:

a) stalo-li se poštou, za 4 hodiny, stalo-li se telegraficky, za hodinu po podeji;

b) stalo-li se telefonicky, okamžikem podeje;

c) stalo-li se jiným způsobem, doručením.

(4) Zprávu jest napsati bezplatně. Za doručení může železnice žádati náhradu svých výdajů.

(5) Zpráva odpadá, zřekl-li se jí příjemce písemně a u zboží ponechaného na dráze na přihlášku, nepředepsal-li ji odesilatel výslovně v nákladním listu.

(6) Byla-li vozová zásilka pro nezpůsobilost vozu k jízdě cestou přeložena, nutno to příjemci oznámiti při podání zprávy.

§ 80.

Lhůty pro odběr zboží příjemci nedovezeného.

(1) Zboží, jež přísluší vykládati železnici, budiž odebráno v hodinách služebních [§ 63, odst. (2)] ve lhůtě tarifem stanovené. Lhůta se počíná zpravením o příchodu zboží [§ 79, odst. (3)] a má trvati nejméně 24 hodiny, pokud nejde o předměty vyznačené v § 54, odst. (2) B, číslice 1.

(2) Lhůta, ve které dlužno odebrati zboží, jež přísluší vykládati příjemci, budiž vyhlášena vývěskem u výpravny nebo tarifem. Lhůta se počíná zpravením o příchodu zboží [§ 79, odst. (3)]. Nebyly-li vozy, ze kterých jest vykládati, včas přichystány, počíná se lhůta vykládací teprve okamžikem přichystání. Železnice může žádati, aby zboží bylo vyloženo a odvezeno ve služebních hodinách.

(3) Bylo-li prohlášeno, aby zboží bylo ponecháno na dráze na přihlášku, a nepředepsal-li odesilatel výslovně v nákladním listu, aby příjemce byl zpraven, nebo zřekl-li se příjemce zprávy písemně, nebo není-li zpravení možno, počíná se lhůta odběrná přichystáním zboží.

(4) V neděli a ve svátek vydává železnice jen rychlé zboží, není-li nic na závadu jeho celnímu nebo bernímu odbavení.

(5) Odběrné lhůty se staví v neděli a ve svátek, dále po dobu řízení celního, berního nebo policejního, pokud nebylo zdrženo odesilatelem nebo příjemcem.

(6) Nebylo-li zboží ve stanovených lhůtách odebráno, jest strana povinna zaplatiti tarifní skladištné nebo zdržné. Železnice může také zboží příjemcem včas nevyložené vyložiti na jeho nebezpečí a útraty [srv. též § 81, odst. (6)]. Za neděle a svátky budiž vybráno zdržné jen tehdy, uplynula-li lhůta vykládací již předcházejícího dne o 2. hodině odpolední. Následuje-li několik dnů nedělních a svátečních po sobě, budiž zdržné vybráno toliko za jeden den.

(7) Hlásí-li se příjemce, jenž byl o příchodu zboží zpraven, k odběru, a nelze-li mu zboží přichystati k odběru nejdéle za hodinu, kdy se dostavil, má mu železnice nahraditi útraty vzešlé tím, že se marně pokusil zboží odebrati. Na požádání příjemcovo má železnice v nákladním listu potvrditi, že se marně pokusil o odběr.

(8) Je-li řádné provádění dopravy ohroženo návalem zboží, jest železnice oprávněna podle potřeby zkrátiti lhůty vykládací a dobu prostou skladištného, jakož i zvýšiti zdržné a skladištné. V tomto případě platí obdobně předpisy § 75, odst. (4), o stanovení, schválení a uveřejnění přirážek ke lhůtám dodacím pro mimořádné poměry dopravní.

§ 81.

Překážky při dodání. Průtah v odběru.

(1) Nelze-li vypátrati příjemce zboží, odepře-li příjemce zboží přijmouti, nebo nevyplatí-li nákladní list ve lhůtě železnicí tarifem stanovené, nebo nastane-li jiná překážka při dodání, má stanice určení neodkladně zpraviti odesilatele o příčině překážky odesílací stanicí a vyžádati si jeho příkazů [srovnej též § 73, odst. (6)]. Odesilatel může v nákladním listu předepsati, aby byl na své útraty zpraven přímo telegraficky nebo poštou; v tomto případě jest oprávněn za podmínek stanovených tarifem dáti svůj příkaz rovněž přímo stanici určení. Odesilatel může též předepsati v nákladním listu, aby mu bylo zboží posláno zpět bez předchozí zprávy, nastane-li nějaká překážka při dodání. Jinak lze zboží poslati zpět jen tehdy, žádá-li toho odesilatel, byv o překážce zpraven.

(2) Odepřel-li příjemce přijmouti zboží a byla-li odesilateli podána zpráva o překážce, smí býti zboží dodatečně vydáno jen za souhlasu odesilatelova. Ve všech ostatních případech lze dodati zboží příjemci dodatečně ochotnému je přijmouti, nedošel-li zatím do stanice určení jiný příkaz odesilatelův.

(3) Není-li možno odesilatele zpraviti, nebo otálí-li odesilatel uděliti příkaz, nebo nelze-li příkazu provésti, má železnice zboží vzíti na sklad na nebezpečí a útraty odesilatelovy; v tomto případě ručí za pečlivost bedlivého obchodníka. Železnice jest však též oprávněna nedoručitelné zboží uložiti u zasilatele (speditéra) nebo ve veřejném skladišti na účet a nebezpečí oprávněného příkazce a vybrati si náklady a útraty na zboží váznoucí jako zálohu.

(4) Železnice jest dále oprávněna nedoručitelné zboží beze zvláštních formalit co nejlépe prodati, a to:

a) podléhá-li rychlé zkáze nebo nelze-li ho podle místních poměrů ani odevzdati zasilateli (speditérovi) ani dáti na sklad — ihned;

b) nevezme-li odesilatel zboží zpět — za 4 neděle po uplynutí doby prosté skladištného, anebo i dříve, kdyby jeho hodnota delším uložením nepoměrně se zmenšila, nebo kdyby nebyly výdaje s uložením spojené v žádném poměru k hodnotě zboží.

O zamýšleném prodeji buďtež zpraveni odesilatel i příjemce, ačli je možno tak učiniti. Prodává-li železnice sama, může vybrati mimo hotové výdaje poplatek tarifem stanovený.

(5) Železnice má neodkladně podati zprávu odesilateli a příjemci o uložení a o provedeném prodeji zboží, leda by nebylo možno tak učiniti; opomene-li toho, jest povinna náhradou škody. Výtěžek prodeje budiž dán po srážce výdajů a poplatků odesilateli.

(6) Byl-li nákladní list příjemcem vyplacen, nebylo-li však zboží odebráno ve lhůtě stanovené k odběru, budiž příjemce znovu vyzván, aby zboží odebral a zpraven o tom, že zboží jest uloženo na jeho nebezpečí a útraty. O uložení takového zboží, o jeho odevzdání zasilateli (speditérovi) nebo veřejnému skladišti, jakož i jeho prodeji platí obdobně předpisy odst. (3) až (5). Byl-li prodej proveden, budiž výtěžek po srážce útrat dán příjemci.

§ 82.

Zjištění úbytku, poškození nebo ztráty zboží železnicí.

(1) Objeví-li železnice nebo domnívá-li se, že zboží ubylo, nebo že bylo poškozeno, nebo tvrdí-li to oprávněný příkazce, má železnice neprodleně písemně zjistiti, v jakém pořádku je zboží, výši škody, pokud možno i příčinu úbytku nebo poškození, jakož i dobu, kdy tyto nastaly. Zjištění staniž se též při ztrátě zboží.

(2) Oprávněnému příkazci budiž vydán opis sepsaného zjištění, žádá-li toho.

(3) K zjišťování úbytku nebo poškození buďtež přibráni nestranní svědkové, možno-li též oprávněný příkazce a na požádání i znalci.

(4) Shledáno-li podle šetření provedeného na podnět oprávněného příkazce, že nenastal žádný úbytek nebo poškození či toliko úbytek nebo poškození železnicí již uznané, má příkazce nésti útraty vzešlé přibráním znalců.

§ 83.

Soudní zjištění překážek při dodání, ztráty, úbytku a poškození.

Bez újmy řízení v §§ 81 a 82 stanoveného může každý účastník navrhnouti též soudní zjištění podle zákonných ustanovení.

§ 84.

Všeobecná ustanovení o ručení železnice za ztrátu, úbytek nebo poškození.

Železnice ručí za škodu vzešlou ztrátou, úbytkem nebo poškozením zboží v době od přijetí ku přepravě až do dodání, leda by byla způsobena zaviněním oprávněného příkazce nebo jeho příkazem železnicí nezaviněným, vyšší mocí, nedostatky obalu zevně neznatelnými nebo přirozenou povahou zboží, zejména vnitřní zkázou, ubýváním a obyčejným prosakováním.

§ 85.

Omezené ručení vzhledem k místu určení.

(1) Je-li v nákladním listu udáno místo určení, kde není pro vypravení zboží zařízené výpravny nebo pobočné výpravny, ručí železnice jako povozník toliko do poslední železniční stanice nebo pobočné výpravny zařízené pro vypravení zboží. Co do další přepravy, železnice má povinnosti zasilatelovy (speditérovy).

(2) Učinila-li železnice opatření pro další přepravu zboží do takových míst [§ 78, odst. (1)], ručí až do místa určení jako povozník.

§ 86.

Omezené ručení při zvláštním nebezpečí.

(1) Železnice neručí:

1. u zboží, přepravovaného ve vozech otevřených podle předpisů tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy s odesilatelem do nákladního listu pojaté, za škodu, která vzejde z nebezpečí spojeného s tímto způsobem přepravy; tím však není míněn nápadný schodek na váze nebo ztráta celých kusů;

2. u zboží, které bylo podáno podle prohlášení odesilatelova v nákladním listu ku přepravě nebaleno nebo v obalu nedostatečném, ačkoliv podle své povahy vyžaduje obalu na ochranu od ztráty, úbytku nebo poškození při přepravě, za škodu, která vzejde z nebezpečí spojeného s tím, že obal chybí nebo že jest nedostatečný;

3. u zboží, jehož nakládání a vykládání obstarává odesilatel nebo příjemce podle předpisu tohoto řádu nebo podle tarifu nebo podle úmluvy s odesilatelem pojaté do nákladního listu, za škodu, která vzejde z nebezpečí spo-

jeného s nakládáním, vykládáním nebo vadným naložením;

4. u zboží, které svou zvláštní přirozenou povahou vydáno jest zvláštnímu nebezpečí, že utrpí ztrátu, úbytek nebo poškození, zejména lomem, rzí, vnitřní zkázou, kromobyčejným prosakováním, vysýcháním a roztrušováním, za škodu, která vzejde z tohoto nebezpečí;

5. u živých zvířat za škodu, která vzejde ze zvláštního nebezpečí, s nímž jest přeprava pro ně spojena;

6. u zboží včetně zvířat, dlužno-li mu přidati průvodce podle ustanovení tohoto řádu, podle tarifu nebo podle úmluvy s odesilatelem pojaté do nákladního listu, za škodu, která vzejde z nebezpečí, jemuž zabrániti jest účelem doprovodu.

(2) Mohla-li podle okolností vzejíti škoda z některého nebezpečí, označeného v odstavci (1), platí domněnka, že z tohoto nebezpečí vzešla.

(3) Železnice nemůže použíti těchto předpisů, aby se osvobodila od ručení, vzešla-li škoda jejím zaviněním.

§ 87.

Omezené ručení při ztrátě na váze.

(1) U zboží, které podle své přirozené povahy utrpí zpravidla za přepravy ztrátu na váze, jest ručení železnice za ztrátu na váze vyloučeno až do výše těchto přípustných normálních sazeb:

do 2% u zboží tekutého, vlhkého a u tohoto zboží suchého:

strouhaného a mletého dřeva barvířského,
kůry,
kořenů,
lékořice (sladkého dřeva),
řezaného tabáku,
tuků,
mýdel a hutných olejů,
čerstvých plodin,
čerstvých tabákových listů,
ovčí vlny,
kůží surových,
kůží zpracovaných (usní),
kožešin,
sušeného nebo pečeného ovoce,
zvířecích šlachů,
rohů a paznehtů,
kostí (celých i mletých),
sušených ryb,
chmele,
čerstvých tmelů;

do 1% u všeho ostatního suchého zboží povahy s počátku označené.

(2) Přepravováno-li několik kusů týmž nákladním listem, jest počítati přípustnou normální sazbu za každý kus zvláště, je-li vyznačena váha jednotlivých kusů v nákladním listu nebo lze-li ji jinak zjistiti.

(3) Omezeného ručení nelze uplatniti, nenastala-li ztráta podle okolností přirozenou povahou zboží, nebo nesrovnává-li se stanovená sazba s toutou povahou nebo s ostatními okolnostmi toho případu.

(4) Ztratilo-li se zboží, nelze srážeti ničeho za ztrátu na váze.

(5) Další osvobození železnice od ručení podle § 86, odst. (1), číslice 4, není tímto dotčeno.

§ 88.

Výše náhrady škody při ztrátě, úbytku nebo poškození zboží.

(1) Musí-li železnice podle nákladní smlouvy dáti náhradu za ztrátu nebo úbytek zboží, budiž nahrazena hodnota, již mělo zboží téhož druhu a téže jakosti v místě odeslání v době, kdy bylo přijato ku přepravě, a to obecná obchodní, a není-li této, obecná; mimo to budiž nahrazeno, co již bylo zaplaceno nebo ještě dlužno zaplatiti na clech a ostatních útratách, jakož i na dovozném.

(2) Bylo-li zboží poškozeno, budiž dána náhrada za zmenšení hodnoty naznačené v odst. (1).

(3) O případech, kdy dlužno dáti plnou náhradu, srv. § 95.

§ 89.

Omezení výše náhrady škody tarifem.

(1) Železnice může ve zvláštních podmínkách (výjimečných tarifech) stanoviti nejvyšší částku, kterou dlužno nahraditi při ztrátě, úbytku nebo poškození, obsahují-li tyto výjimečné tarify oproti obyčejným tarifům slevu na dovozném pro celou přepravní trať a platí-li tato nejvyšší částka pro celou přepravní trať. Žádá-li odesilatel, aby bylo užito takového výjimečného tarifu, má to poznamenati v nákladním listu a označiti příslušný tarif.

(2) Železnice může dále stanoviti v tarifu nejvyšší částku jako náhradu, kterou dlužno dáti za ztrátu, úbytek nebo poškození předmětů uvedených v § 54, odst. (2), B., číslice 1.

(3) O případech, kdy dlužno dáti plnou náhradu, srovnej § 95.

§ 90.

Domněnka o ztrátě zboží.

Nemůže-li zboží býti dodáno nejpozději 30. dne po uplynutí dodací lhůty, může osoba oprávněná k žalobě pokládati je bez dalšího průkazu za ztracené.

§ 91.

Nález ztraceného zboží.

(1) Osoba oprávněná přijmouti náhradu za ztracené zboží, může, přijímajíc ji, ve stvrzence žádati, aby byla ihned zpravena, bude-li zboží nalezeno. O tom budiž jí vydáno potvrzení.

(2) Osoba oprávněná přijmouti náhradu může žádati do 30 dnů po tom, kdy dostala zprávu, aby jí bylo zboží bezplatně vydáno podle její volby buď na odesílací stanici nebo na stanici určení, udaných v nákladním listu. Přijatou náhradu nechť navrátí po srážce náhrady, jež jí patří podle § 94, za překročení dodací lhůty.

(3) Ve všech ostatních případech může železnice volně naložiti s nalezeným zbožím.

§ 92.

Opověď zájmu na dodání.

(1) Zájem na dodání může odesilatel opověděti v nákladním listu. Za to budiž zaplacen poplatek stanovený tarifem.

(2) Částka, jíž zájem na dodání opověděn, budiž vepsána slovy do nákladního listu na místě k tomu určeném.

(3) Poplatek bude vypočítán za nedělitelné jednotky po 10 Kč a po 10 tarifních kilometrech a nesmí převyšovati 0·25 h za jednotku. Částky vybývající se vzestupně zaokrouhlí na 10 h. Jako nejmenší poplatek za přepravní trať ze stanice odesílací až do stanice určení vybírá se 1 Kč.

(4) Je-li povinnost náhrady omezena podle § 89 nejvyšší částkou, není přípustno opověděti zájem na dodání převyšující tuto částku.

§ 93.

Výše náhrady škody za ztrátu, úbytek nebo poškození, byl-li opověděn zájem na dodání.

Byl-li opověděn zájem na dodání, lze požadovati při ztrátě, úbytku nebo poškození zboží kromě náhrady označené v § 88 ještě náhradu vzešlé další škody až do opověděné částky.

§ 94.

Ručení za překročení dodací lhůty.

(1) Byla-li překročena dodací lhůta, jest železnice povinna nahraditi prokázanou škodu, a to:

a) nebyl-li zájem na dodání opověděn, až do výše dovozného,

b) byl-li zájem na dodání opověděn, až do opověděné částky. Je-li tato nižší nežli náhrada v bodě a) stanovená, lze požadovati náhrady podle bodu a).

(2) Nevzešla-li škoda nebo nebyla-li prokázána, jest železnice povinna zaplatiti:

a) nebyl-li zájem na dodání opověděn a nebyla-li lhůta

překročena o více než o 1 den, $^1/_{10}$ dovozného,
„ „ „ „ „ 2 dny, $^2/_{10}$ „
„ „ „ „ „ 3 dny, $^3/_{10}$ „
„ „ „ „ „ 4 dny, $^4/_{10}$ „

byla-li lhůta překročena o delší dobu $^5/_{10}$ dovozného,

b) byl-li zájem na dodání opověděn a nebyla-li lhůta

překročena o více než o 1 den, $^2/_{10}$ dovozného,
„ „ „ „ „ 2 dny, $^4/_{10}$ „
„ „ „ „ „ 3 dny, $^6/_{10}$ „
„ „ „ „ „ 4 dny, $^8/_{10}$ „

byla-li lhůta překročena o delší dobu, celé dovozné, ne však více než opověděnou částku. Je-li tato nižší než náhrada v bodě a) stanovená, lze požadovati náhrady podle bodu a).

(3) Nároky plynoucí z těchto ustanovení lze uplatniti též vedle případných nároků ze ztráty, úbytku nebo poškození zboží. Je-li opověděn zájem na dodání, lze požadovati kromě náhrady škody počítané podle § 88 nejvýše opověděné částky zájmu na dodání, jako náhrady za veškerou další škodu (§ 93), zahrnuje v to škodu vzešlou z překročení lhůty dodací. Předpis druhé věty v odst. (1) b) platí zde obdobně.

(4) Ručení železnice jest vyloučeno, byla-li lhůta překročena pro události, kterých železnice ani nezpůsobila, ani nemohla odvrátiti.

(5) O případech, kdy dlužno dáti plnou náhradu, srovnej § 95.

§ 95.

Náhrada škody způsobené úmyslně nebo hrubou nedbalostí železnice.

Byla-li způsobena škoda železnicí úmyslně nebo hrubou její nedbalostí, budiž ve všech případech nahrazena plná škoda.

§ 96.

Propadnutí nároků na náhradu.

Byly-li podány předměty, jichž přeprava podle zákonných předpisů nebo z důvodů veřejného pořádku jest zapovězena, nebo které jsou z přepravy vyloučeny nebo jen podmí-

nečně ku přepravě připuštěny, nesprávně označeny, nebo nedbal-li odesilatel bezpečnostních opatření stanovených pro tyto předměty, jest ručení železnice podle smlouvy nákladní vyloučeno.

§ 97.

Zánik nároků zaplacením dovozného a odběrem zboží.

(1) Bylo-li zaplaceno dovozné i s ostatními pohledávkami váznoucími na zboží a bylo-li zboží odebráno, zanikly všechny nároky proti železnici ze smlouvy nákladní.

(2) Z toho jsou vyňaty:

1. nároky na náhradu ze škody způsobené železnicí úmyslně nebo hrubou její nedbalostí;

2. nároky na náhradu za překročení dodací lhůty, byly-li písemně ohlášeny, nejpozději 14. dne, den odběru zboží v to nepočítajíc, u některé ze železnic, u nichž lze podle § 100 nárok ohlásiti;

3. nároky na náhradu za takové vady, jež podle § 82 nebo § 83 byly zjištěny před odběrem zboží, nebo k jichž zjištění nedošlo proti předpisu § 82 vinou železnice;

4. nároky na náhradu za takové vady, jež nebyly při odběru zevně znatelny, navrhne-li oprávněný příkazce bezprostředně po jejich objevení, nejpozději však do týdne po odběru buď písemně u železnice, aby bylo provedeno vyšetření podle § 82, nebo u soudu, aby bylo ohledáno zboží znalci, a dokáže-li, že vada vznikla v době mezi přijetím ku přepravě a dodáním;

5. nároky na vrácení přirážek k dovoznému vybraných neprávem a nesprávně vypočítaného dovozného a poplatků (§ 70).

(3) Příjemce může tak dlouho odepírati příjem zboží, i když byl nákladní list přijal a zaplatil dovozné, až železnice vyhoví jeho návrhu na zjištění tvrzených vad. Výhrady učiněné při odběru zboží jsou platny jen tehdy, staly-li se za souhlasu železnice.

(4) Chybí-li při dodání z několika předmětů v nákladním listu označených jednotlivé kusy, může příjemce v potvrzení o příjmu uvésti, že chybí tyto předměty.

§ 98.

Promlčení nároků proti železnici ze ztráty, úbytku nebo poškození zboží, nebo z překročení lhůty dodací.

(1) Nároky proti železnici ze ztráty, úbytku nebo poškození zboží, nebo z překročení lhůty dodací promlčují se v jednom roce.

(2) Promlčení se počíná u poškození nebo při úbytku uplynutím dne, kdy zboží bylo dodáno, u ztráty nebo překročení dodací lhůty uplynutím dodací lhůty.

(3) Promlčení se staví písemným ohlášením nároku (reklamací) u železnice. Bylo-li ohlášení nároku vyřízeno zamítavě, pokračuje dále promlčecí lhůta od toho dne, kdy železnice oznámí písemně reklamantovi své rozhodnutí a vrátí mu doklady přiložené snad k reklamaci. Další žádosti podané železnici nebo nadřízeným úřadům promlčení nestaví.

(4) O přerušení promlčení platí všeobecné zákonné předpisy.

(5) Jednoroční promlčecí lhůta, jakož i ostatní předpisy tohoto paragrafu neplatí, způsobila-li železnice ztrátu, úbytek, poškození nebo překročení lhůty úmyslně. Neplatí dále také pro vzájemný postih železnic (§ 100).

§ 99.

Uplatnění práv ze smlouvy nákladní.

(1) Uplatniti práva ze smlouvy nákladní proti železnici jest oprávněn jen ten, komu přísluší příkazní právo (srv. však §§ 60 a 70).

(2) Nemůže-li odesilatel, jemuž samo sebou přísluší příkazní právo, předložiti duplikát nákladního listu, přijímací list nebo osvědčení stanice odesílací, že taková listina nebyla vydána, může nárok svůj uplatniti toliko za souhlasu příjemcova, leda by prokázal, že příjemce odepřel přijmouti zboží.

(3) Mimosoudní nároky buďtež uplatněny písemně u železnice příslušné podle § 100. Byl-li nákladní list odevzdán příjemci, budiž předložen. Jde-li o ztrátu, úbytek nebo poškození, budiž předložen průkaz o hodnotě zboží.

(4) Železnice jest povinna nároky co nejrychleji zkoumati, a nestalo-li se smírné dohodnutí, odpověděti navrhovateli písemným rozhodnutím.

§ 100.

Ručení několika železnic zúčastněných přepravy.

(1) Odesílací dráha ručí za provedení přepravy až do dodání zboží příjemci, nehledíc k tomu, zdali použito bylo jen vlastních nebo též cizích tratí.

(2) Každá následující dráha vstupuje tím, že přejímá zboží s původním nákladním listem, do nákladní smlouvy podle tohoto nákladního listu a přejímá samostatný závazek, že přepravu provede podle obsahu nákladního listu.

(3) Nároky z nákladní smlouvy lze však — bez újmy vzájemného postihu železnic — uplatniti cestou žalobní jen proti dráze odesílací, nebo proti dráze, která poslední převzala zboží s nákladním listem, nebo proti dráze, na jejíž trati se škoda stala. Žalobce může z těchto drah voliti. Právo volby zaniká podáním žaloby.

(4) Žalobou navzájem nebo vzájemným súčtováním (kompensací) lze uplatniti nároky ze smlouvy nákladní i proti jiné dráze, zakládá-li se její žaloba na téže smlouvě nákladní.

(5) Nahradila-li některá ze zúčastněných drah škodu podle těchto předpisů, přísluší jí postih proti dráze, jež škodu zavinila. Nelze-li této dráhy zjistiti, nesou zúčastněné dráhy škodu společně podle poměru délky svých tratí, jimiž se zúčastnily přepravy, neprokáže-li některá, že škoda nenastala na jejích tratích. Tím není dotčeno oprávnění železnic dohodnouti se jinak předem nebo v jednotlivém případě o vzájemném postihu.

IX. Závěrečná ustanovení.

§ 101.

Každá správa železniční nechť má pohotově na prodej dopravní řád doplněný podle nejnovějšího znění.

Příloha A.

(K § 44, ž. d. ř.)

Průvodní list umrlčí.

Dle předpisů do rakve vložená mrtvola dne ..... 19.....

v ..... (místo) ..... (příčina smrti) ..... zemřelého

..... (stáří) letého ..... (stav, jméno a příjmení zemřelého, u dětí stav rodičů) .....

má býti železnicí z ..... přes .....

do ..... k pohřbení přepravena. Ježto toto převezení mrtvoly bylo povoleno, žádají se všechny úřady, jichž okresy tato zásilka projde, aby ji bez překážky a bez zastávky dále propustily.

....., dne ..... 19.....

(Pečeť.) (Podpis.)

Příloha B.

[K § 49, odst. (2) ž. d. ř.]

Bližší ustanovení o přepravě živých zvířat.

I. Nakládání.

§ 1.

(1) Pokud stanice jsou určeny pro dopravu dobytka, buďtež opatřeny zařízeními, jež dovolují účelné nakládání a vykládání zvířat.

(2) Povrch pevných nákladišť (nákladových ramp) budiž tak upraven, aby zvířata mohla po nich bezpečně stoupati.

(3) Přenosná nákladiště pro dobytek buďtež dostatečně široká a opatřena po obou stranách ochrannými lištami vysokými nejméně 20 cm, jakož i latěmi pro stoupání. Jak u přenosných nákladišť pro dobytek tak i u nakládacích můstků buďtež učiněna ochranná opatření, aby zvířata nemohla býti vytlačena stranou.

(4) Na stanicích s pravidelným značnějším podejem dobytka nebo poblíže nich buďtež ohrady pro dočasné přechovávání dobytka. Tyto ohrady, jež povinna zříditi železnice, buďtež zařízeny na přivazování zvířat. Ohrady jest rozděliti v menší oddělení, v nichž dlužno odděleně umístiti zvířata různého druhu a dobytek velký (koně, dále skot, mezky, muly, osly a pod.) od dobytka drobného (vepřů, telat, ovcí, koz, psů, drůbeže a pod.); matky se ssajícími mláďaty zůstanou pohromadě. Nutno-li použíti ohrad pro dobytek a nákladišť za tmy, buďtež osvětleny.

§ 2.

(1) Zvířata dlužno přepravovati v krytých vozech. Buďtež k tomu zvoleny vozy, jichž světlá šířka činí nejméně 2·6 m a jež mají poblíže střechy v stěnách podélných nebo čelních po dvou otvorech větracích nejméně po 0·40 m dlouhých a 0·30 m širokých, jež lze zavírati zevnitř. Mimo to buďtež vozy opatřeny na dveřích zařízením, umožňujícím stálé jejich pootevření v šířce 0·35 m u dobytka velkého a 0·15 m u dobytka drobného. Po naložení zvířat mají dvéře ve vylíčené výměře a otvory větrací zůstati otevřeny, aby vzduch měl dostatečný přístup.

(2) Pro vepře, ovce a kozy má býti zpravidla použito krytých vozů o více patrech se stěnami laťovými a s napajedly [§ 5, odst. (1)]. Stěny nechť jsou zhotoveny z prken přiléhajících k sobě tak těsně nebo opatřeny příklopkami přiléhajícími k sobě tak těsně, aby byla zvířata chráněna proti průvanu z dola a aby bylo zabráněno vypadávání výkalů a steliva.

(3) Stěny speciálních vozů sloužících ku přepravě drůbeže nechť jsou zhotoveny z latí a opatřeny ochrannými lištami zabraňujícími vypadávání výkalů a steliva.

(4) Nutno-li výjimečně použíti pro velký dobytek vozů bez větracích otvorů, jest třeba, aby dvéře zůstaly nejméně z polovice otevřeny a aby byly ve své poloze bezpečně upevněny proti posunutí. Otvory ve dveřích buďtež zahrazeny dřevěným pažením nebo mřížemi. Není-li vozů se stěnami laťovými, buďtež vepři, ovce a kozy přepravovány ve vozech krytých s mřížemi ve dveřích a s napajedly [§ 5, odst. (1)]. Mříže do dvéří a dřevěná pažení buďtež nejméně 1·5 m vysoká. Mříže do dvéří nechť opatří železnice.

(5) V chladné roční době buďtež selata, nejsou-li podávána ku přepravě ve schranách, přepravována v krytých vozech s otevřenými otvory větracími a zavřenými dveřmi, poznamená-li to odesilatel v nákladním listu.

(6) Koně, muli a mezci buďtež přepravováni na návrh odesilatelův za podmínek tarifem stanovených ve vozech opatřených polštáři (stájových vozech).

(7) Schran na spodní straně vozů lze použíti toliko ku přepravě jednotlivých cestou onemocněvších zvířat.

(8) Vozy buďtež opatřeny uvnitř zařízeními, jako železnými kruhy a pod., aby zvířata mohla býti uvázána.

(9) Na zevnější straně vozů sloužících přepravě zvířat budiž udána ložná plocha, a to u vozů o více patrech nebo více oddílů rozdělených tak, aby velikost každé prostory byla zřejmá.

(10) Železniční dozorčí úřad může připustiti odchylky od těchto předpisů, pokud se týče již jsoucích vozů a předmětů k jich zařízení.

(11) U zásilek koní a skotu má železnice na požádání zapůjčiti zápory a přívory za poplatek stanovený tarifem.

§ 3.

(1) Klece, bedny, koše, pytle a jiné schrány, sloužící přepravě zvířat, nechť jsou dosta-

tečně prostorné a vzdušné. Zvířata nesmějí býti podávána spoutaná.

(2) Klece, bedny, koše a jiné schrány nebo pod. musí míti dno úplně a stěny tak vysoko nepropustné, aby bylo vyloučeno znečištění vozů a jiných zásilek výkaly a stelivem. Tento předpis neplatí pro drůbež ve vozových nákladech. Klece nebo pod. z části z latí zbité buďtež upraveny tak, aby zvířata nemohla prostrčiti jednotlivé části těla, a buďtež tak vysoké, aby zvířata v nich mohla pohodlně státi. Lze-li předvídati, že přeprava bude trvati déle než 36 hodin, buďtež všechny klece a pod. opatřeny účelným zařízením k napájení a u drobného dobytka též ke krmení. Dno schran budiž pokryto pískem, sypkou rašelinou nebo pilinami. Při nakládání nutno dbáti toho, aby čerstvý vzduch měl dostatečný přístup ke schranám; zejména nesmí býti jiné zboží kladeno na klece, bedny, koše nebo pod. a tyto lze klásti na sebe jen tehdy, je-li podloženými lištami nebo podobně postaráno o to, aby zůstala volná prostora vzduchová, vysoká nejméně 3 cm, mezi dnem vrchní schrány a víkem spodní schrány; jiné zboží však na ně klásti jest zakázáno.

(3) Při stanovení nejvyššího počtu zvířat, jež mohou býti naložena do jednoho vozu, budiž dbáno toho, aby velký dobytek nestál natlačen na sebe a na stěny vozu. Tento předpis jest splněn, může-li se člověk mezi naloženými zvířaty pohybovati. Byla-li zvířata naložena napříč, nechť zůstane mimo to mezi zvířaty a stěnami vozu tolik volné prostory, aby bylo zamezeno poranění zvířat rozedřením nebo pod. na hlavě nebo zadku. Drobnému dobytku budiž dána možnost ulehnouti.

(4) Velký a drobný dobytek, jakož i zvířata různých druhů lze naložiti do jednoho vozu toliko tehdy, jestli každý druh oddělen od druhu jiného přehradami, přepažením z prken nebo latí. Tato omezení neplatí při přepravě matek se ssajícími mláďaty a u drůbeže.

(5) Vozy naložené drůbeží nepodanou v posadách buďtež opatřeny olověnou závěrkou.

(6) U zásilek skotu a vepřového dobytka buďtež podlahy vozů vystlány. Nedodal-li odesilatel steliva, učiniž tak železnice za poplatek stanovený tarifem. Železnice má na vůli omeziti tarifem převzetí podestýlání na určité stanice. Podlahy oněch vozů, jež mají toliko laťové stěny, a u oněch vozů, jichž dvéře zůstanou za přepravy otevřeny, nesmějí býti vystlány hořlavými látkami. Za hořlavé látky jest považovati slámu, plevy a travnaté stelivo; oproti tomu lze použíti pilin pokropených vodou s příměskem písku nebo bez něho, jakož i pokropeného steliva rašelinného. Překládána-li cestou zásilka dobytka opatřená stelivem na některé stanici, jest správa železniční povinna dodati stelivo do vozu slouřícího další přepravě. Tarif stanoví poplatek, který dlužno za to zaplatiti.

(7) Zásilky, jež neodpovídají těmto předpisům, jsou z přepravy vyloučeny.

II. Přeprava.

§ 4.

(1) Živá zvířata lze přepravovati vlaky dobytčími a nákladními; podle bližšího ustanovení železnice též vlaky osobními.

(2) Dobytčí vlaky mají jezditi na tratích s pravidelnou silnou dopravou dobytka v určitých, železnicí vyhlášených dnech — buď pravidelně nebo podle potřeby; vlaky buďtež tak zavedeny, aby v přípojných stanicích pobyl dobytek přicházející z přípojných tratí nebo přecházející na ně jen dobu nezbytně nutnou.

(3) Základní rychlost vlaků dobytčích nechť není nižší 25 km za hodinu, při čemž železniční dozorčí úřad jest oprávněn připustiti za zvláštních poměrů odchylky.

§ 5.

(1) Veškerá zvířata, o jejichž přepravě lze předpokládati, že bude trvati 24 hodiny nebo déle, buďtež odesilatelem před nakládáním nakrmena a napojena. Trvá-li přeprava déle 36 hodin, buďtež zvířata napájena nejdéle po každých 36 hodinách. Napájeti zvířata přísluší jich průvodcům. Zvířata bez průvodců buďtež napájena železnicí za poplatek stanovený tarifem.

(2) Podle záznamu učiněného odesilatelem v nákladním listu, mají správy železniční obstarati postřikování vepřového dobytka za poplatek tarifem stanovený. Stanice, v nichž toto postřikování lze vykonati, buďtež vyhlášeny tarifem.

§ 6.

(1) Posunování vozů dobytkem naložených budiž omezeno na nejnutnější potřebu a vykonáváno vždy se zvláštní opatrností; prudkým nárazům jest se naprosto vystříhati.

(2) Při nakládání a vykládání nebudiž schranami se zvířaty strkáno a házeno a nebuďtež překáceny.

§ 7.

Za přepravy noční buďtež průvodci zásilek dobytka opatřeni dobře hořícími svítilnami. Jest zakázáno používati snadno vznětlivých látek hořlavých, jako petroleje a pod.

Příloha C.

[§ 54, odst. (2) A ž. d. ř.]

Předpisy o předmětech podmínečně připuštěných ku přepravě.

I. Předměty výbušnosti nebezpečné.*)

Ia. Střelné a trhací látky.

Ku přepravě jsou připuštěny:

1. skupina:

Střelné a trhací látky, s nimiž lze bezpečně zacházeti:

a) bezpečnostní trhací přípravky státního skladu a koncesované trhací látky, o nichž jest uznáno, že lze s nimi bezpečně zacházeti, bylo-li pro ně předloženo přepravní povolení (srov. též 2. skupinu bod b);

b) nitrocelulosa (střelná bavlna, vlna kolodiová), pokud vyhovuje požadavkům o nezměnitelnosti látky, a to:

α) ve vločkách a nelisovaná, nejméně s 25% vody nebo alkoholu (75 dílů látky pevné a 25 dílů tekutiny);

β) lisovaná, nejméně s 15% vody (85 dílů pevné látky a 15 dílů vody) srov. též 2. skupinu bod c);

c) trinitrotoluol, též t. zv. tekutý trinitrotoluol (při obyčejné teplotě tekutá, neutrální směsenina nitrovaného toluolu); tyto látky nechť nejsou nebezpečnější než chemicky čistý α-trinitrotoluol";

d) kyselina pikrová.

2. skupina:

Střelné a trhací látky snadno vybuchující:

a) střelný a trhací prach;

b) trhací látky státního skladu a koncesované trhací látky, bylo-li pro ně předloženo přepravní povolení;

c) nitrocelulosa (střelná bavlna, kolodiová bavlna), vyhovuje-li požadavkům o nezměnitelnosti látky, a to:

α) nelisovaná, nejméně s 15% vody (85 dílů látky pevné a 15 dílů vody) (srov. též 1. skupinu bod b);

β) lisovaná v podobě patron s povlakem parafinovým;

d) jiné třaskaviny, bylo-li pro ně předloženo zvláštní přepravní povolení.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

1. skupina:

1. Bezpečnostní trhací přípravky státního skladu a koncesované trhací látky, o nichž jest uznáno, že lze s nimi bezpečně zacházeti (a).

(1) Koncesované látky trhací lze dáti do oběhu jen v oněch tvarech, obalech a onom balení, jež jsou předepsány v povolovacím průkazu pro každý jednotlivý druh. Schrány nechť jsou opatřeny nápisem, který obsahuje označení trhací látky podle koncese s doložkou „Trhací látka 1. skupiny", jméno nebo firmu výrobcovu, označení továrny, dále datum a číslo ministerského přepravního povolení a výrobní datum. Nápis budiž připevněn na schráně tak, aby otevřením schrány musel býti roztržen. Každou schránu dlužno opatřiti zřetelně vytištěným továrním olůvkem.

(2) Pokud není zvláštních předpisů, platí právě uvedená ustanovení obdobně pro bezpečnostní trhací přípravky státního skladu.

2. Nitrocelulosa (střelná bavlna, bavlna kolodiová) (b).

Nitrocelulosa ve vločkách a nelisovaná, nejméně s 25% vody nebo alkoholu (α) a lisovaná nitrocelulosa, nejméně s 15% vody (β) budiž pevně zabalena v trvanlivé, ani vodu ani alkohol nepropouštějící bezpečně uzavřené dřevěné schráně. Kromě dřevěných schran lze po-

*) (1) K účelům zkušebním určené, ku přepravě po železnici nepřipuštěné předměty výbušnosti nebezpečné buďtež přijaty ku přepravě v množství menším 0·5 kg, děje-li se odeslání na úřední rozkaz. Odesilatel má se při podeji vykázati úředním rozkazem, jenž má obsahovati též ustanovení o způsobu balení. Úřední rozkaz budiž připojen k nákladnímu listu.

(2) O zásilkách správy vojenské a o zásilkách soukromých osob správě vojenské svědčících platí zvláštní předpisy.

užíti též t. zv. amerických lepenkových sudů. Schrány nesmějí býti uzavřeny železnými hřebíky a nutno je opatřiti nápisem „Mokrá nitrocelulosa 1. skupiny".

3. Trinitrotoluol (c)

budiž pevně zabalen v trvanlivé, nepropustné, bezpečně uzavřené dřevěné schráně. Kromě dřevěných schran lze použíti t. zv. amerických lepenkových sudů. Schrány buďtež opatřeny nápisem „Trinitrotoluol 1. skupiny". Tak zv. tekutý trinitrotoluol může býti balen kromě v silných, nepropustných, bezpečně uzavřených dřevěných schranách též v schranách železných; tyto buďtež opatřeny naprosto těsným uzávěrem, jenž by povolil při požáru tlaku plynů uvnitř se vyvinujících. Schrány jest označiti zřetelným nápisem „Tekutý trinitrotoluol 1. skupiny".

4. Kyselina pikrová (d)

budiž pevně zabalena v trvanlivé, nepropustné, bezpečně uzavřené dřevěné schrány. Kromě dřevěných schran lze použíti též t. zv. amerických lepenkových sudů. Schrány buďtež opatřeny nápisem „Kyselina pikrová 1. skupiny". K balení nesmí býti použito olova.

2. skupina:

1. Střelný a trhací prach (a).

(1) Střelný a trhací prach budiž pevně zabalen v trvanlivé, nepropustné, bezpečně uzavřené dřevěné schráně, jež zamezuje bezpečně rozsypání a rozprášení obsahu. Schrány nesmějí míti žádných železných hřebíků, šroubů nebo jiných železných prostředků upevňovacích (obručí, pásek nebo pod.). Přípustno jest též baliti do kovových nádob (mimo železné), je-li jejich uzávěr sice úplně těsný, povoluje-li však při požáru tlaku uvnitř se vyvinujících plynů prachových.

(2) Před zabalením do schran budiž volný prach zrnitý nasypán do hustých, trvanlivých pytlů, prach mletý do kožených měšců nebo do dvojitě tkaných pytlů.

(3) Hrubá váha každé schrány nechť není větší 130 kg.

(4) Schrány buďtež opatřeny nápisem „Střelný prach", „Trhací prach", „2. skupiny". U zásilek při dovozu a průvozu dlužno též uvésti jméno nebo firmu výrobcovu.

2. Trhací látky státního skladu a koncesované trhací látky (b).

(1) Koncesované trhací látky lze dáti do oběhu pouze v oněch tvarech, obalech a onom balení, jež jsou v povolovacím průkazu předepsány pro každý jednotlivý druh. Schrány nechť jsou opatřeny nápisem, který obsahuje označení trhací látky podle koncese s doložkou „Trhací látky 2. skupiny", jméno nebo firmu výrobcovu, označení továrny, dále datum a číslo ministerského přepravního povolení a výrobní datum. Nápis budiž připevněn na schráně tak, aby otevřením schrány musel býti roztržen. Každou schránu dlužno opatřiti zřetelně vytištěným továrním olůvkem. Na schráně budiž umístěn stručný návod, jak třeba schránu otevírati a zavírati.

(2) Pokud není zvláštních předpisů, platí právě uvedená ustanovení obdobně pro trhací látky státního skladu.

3. Nitrocelulosa (střelná bavlna a kolodiová bavlna) (c).

(1) Nitrocelulosa budiž zabalena nepromokavě do trvanlivých dřevěných schran, jež nemají železných obručí neb pásek, tak pevně, aby se obsah nemohl tříti. Kromě dřevěných schran jsou přípustny též t. zv. americké lepenkové sudy. Schrány nesmějí býti uzavřeny železnými hřebíky.

(2) Patrony buďtež spojeny před vložením do schran pevným papírovým obalem v balíky.

(3) Schrány dlužno opatřiti nápisem „Nitrocelulosa 2. skupiny".

4. Jiné třaskaviny (d).

Třaskaviny připuštěné ku přepravě od případu k případu buďtež zabaleny podle poukazů daných pro každý jednotlivý případ.

B. Podej.

(1) Střelné a trhací látky 2. skupiny nelze podati jako rychlé zboží.

(2) Nelze je podávati do stanic a na železniční trať, kde jest zakázáno je přepravovati.

(3) Není-li zásilka přepravována zvláštním vlakem, lze přijetí její předem omeziti na určité dny a vlaky. Stanovení dnů a vlaků vyhrazeno schválení dozorčího úřadu.

(4) Dovozné budiž zaplaceno při podeji. Dobírkou nebo zálohou zatížené zásilky jsou vyloučeny. Opověď zájmu na dodání není přípustna.

(5) Není-li zvláštních úmluv se železnicí pro jednotlivý případ, dlužno ohlásiti každou zásilku u výpravny nejméně den před podejem a předložiti přesný a úplný opis nákladního listu. Zásilku lze podati toliko v hodinách písemně výpravnou stanovených.

(6) Zásilky ve zvláštních vlacích buďtež ohlášeny dráze podací s označením stanice určení nejméně 8 dní před podejem.

C. Osvědčení. Nákladní listy.

(1) Zvláštní zákonné předpisy stanoví, je-li třeba pro přepravu střelných a trhacích látek nějakých osvědčení a jakých.

(2) Jinak platí ještě tato ustanovení:

1. U střelných a trhacích látek 1. skupiny bod b, c, d, a 2. skupiny bod c budiž každá zásilka provázena osvědčením lučebníka uznaného železnicí, že střelná (trhací) látka jest složena podle ustanovení odst. I a, přílohy C, k dopravnímu řádu; vedle toho nechť odesilatel v nákladním listu osvědčí, že balení odpovídá příslušným předpisům.

2. Mimo to nechť obsahuje nákladní list pro zásilky 1. skupiny doložku „Střelná (trhací) látka 1. skupiny" a pro zásilky 2. skupiny doložku „Střelná (trhací) látka 2. skupiny".

(3) O střelných a trhacích látkách 2. skupiny platí ještě toto:

V nákladním listu obsažené označení střelné (trhací) látky budiž podškrtnuto červeným inkoustem. Nákladní listy nechť obsahují mimo počet, druh, znamení a čísla schran též hrubou váhu každé jednotlivé schrány.

D. Přepravní prostředky.

(1) Ku přepravě všeho střeliva jest použíti krytých nákladních vozů. Vozů, jež mají přístroje neb elektrická vedení s proudem neb napětím, tedy i elektricky osvětlovaných vozů, nelze však použíti.

(2) Ku přepravě kyseliny pikrové nesmí býti použito vozů vykládaných, nebo krytých olovem.

(3) O střelných a trhacích látkách skupiny 2. platí ještě toto:

a) Lze použíti toliko vozů s pérovým zařízením nárazovým i tažným, pevnou bezpečnou střechou, těsným zapažením a dobře přiléhajícími dveřmi, pokud možno bez brzdy.

b) Vozů, v jichž vnitřku vyčnívají železné hřeby, šrouby, matky šroubové atd., nelze použíti.

c) Dvéře vozů a okna buďtež uzavřena a mezery ucpány. Papíru nelze k tomu použíti.

d) Vozů, jichž ložiska byla nedávno obnovena nebo jež jsou určeny k brzké prohlídce v dílnách, nelze použíti.

e) Zásilky buďtež přepravovány z odesílací stanice až do stanice určení v témž voze a nebuďtež pokud možno překládány.

f) Na vozy buďtež nalepeny cedulky, jež mají modře natištěné označení „Snadno vybuchující látky 2. skupiny".

E. Nakládání.

(1) Střelné a trhací látky skupiny 1. a 2. nelze nakládati do téhož vozu spolu se střelivem 2. skupiny, rovněž ne s předměty v bodech I c, I d, I e, II, III a V jmenovanými, jakož i s látkami snadno chytlavými. S kyselinou pikrovou nelze spolu nakládati olovo.

(2) Při nakládání dlužno se bedlivě uvarovati otřásání schran; zejména nebuďtež schrány překoceny, váleny nebo postrkovány, též nebuďtež — v některém bodu opřeny — otáčeny na zemi, naopak buďtež vždy velmi opatrně nošeny a hlavně chráněny před nárazem.

(3) Při nakládání střelných a trhacích látek 2. skupiny budiž dbáno ještě tohoto:

a) Schrány nechť jsou uloženy v železničním voze tak pevně, aby byly chráněny před otřesem, třením, nárazem, překocením a spadnutím s vyšších poloh. Zejména nutno nakládati ležící bečky a sudy rovnoběžně s podélnými stěnami vozu a chrániti je pod přikrývkami dřevěnými podložkami před kutálením.

b) Vozy lze zatížiti jen do dvou třetin jich ložné váhy. Výška nákladu ve voze nesmí přesahovati 1·3 m, ledaže naloženy jsou nejvýše tři vrstvy nad sebou.

c) Toliko množství do 1000 kg lze překládati spolu s jiným zbožím, předpodkládajíc, že toto zboží není snadno vznětlivé a že nebude dříve vykládáno než látky trhací.

d) Střelné a trhací látky nesmějí býti nakládány ze skladišť nebo výstupků skladištních, nýbrž nutno je nakládati na postranních kolejích co nejodlehlejších a pokud možno krátce před odjezdem vlaku, kterým mají býti přepraveny. O nakládání postarejž se odesilatel za znaleckého dozoru. Zvláštní nářadí k nakládání (přikrývky a pod.) budiž opatřeno odesilatelem a odevzdáno příjemci se zbožím.

e) Nepovolané osoby nebuďtež připouštěny k nákladišti, a nakládáno-li mimořádně za tmy, budiž nákladiště osvětlováno pevně a vysoko stojícími svítilnami, jež však nebuďtež plněny petrolejem.

U střelných a trhacích látek 2. skupiny budiž dbáno ještě tohoto:

F. Bezpečnostní opatření na nádražích a za jízdy.

(1) Ani při nakládání ani za přepravy nesmí se ve vozech ani u vozů kouřiti, udržovati oheň nebo volné světlo.

(2) Lokomotivy kolem jedoucí — pokud možno i při setkání na volné trati — mějtež zavřena dvířka k výhni a příklopy popelníku; též roura výfuková nesmí býti sužena. V době, kdy lokomotiva jede kolem, budiž nakládání přerušeno, dveře vozů zavřeny a ještě nenaložená část zásilky bezpečně chráněna před ohněm pokrývkou.

(3) Naložené vozy buďtež odděleny od své lokomotivy nejméně čtyřmi jinými vozy, jež nejsou naloženy předměty ohněm nebezpečnými. Podle tohoto ustanovení a ustanovení G, odst. (3), nejsou kamenné uhlí, hnědé uhlí, koks a dříví předměty ohněm nebezpečnými.

(4) Vozy se střelnými a trhacími látkami nebuďtež nikdy odráženy a buďtež přisunovány k zavěšení s jinými vozy s největší opatrností.

(5) Zůstane-li vlak státi po delší dobu ve stanicích na cestě, buďtež vozy odvezeny na postranné koleje co nejodlehlejší.

G. Určení vlaků a zařadění vozů naložených střelnými a trhacími látkami do vlaků.

(1) Střelné a trhací látky nebuďtež nikdy přepravovány vlaky osobními; vlaky smíšenými buďtež přepravovány jen tam, kde nejezdí vlaky nákladní.

(2) Vlaky smíšenými lze přepraviti toliko množství až do 1000 kg hrubé váhy.

(3) Vozy se střelnými a trhacími látkami buďtež zařaděny do vlaků co nejdále od lokomotivy, avšak tak, aby po nich následovaly tři vozy, jež nejsou naloženy snadno chytlavými látkami. Nejméně čtyři takové vozy nechť předcházejí vozům naloženým látkami střelnými a trhacími. Tyto vozy buďtež mezi sebou a s vozy předcházejícími a s následujícími pevně zavěšeny, náležité spojení budiž pečlivě prohlédnuto v každé stanici na cestě, kde to dovoluje doba zastávky. Před vozy a za vozy, v nichž naloženy jsou střelné a trhací látky v množství nejvýše 100 kg hrubé váhy, stačí zařaditi po jednom ochranném voze. U zásilek až do nejvýše 35 kg hrubé váhy není třeba zařaditi zvláštní ochranné vozy.

(4) Ani na vozech naložených střelnými a trhacími látkami ani na nejbližším voze za nimi nebo před nimi jedoucím nebuďtež brzdy obsazeny. Brzda vozu na konci vlaku musí však býti obsluhována.

H. Zpravení stanic přechodních a stanic určení.

(1) Má-li zásilka o více než 1000 kg hrubé váhy přejíti na jinou dráhu, budiž její přechodní stanice zpravena co nejdříve telegraficky o přivezení zásilky a označen jí příslušný vlak.

(2) Příchod zásilky o více než 1000 kg hrubé váhy ohlásí stanici určení telegraficky poslední přechodní stanice nebo v obvodu téže železniční správy ležící odesílací stanice.

J. Příchod do stanice určení a výdej zásilek.

(1) Byla-li stanice určení vyrozuměna předcházející stanicí podle oddílu H, odst. (2), nechť zpraví příjemce předem, mimo to však v každém případě ihned po příchodu zásilky. Převzetí staniž se neprodleně.

(2) Zůstanou-li vozy ve stanici, buďtež vykládány podle možnosti až bezprostředně při odběru. O místu, kde se tak státi má, a o opatrnosti, jíž při tom dlužno dbáti, platí platná ustanovení pro nakládání.

(3) Nutno-li zásilku vyložiti před odběrem, budiž zboží uloženo a hlídáno na bezpečném místě a chráněno před mokrem a nebezpečím ohně.

(4) Nebylo-li zboží odebráno, platí toto řízení:

a) Zásilky koncesovaných trhacích látek, jež příjemce (i v neděli a ve svátek) neodebere po přijetí zprávy o příchodu zboží v nejbližších 9 hod. spadajících do úředních hodin a vyhlášených vývěskem, buďtež po předchozí ohlášce předány k dalšímu opatření v městech s vlastním obecním řádem bezpečnostnímu úřadu, mimo taková města však okresní správě politické, a kde to není možno, nejbližšímu velitelství četnické stanice za tím účelem, aby byly co nejrychleji odstraněny z prostorů nádražních.

b) Zásilky ostatních střelných a trhacích látek 2. skupiny, jež nebyly odebrány ve 24 hod. po zprávě o příchodu zboží, buďtež navráceny odesílateli na jeho útraty nebo budiž s nimi naloženo podle bodu a), nemůže-li navrácení zboží nastati pro nedostatek vhodného vlaku ve 3 dnech od doby, kdy zboží přišlo. Správy železniční jsou mimo to oprávněny, vybírati z takových zásilek po uplynutí 24 hodin zvýšené skladištné.

(5) Nastaly-li přepravní překážky, jest železnice oprávněna jednati podle odst. (4). V tomto případě nelze účtovati zvýšené skladištné.

Ib. Střelivo.

Ku přepravě jsou připuštěny:

1. skupina:

Střelivo, s nímž lze bezpečně zacházeti:

1. Doutnáky bez zapalovačů:

a) Doutnáky na černý prach (tkané šňůry nebo doutnáky z husté hadice s duší z černého prachu o malém průměru, o bezpečných zapalovačích [srv. Ic, číslice 1, c)].

b) Rychlé doutnáky (doutnáky ze silné hadice s duší z černého prachu o velkém průměru nebo s duší z bavlněných vláken napuštěných nitranem).

c) Mžikové doutnáky (kovové trubice tenkých stěn o malém průměru s duší z výbušných látek ne nebezpečnějších než čistá kyselina pikrová, nebo tkané šňůry o malém průměru s duší ze zeslabené třaskaviny ne nebezpečnější než černý prach). [Srv. však 2. skupina 1 a)].

2. Zapalovadla neschopná trhati (zapalovadla, jež nezpůsobují ani trhacími zápalkami ani jiným zařízením třaskavého výbuchu).

a) Zápalničky (s přikrytým nebo nepřikrytým povrchem zápalné náplně) pro střelné zbraně, zápalné hladiny.

b) Prázdné nábojnice se zápalným ústrojím pro střelné zbraně.

c) Ozubené palníky, trubkové zapalovače, zápalné šrouby, elektrické zapalovače bez trhacích zápalek, zapalovače bezpečných doutnáků (zapalovače pákové), úderné šrouby zápalné, nebo podobná zapalovadla se slabým nábojem černého prachu, uváděné v činnost třením neb elektřinou.

d) Zapalovače střelové bez trhacích zápalek nebo zařízení, jež způsobí třaskavý výbuch, zápalné látky k střelovým zapalovačům a pod.

3. Petardy pro třaskavé návěští zastavovací bez trhací třaskaviny. (O petardách s trhací třaskavinou srv. 2. skupinu, číslici 2.)

4. Patrony pro ručnice:

a) Hotové patrony kovové s nábojnicemi zhotovenými výhradně z kovu. Střely musí býti s nábojnicemi tak pevně spojeny, aby se nemohly odloučiti a aby bylo zabráněno vytroušení náboje prachu.

b) Hotové patrony, jichž nábojnice jsou zhotoveny jen částečně z kovu. Všechen prach musí býti v kovové spodní části patrony uzavřen ucpávkou nebo hladinou. Lepenka nechť je taková, aby zlomení za přepravy bylo vyloučeno.

c) Hotové lepenkové patrony s ústředním zápalem. Lepenka musí býti ve stěnách nejméně 0·7 mm silná a tak uzpůsobená, aby zlomení za přepravy bylo vyloučeno.

d) Kulové zápalníčky (Flobertovo střelivo).

e) Brokové zápalníčky (Flobertovo střelivo).

f) Flobertovy zápalníčky bez kulí a broků.

2. skupina:

Snadno vybuchující střelivo:

1. Zapalovadla schopná trhati:

a) Mžikové doutnáky (tkané šňůry o malém průměru s duší z třaskaviny. [Srv. též 1. skupinu, číslici 1 c)].

b) Trhací kapsle (trhací zápalníčky).

c) Zapalovadla pro podkopy uváděné v činnost elektřinou, třením nebo zapálením doutnáku.

2. Petardy pro třaskavá návěští zastavovací s trhací třaskavinou. O petardách bez trhací třaskaviny srv. 1. skupinu, číslici 3.

3. Jiné střelivo jakéhokoliv druhu, pokud bylo pro ně předloženo zvláštní přepravní povolení.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

1. skupina:

1. Doutnáky bez zapalovačů:

(1) Doutnáky bez zapalovačů dlužno pevně zabaliti v trvanlivé, nepropustné bezpečně uzavřené dřevěné schrány (bedny nebo bečky), jež zamezují bezpečně rozsypání nebo rozprášení a jež nejsou opatřeny železnými obručemi nebo páskami. Kromě dřevěných schran lze použíti též t. zv. amerických lepenkových sudů. Schrány nesmějí býti uzavřeny železnými hřebíky.

(2) Čistá váha doutnáků v jedné schráně nechť nepřesahuje 60 kg, hrubá váha jedné schrány 90 kg. Schrány buďtež opatřeny nápisem „Doutnáky 1. skupiny".

2. Zapalovadla neschopná trhati:

(1) Zapalovadla neschopná trhati buďtež zabalena v trvanlivé, nepropustné, bezpečně uzavřené bedny dřevěné; pro zapalovadla uvedená v a) jsou připuštěny též dřevěné sudy a pro prázdné nábojnice v bodě b) uvedené též pytle.

(2) Zápalníčky (a) s nepřikrytým povrchem zápalné náplně v množství do 1000 kusů, zápalky (a) s přikrytým povrchem zápalné náplně do 5000 kusů buďtež před vložením do schran pevně zabaleny v plechové schrány, dřevěné bedny, nebo tuhé lepenkové krabice.

(3) Zapalovadla uvedená v c) a d) buďtež zabalena v schrány tak, aby se nemohla posunovati.

(4) U zapalovadel uvedených v a), c), a d) nesmí hrubá váha jedné schrány přesahovati 150 kg.

(5) Schrány dlužno opatřiti nápisem „Zapalovadla neschopná trhati 1. skupiny".

3. Petardy pro třaskavá návěští zastavovací bez trhací třaskaviny.

(1) Pro petardy budiž použito nepropustných, bezpečně uzavřených dřevěných beden ze žlábkovaných prken nejméně 22 mm silných, jež jsou spojena dřevěnými šrouby, úplně nepropustna, a do zvláštní vnější bedny vložena. Tato nechť není větší 0·06 m³.

(2) Petardy nechť jsou pevně vloženy do papírových ostřižků, pilin nebo sádry, nebo jiným způsobem tak pevně a odděleně uloženy, aby se nemohly dotýkati ani vzájemně, ani stěn bedny.

(3) Bedny buďtež opatřeny nápisem „Petardy pro třaskavá návěští zastavovací 1. skupiny".

4. Patrony pro ručnice:

(1) Patrony pro ručnice buďtež zabaleny do schran z plechu, dřeva, nebo tuhé lepenky tak pevně, aby se nemohly posunovati. Schrány buďtež zabaleny těsně vedle sebe a nad sebe do trvanlivých, nepropustných, bezpečně uzavřených vnějších beden. Mezery buďtež vyplněny lepenkou, papírem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami — vše úplně suché — tak pevně, aby bylo každé viklání vyloučeno.

(2) Hrubá váha jedné bedny nechť nepřesahuje 100 kg.

(3) Bedny buďtež opatřeny nápisem: „Patrony pro ručnice 1. skupiny".

2. skupina:

1. Zapalovadla schopná trhati:

a) Mžikové doutnáky buďtež zabaleny v trvanlivé, nepropustné dřevěné schrány, jichž stěny jsou nejméně 22 mm silné a jež dlužno uzavříti dřevěnými šrouby. Mezi doutnákem a schranou budiž vzdálenost nejméně 50 mm. Tuto mezeru nutno vyplniti suchými pilinami a vhodným upravením tak zabezpečiti, aby se za přepravy nemohla otřásáním změniti. Jedna schrána smí obsahovati nejvýše 10 kg třaskavé hmoty. Hrubá váha jedné schrány nesmí přesahovati 90 kg. Schrány buďtež opatřeny nápisem „Mžikové doutnáky 2. skupiny".

b) Trhací kapsle.

(1) α) Nejvýše 100 kusů nutno zabaliti stojmo vedle sebe, otvorem nahoru do silných schran plechových tak, aby byl i při otřesech vyloučen pohyb jednotlivých kapslí.

β) Mezera mezi kapslemi a schranou snad vybývající, budiž vyplněna suchým ssacím papírem prostým písku.

γ) Dno a vnitřní stranu víka plechové schrány nutno pokrýti plstěnou nebo soukennou vložkou, vnitřní stěny schrány lepenkovým papírem, a to tak, aby byl vyloučen bezprostřední styk trhacích kapslí s plechem.

(2) α) Plechové schrány takto plněné buďtež přelepeny trvanlivou páskou papírovou, aby bylo víko pevně přitištěno k obsahu a zamezeno viklání trhacích kapslí. Vždy po pěti plechových schranách budiž spojeno obalem ze silného balicího papíru v jeden balík, nebo pevně vloženo do lepenkové krabice.

β) Balíky nebo krabice buďtež tak uzavřeny do trvanlivé dřevěné bedny se stěnami nejméně 22 mm silnými, nebo silné bedny plechové, aby nevznikly pokud možno žádné prázdné prostory uvnitř schran. Toliko na objemu jedné nebo více schran v každé vrstvě, pokud možno na některé stěně bedny, budiž za účelem snadnějšího vyprázdnění bedny upravena dutina tím způsobem, aby mohl býti špičkami prstů, touto dutinou prostrčenými, snadno zachycen balík nebo krabice.

γ) Duté prostory v schranách buďtež vycpány papírem, slamou, senem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami — vše budiž úplně suché, načež nutno víko schrány, je-li z plechu, spájeti, je-li ze dřeva, upevniti mosaznými šrouby nebo dřevěnými pocínovanými. Otvory pro šrouby dlužno navrtati do víka a do stěn již před plněním schran.

(3) Schrána, jejíž víko má obsah tak přidržovati, aby zamezeno bylo viklání, budiž polepena na víku návodem, jak třeba otevírati a zavírati schránu, a vložena víkem vzhůru do trvanlivé, nepropustné a mosaznými šrouby nebo dřevěnými pocínovanými

šrouby bezpečně uzavřené vnější bedny ze dřeva se stěnami nejméně 25 mm silnými. Prostora mezi schranou a vnější bednou nechť jest na všech stranách nejméně 30 mm široká a pevně vyplněná pilinami, slamou, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami; vše budiž úplně suché.*)

(4) Vnější bedna budiž opatřena nápisem „Trhací kapsle 2. skupiny".—„Nepřekoťte!"

(5) Žádná bedna nechť neobsahuje více než 20 kg trhací hmoty a hrubá váha nechť nepřesahuje 90 kg. Bedny, jichž váha přesahuje 25 kg, nutno opatřiti držadlem nebo lištou.

c) Zapalovadla pro podkopy.

(1) Elektrická zapalovadla s krátkými dráty nebo pevnou hlavicí buďtež stojatě zabalena v silné plechové schrány, z nichž žádná nechť neobsahuje více než 100 kusů. Schrány buďtež úplně vyplněny pilinami nebo podobnými látkami. Místo plechových schran lze použíti též krabic ze silné a tuhé lepenky nebo malých bedniček dřevěných se stěnami nejméně 3 mm silnými. Naplněné schrány buďtež vloženy do dřevěné bedny, jejíž stěny nesmějí býti slabší 22 mm. Hrubá váha každé schrány nechť nepřesahuje 20 kg.

(2) Elektrická zapalovadla na dlouhých guttaperčových drátech, voskovaných drátech nebo proužcích buďtež uschována nejvýše po 50 kusech do krabic ze silné a tuhé lepenky tak, aby zápalné hlavice byly chráněny před každým otřesem nasazením lepenkových dutinek, nebo pečlivým uschováním v dřevité vlně nebo v podobné hmotě, a aby byly pokládány střídavě na jeden i na druhý konec schrány. Nejvýše 20 takto naplněných lepenkových krabic, jež nutno dobře zavříti motouzem nebo papírovými páskami, budiž zabaleno do dřevěné bedny, jejíž stěny musí býti alespoň 22 mm silné. Mezery buďtež těsně vyplněny senem, slamou nebo podobnými látkami. Hrubá váha každé schrány nechť nepřesahuje 55 kg.

(3) Elektrická zapalovadla na dřevěných tyčinkách nebo na lepenkových dutinkách buďtež spojena v balíky, z nichž žádný nechť neobsahuje více než 25 kusů. Nejvýše 20 takových balíků budiž svázáno a zabaleno do dřevěné bedny, jejíž stěny musí býti nejméně 22 mm silné, tak, aby zápalné hlavice byly chráněny před každým otřesem nasazením lepenkových dutinek s výplní dřevité vlny a aby byly pokládány střídavě na jeden i na druhý konec bedny. Každá bedna smí obsahovati nejvýše 500 zapalovadel a dlužno vyplniti všechny mezery dřevěnou vlnou, slamou, senem nebo podobnými látkami. Hrubá váha každé schrány nechť nepřesahuje 40 kg.

(4) Třecí zapalovače buďtež spojeny ve svazky nejvýše po 50 kusech; konec třecího drátu každého zapalovače budiž opatřen papírovou zálepkou přesahující přes smyčku třecího drátu. Svazky buďtež obaleny na konci zápalné hlavice dřevitou vlnou a poté papírem; ohnuté konce třecích drátů buďtež napřed uloženy do navázané prázdné papírové čepičky, načež buďtež vloženy do druhé čepičky dřevitou vlnou naplněné. Při tom dlužno dbáti, aby dřevitá vlna nemohla přijíti v bezprostřední styk s třecími dráty, aby třecí drát při vybalení zapalovačů, nebo při sejmutí papírového kloboučku nezůstal viseti, nebo nebyl vytržen. Nejvýše 10 svazků budiž zabaleno do bedny z nejméně 22 mm silných zoubkovaných prken, zdéli zapalovačů a chráněno proti posunutí papírem nebo dřevitou vlnou; obé budiž úplně suché. Hrubá váha jedné schrány nechť nepřesahuje 25 kg.

*) Návod nechť zní:

„Bedny s trhacími kapslemi buďtež tak otevírány, že nutno odstraniti napřed vývrtkou šrouby z víka vnější bedny, při čemž dlužno toho dbáti, aby bedna nebyla překocena přílišným snad opřením se osoby vývrtkou pracující.

Po uvolnění víka vnější bedny budiž i vnitřní bedna otevřena s touž opatrností a týmž způsobem, načež dlužno odstraniti jak vývrtku, tak i vytažené šrouby ze stěn bedny. Ve vnitřní bedně lze nalézti na objemu nejhořejší vrstvy jedné neb více do papíru zabalených schran obsahujících trhací kapsle, dutinu vycpanou kusy papíru, slamou, senem, koudelí, dřevitou vlnou nebo hoblovačkami.

Po opatrném odstranění výplně z této dutiny — při čemž dlužno zameziti přidržením nejblíže položené schrány, aby nebyla vytržena zároveň s výplní — buďtež napřed odstraněny uvolněné tím schrány špičkami prstů a pak teprve ostatní schrány této vrstvy podle potřeby.

Vybalení každé další vrstvy schran budiž připraveno a provedeno týmž způsobem.

Jednotlivé schrány mají býti otevírány opodál ostatní zásoby trhacích kapslí a nutno napřed odstraniti kusy ssacího papíru, jichž bylo použito k vyplnění mezer ve schranách, než lze prsty uchopiti trhací kapsle.

Jiného nástroje nežli vývrtky (kolovrátkové vývrtky), jíž výhradně možno odstraniti neb upevniti šrouby otáčením, nesmí býti použito k otevírání ani k zavírání beden. Rovněž nesmějí býti poblíže jiné nástroje nebo kovové předměty; vůbec dlužno jednati s největší opatrností, bez násilí, úderů a nárazů."

(5) Víka schran se zapalovadly pro podkopy buďtež připevněna mosaznými šrouby nebo pocínovanými šrouby dřevěnými. Otvory pro šrouby nutno navrtati do víka a do stěn již před plněním. Schrány buďtež opatřeny nápisem „Zapalovadla pro podkopy, 2. skupiny. — Nepřekoťte!“.

2. Petardy pro třaskavá návěští zastavovací s trhací třaskavinou.

(1) Pro petardy budiž použito nepropustných, bezpečně uzavřených dřevěných beden ze žlábkových prken nejméně 22 mm silných, jež jsou spojena dřevěnými šrouby, úplně nepropustna a vložena do zvláštní vnější bedny. Tato nechť není větší 0·06 m³.

(2) Petardy nechť jsou pevně vloženy do papírových ostřižků, pilin nebo sádry, nebo jiným způsobem tak pevně a odděleně uloženy, aby se nemohly dotýkati ani vzájemně, ani stěn bedny.

(3) Dřevěné schrány buďtež opatřeny nápisem „Petardy pro třaskavá návěští zastavovací, 2. skupiny“.

3. Jiné střelivo jakéhokoliv druhu.

Střelivo připuštěné k přepravě od případu k případu budiž zabaleno podle poukazů daných pro každý jednotlivý případ.

B. Podej.

O střelivu 2. skupiny platí předpisy pro střelné a trhací látky 2. skupiny, uvedené v I a B.

C. Osvědčení, nákladní listy.

(1) Zdali jest třeba pro přepravu střeliva osvědčení a jakých, ustanovují zvláštní zákonné předpisy.

(2) Jinak platí ještě tato ustanovení:

1. U střeliva 2. skupiny budiž osvědčeno odesilatelem v nákladním listu, že zabalení odpovídá předpisům přílohy C k dopravnímu řádu.

2. Mimo to nechť obsahuje nákladní list pro zásilky 1. skupiny doložku „střelivo 1. skupiny“ a pro zásilky 2. skupiny doložku „střelivo 2. skupiny“.

D. Přepravní prostředky.

(1) Ku přepravě všeho střeliva jest použíti krytých nákladních vozů. Vozů, jež mají přístroje neb elektrická vedení s proudem nebo napětím, tedy i elektricky osvětlovaných vozů, nelze však použíti ku přepravě střeliva 2. skupiny.

(2) Pro střelivo 2. skupiny platí předpisy pro střelné a trhací látky 2. skupiny, uvedené v I a D, odst. (1) a (3).

E. Nakládání.

Střelivo 2. skupiny nesmí býti nakládáno do téhož vozu spolu se střelnými a trhacími látkami 1. a 2. skupiny, rovněž ne s předměty jmenovanými v Ic, Id, Ie, II, III a V, jakož i s látkami snadno chytlavými. Jinak platí obdobně předpisy uvedené v Ia, E, odst. (2) a (3).

F. Ostatní předpisy.

Při přepravě střeliva 2. skupiny budiž dbáno předpisů uvedených v Ia, F až J.

Ic. Zápalné výrobky a tělesa ohňostrojná.

Ku přepravě jsou připuštěny:

1. Zápalná tělesa, doutnáky.

a) Obyčejné zápalky a jiné třecí a škrtací zápalky;

b) pyrotechnické zápalné tyčinky, jako: bengalské zápalky, tyčinky se zlatým deštěm, tyčinky s květinovým deštěm, kouzelné svíce a těm podobné;

c) bezpečné zapalovače (doutnáky z tenké, husté hadice s duší z černého prachu o malém průměru) (o jiných doutnácích srov. Ib, 1. skupinu, číslici 1.).

2. Pyrotechnické žertovné výrobky, zápalné pásky.

a) třaskavé bonbony, květinové lístky, lístky z kolodiového papíru a podobné věci, jež obsahují nepatrné množství papíru kolodiového nebo malé kuličky z třaskavého stříbra;

b) třaskavé hrášky, třaskavé granáty a podobné výrobky s třaskavým stříbrem; 1000 kusů nesmí obsahovati více než 1 g třaskavého stříbra;

c) konfetové kuličky, Boskovy válečky, kotillonové ovoce a podobné výrobky, jež obsahují slabý náboj vlny kolodiové k vypálení neškodného obsahu, jako kuliček bavlněných, konfetů a pod.;

d) zápalné lístky (amorces), zápalné pásky, parafinové zápalné proužky, třaskavé zátky, obsahující hmotu třaskavou z chlorečnanu draselnatého nebo ledku, z nepatrného množství fosforu, dále ze sirníku antimonového, síry, mléčného cukru, ultramarinu, lepidla (dextrinu, gumy) nebo pod.; pro 1000 pilulek zápalných smí býti použito

nejvýše 7·5 g třaskavé hmoty. Zápalná hmota každé třaskavé zátky smí vážiti nejvýše 0·08 g. Povrch zápalné hmoty musí býti vzdálen nejméně 5 mm od vrchního kraje otvoru vyvrtaného do zátky. Není-li hmota zápalná uložena pevně mezi lístky papírové nebo v těsném pevném kalíšku z papírové hmoty, musí býti zátky tak husté a prosty pórů, aby bylo vyloučeno prosakování tekuté hmoty zápalné. Zápalná hmota musí býti přikryta vrstvou korkové mouky a nalitým na to parafinem. Vložena-li zápalná hmota mezi papírové lístky, stačí též vlisovaný kroužek lepenkový, který zápalnou hmotu přidržuje. Bylo-li upotřebeno kalíšků, stačí uzavření otvoru zátky nalisovaným a přelepeným lístkem papírovým;

e) tak zvaný španělský ohňostroj, jako lomozivé kotouče a tyčinky, krupobití. Jednotlivé těleso smí vážiti nejvýše 2·5 g a obsahovati mimo gumu a barvy nejvýše 6 procent žlutého fosforu, nejvýše 23 procent amorfního fosforu a nejvýše 21 procent chlorečnanu draselného.

3. Ohňostrojná tělesa.

a) Umělá tělesa ohňostrojová, jako rakety, římská světla, fontány, ohnivá kola, slunce a podobné;

b) ohňostroje malé a salonní, jako žabky, Fire crackers, toulačky, stříbrný a zlatý dešt a podobná tělesa ohňostrojná, jež lze v ruce vypáliti;

c) bengálské ohně, bengálské pochodně, Signal blue lights a podobné.

O složení těles ohňostrojových platí toto:

(1) Nesmí býti schopná, aby vyvolala nějaký značný účinek trhací, též nesmí obsahovati žádných smíšenin, jež se snadno zapálí samočinně, nebo třením, tlakem nebo úderem.

Jsou připuštěny:

a) přísada nejvýše 3% hořčíku práškového v hmotách nitratových a bengálských pochodní hořčíkových;

b) směsi chlorečnanu s nejvýše 40% chlorečnanu draselného ve zvlástních malých tělesech světelných, jež jsou uložena do tělesa ohňostrojného;

c) výbušné vložky plněné v papírové dutinky obsahující pikran hořečný a chlorečnan. Hotové výbušné vložky nesmějí býti schopné, aby byly přivedeny k výbuchu nárazem, úhozem nebo zapálením.

Jiné smíšeniny obsahující žlutý fosfor, zinkový prach, hořčík práškový neb chlorečnany nejsou přípustny.

(2) Tělesa bodu a) a b) musí se skládati hlavně z moučného prachu smíšeného s uhlím, kovovým prachem (litým železem, práškovitou litou ocelí), hliníkovým pozlátkem, klejtem olověným a jinými prášky nerostnými v lisovaném útvaru. Zrnitého černého prachu smí jednotlivé těleso obsahovati nejvýše 30 g.

4. Návěstní ohňostroj, jako rány dělové a pod., pozůstávají z papírové dutinky ovinuté motouzem a zaklížené, jež obsahuje nejvýše 75 g zrnitého prachu s doutnákem, však bez výbušného zapalovače.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) K balení budiž použito silných nepropustných bezpečně uzavřených beden dřevěných. U předmětů číslice 1 a) jsou přípustny též pevné nádoby plechové. U předmětů číslice 2 b) — e), 3 a 4 nechť jsou bedny zhotoveny z prken v sebe zasazených; jejich postranní části buďtež spojeny zoubky nebo lištou (t. zv. francouzské bedny). U předmětů číslice 2 b) — e), 3 a 4 musí býti bedny z prken nejméně 18 mm silných; uvnitř buďtež úplně vykládány dobrým, pevným papírem; místo papíru jsou přípustny lehké vložky zinkové.

(2) Před uložením do beden nutno pevně zabaliti předměty:

a) číslic 1 a), 2 a) a 2 c)
do silných obalů papírových nebo do krabic;

b) číslice 1 b)
do krabic a po 10 až 12 krabicích do papírového obalu;

c) číslice 2 b)
do dřevěných bedniček nebo silných, papírem obalených krabic lepenkových, při čemž každá schrána smí obsahovati nejvýše 1000 kusů; k utěsnění budiž použito pilin;

d) číslice 2 d)

α) zápalné lístky do silných krabic lepenkových, z nichž každá smí obsahovati nejvýše 100 zápalných pilulek. Krabice se zápalnými lístky buďtež spojeny po 12 do kotouče, a kotouče pak po 12 v pevný balík s obalem papírovým;

β) zápalné pásky a parafinové zápalné proužky buď tak, jak uvedeno v bodě α), nebo do válcových, ple-

chových krabic s těsně nasazenými víky nahoře i dole. Každá krabice smí obsahovati nejvýše 12 zavinutých páskových proužků po 50 zápalných pilulkách. Krabice buďtež spojeny nejvýše po 30 papírovým obalem v pevný balík;

γ) třaskavé zátky do silných lepenkových krabic, z nichž každá smí obsahovati nejvýše 50 kusů. Zátky buďtež na dně krabice přilepeny a mezery těsně vyplněny suchou moučkou dřevěnou nebo korkovou. Na piliny budiž položena vhodná vrstva vaty a krabice budiž zavřena víkem přesahujícím okraje. Každá krabice o sobě nebo vždy dvě krabice spolu buďtež svázány a vždy 10 krabic budiž spojeno obalem papírovým v pevný balík. Každá bedna smí obsahovati nejvýše 20 balíků;

e) číslice 2 e)

do dřevěných bedniček, z nichž žádná nesmí obsahovati více než 144 ohňostrojných těles dobře zabalených v piliny;

f) číslice 3

do silných lepenkových krabic nebo dřevěných bedniček; pro předměty jmenované v bodě c) této číslice jsou přípustný též papírové sáčky; větší umělá tělesa ohňostrojná buďtež zabalena do papírových obalů, není-li jich místo pro zapálení přikryto papírovou čepičkou — v obou případech musí býti vytroušení směsniny vyloučeno;

g) číslice 4

do silných krabic, do nichž návěštní ohňostrojové musí býti pevně uloženy, jednotlivá tělesa buďtež od sebe oddělena silnou vrstvou pilin nebo podobnou vhodnou látkou.

(3) Pohyb balíků v bedně nechť jest vyloučen. U předmětů číslic 2 b) — e), 3 a 4 nutno pevně vycpati mezery ve vnějších schranách vhodnými suchými látkami balicími (dřevitou vlnou, papírem nebo podobně — u třaskavých zátek dřevěnou moučkou nebo pilinami). Vlhkého sena, cídicí vlny a podobných hmot, jež se samy snadno vznítí, nesmí býti použito. U větších ohnivých obrazů (transparentů) stačí bezpečné upevnění v bedně.

(4) Na vnějších schranách budiž zřetelně a trvanlivě vyznačen u výrobků číslic 1, 2 b) — e), 3 a 4 jejich obsah, a u výrobků číslic 2 b) — e), 3 a 4 mimo to zevrubně adresa odesilatelova.

(5) Hrubá váha jedné bedny s výrobky číslic 2 b) — e), 3 a 4 nechť nepřesahuje 100 kg, celková váha zápalné hmoty v těchto látkách 20 kg, a zrnitý prach ohňostrojný v ní obsažený 2·5 kg.

B. Ostatní předpisy.

(1) Zápalky číslic 1 a) v množství až do 5 kg, jež jsou zabaleny podle předpisů dílu A, lze spojiti s jinými předměty [mimo látky v I a) — c), II a III této přílohy uvedené] v jeden kus nákladní.

(2) Přeprava dejž se ve vozech krytých.

(3) U předmětů číslic 2 b) — e), 3 a 4 nechť odesilatel osvědčí v nákladních listech, že druh a balení zásilky vyhovuje předpisům obsaženým v I c) přílohy C k železničnímu dopravnímu řádu.

I d. Zhuštěné a zkapalněné plyny.

K přepravě jsou připuštěny:

Zhuštěné plyny:

1. Kyselina uhličitá.

2. Acetylen rozpuštěný v acetonu a nassátý v porovitých hmotách s tlakem plnění nejvýše 15 kg/cm² (15 kg na čtverečný centimetr neb 15 atmosfér).

3. Svítiplyn, vodní plyn.

Plyn z tuků (olejový plyn), a to:

a) lehce stlačený plyn z tuků tlakem plnění nejvýše 10 kg/cm² [srv. E, odst. (1)] též s přísadou nejvýše 30% acetylenu (plyn smíšený);

b) silně stlačený plyn z tuků s tlakem plnění výše než 10 — 125 kg/cm²; při teplotě 45° C nesmí býti přetlak vyšší než 1·14 tlaku plnění [E, odst. (1)].

4. Kyslík, vodík, dusík, důlní plyn, methan, stlačený vzduch.

Zkapalněné plyny:

5. Kyselina uhličitá, kysličník dusný, amoniak, chlor, kyselina siřičitá, karbonylchlorid (fosgen), kysličník dusičitý, zkapalněný plyn olejový, jehož tlak nepřesahuje při teplotě do 45°C tlak zkapalněné kyseliny uhličité, na př. Blauův plyn.

6. Chlormethyl (chlorid methylnatý) a chlorethyl (chlorid ethylnatý), tento též voňavkou napuštěný, ether methylnatý, methylamin, ethylamin.

7. Tekutý vzduch.

Přepravní předpisy.

A. Druhy obalů.

U látek číslic 1 až 6:

a) u roztoku acetylenu (číslice 2), u svítiplynu a plynu z tuků (číslice 3) při vyšším tlaku než 20 kg/cm² [E, odst. (1)], při důlním plynu při vyšším tlaku než 20 kg/cm² a při všech ostatních látkách číslice 4 budiž použito těsně uzavřených nádob beze švů ze železa svárného, plavkového nebo lité ocele. Při karbonylchloridu (fosgenu), chlormethylu, chlorethylu a etheru methylnatém lze použíti též nádob měděných. Jako ochranného obalu pro nádoby lze použíti beden.

b) U tekutého vzduchu (číslice 7) budiž použito:

α) skleněných nádob se vzduchoprázdnými dvojitými stěnami.

Nádoby musí býti obaleny plstí a tak uzavřeny plstěnou zátkou, aby mohly vypařující se plyny unikati, aniž uvnitř způsobují značně zvýšený tlak, aby však zamezen byl výtok obsahu. Plstěná zátka budiž tak upevněna, aby se při naklonění nebo obrácení láhve neuvolnila. Každá láhev nebo více lahví spolu budiž chráněno proti nárazu pevně stojícím drátěným košem nebo podobnou nádobou. Drátěné koše nebo jiné nádoby buďtež postaveny do kovových truhlíků nebo do dřevěných beden s plechovou vložkou, jež jsou nahoře otevřeny nebo uzavřeny toliko drátěnou sítí, víkem otvory opatřeným nebo podobným zařízením. Kovové truhlíky nebo dřevěné bedny musí býti ve spodní části do takové výše nepromokavy, aby při rozbití lahví nemohla tekutina vytéci. Bedny nesmějí obsahovati žádných snadno hořlavých látek balicích, jako pilin, rašeliny, slámy, sena; dřevěná vlna však je přípustná.

β) Nádob z jiné hmoty lze použíti jen tehdy, jsou-li proti převodu tepla tak chráněny, aby se neopotily a neojinily. Dalšího zabalení těchto nádob není třeba. Předpisy o uzavření lahví skleněných obsažených v bodu α) platí obdobně též o takovýchto nádobách.

6. U roztoku acetylenu (číslice 2) musí býti nádoba úplně vyplněna jemně porovitou hmotou stejnoměrně rozdělenou. Rozpouštějícími látkami (acetonem) lze ji naplniti jen tolik, aby zvětšení objemu, jež vzejde pohlcením acetylenu, mohlo nastati bez závady a aby při stoupání vnější teploty na 45° vybývala dostatečná prostora pro plyny.

B. Jakost hmoty a zhotovení nádob.

(1) Síla stěn nových nádob ze železa svarného, plávkového, lité ocele, nebo mědi budiž tak vyměřena, aby jejich nejslabší místo nastalým největším vnitřním tlakem nebylo vydáno tlaku přesahujícímu pětinu jeho pevnosti v lomu, u nádob na látky číslice 2 pak tlakem zkušebním tlaku přesahujícímu 8 kg (na čtverečný milimetr počítanému).

(2) U lahví (nádob o vnitřním průměru nejvýše 21 cm a o délce nejvýše 2 m) ze železa svarného, plavkového nebo lité ocele, vyjma nádoby na látky číslice 2, jsou přípustny větší požadavky, síly stěn nových lahví však musí býti nejméně tak vyměřeny, aby jejich nejslabší místo při zkoušce tlakem (C) nebylo vydáno tlaku na 30 kg na čtverečný mm. Při tom musí býti tlak na hmotu vypočítaný z nejslabšího místa stěny a ze zkušebního tlaku, nejméně o třetinu pod mezí tažitelnosti, která se zjistí zkouškou trhací, učiněnou s pruhy pořízenými na zkoušku z hotových lahví. Nepřípustná je hmota, jejíž mez tažitelnosti jest vyšší 45 kg (na čtverečný mm), nebo jejíž vytažení při 100 mm trhací délky činí méně než 12 mm. V pochybných případech platí jako mez tažitelnosti trvalá změna délky zkušební tyče nad 0·002 původní délky. Stěny lahví nesmějí býti slabší 3 mm.

(3) Vozy, jež jsou zvláště zařízeny pro přepravu zhuštěného vodíku (číslo 4) nebo tekuté kyseliny uhličité (číslo 5) (kotláky), mohou obsahovati nádoby delší 2 m s vnitřním průměrem větším 21 cm, při nichž platí stejné podmínky o hmotě jako při lahvích [odst. (2)].

Ostatně nádoby musí býti zhotoveny podle předpisu odst. (2) a vstaveny pevně a zajištěně do vozů; nádoby nesmějí býti z vozu vyňaty.

C. Úřední zkoušení nádob.

(1) Dříve než lze použíti nových nádob ze železa svarného, plavkového, lité ocele, nebo mědi, nutno je přezkoušeti co do jakosti hmoty a způsobu zhotovení (B) znalcem zmocněným k tomu příslušným úřadem, jakož i podrobiti je zkoušce vodním tlakem. Nádoby na roztoky acetylenu buďtež před použitím přezkoušeny též co do jakosti poro-

vité hmoty a přípustného plnění látkami rozpouštěcími (viz A c). Zkoušky vodním tlakem dlužno vykonati na každé nádobě, ostatní zkoušky nejméně na jedné z každých dvou set a při lahvích delších 2 m [B, odst (3)] nejméně na jedné z každých 100 kusů. Láhve (tak zvané bomby) buďtež před zkouškou pečlivě vypáleny.

(2) Vnitřní tlak, jehož jest použíti při zkoušce vodním tlakem, nechť činí:

a) u acetylenu rozpuštěného v acetonu a nassátého v porovitých hmotách (číslo 2) nejméně 40 kg/cm² při silně stlačeném plynu z tuků (číslice 3b) budiž o 60% a ostatních zhuštěných plynů o 50% vyšší než tlak při plnění, jejž však musí převyšovati nejméně o 5 kg/cm²;

b) u zkapalněných plynů číslice 5—6 činí:

u kyseliny uhličité u zkapalněného olejového plynu.....190 kg/cm²,
u kysličníku dusného.....180 kg/cm²,
u amoniaku ..... 30 kg/cm²,
u chloru a kysličníku dusičitého. 22 kg/cm²,
u kyseliny siřičité ..... 12 kg/cm²,
u karbonylchloridu..... 30 kg/cm²,
u chlormethylu a etheru methylnatém a methylaminu..... 16 kg/cm²,
u chlorethylu a ethylaminu .....12 kg/cm².

(3) Zkouška tlakem budiž opakována:

a) Každé dva roky u nádob na chlor a kysličník dusičitý, kyselinu siřičitou, karbonylchlorid a látky číslice 6;

b) každých pět let u nádob na ostatní plyny.

Při opětné zkoušce není třeba, aby nádoby byly vypalovány.

Opětné zkoušky není třeba u nádob na látky číslice 2. U těchto nádob buďtež provedeny po pětiletém užívání zkoušky namátkou, při čemž dlužno přichystati ½% ročně zakoupených nádob, nejméně však nádobu jednu. Z těchto nádob však nechť znalec přezkouší počet, který za přiměřený uzná co do pevnosti a opotřebení, jakož i jakosti porovité hmoty.

(4) U zkoušek tlakem buďtež po ruce zařízení, jež umožňují, aby tlak byl stupňován bez nárazu. Nádoby musí vydržeti zkušební tlak, aniž změní trvale svůj tvar a aniž se stanou prostupnými.

D. Úprava nádob (ventily, záznamy).

(1) Nádoby na látky číslic 1—6 buďtež opatřeny aspoň jedním ventilem k plnění a k vypouštění. U roztoků acetylenu (číslice 2) nesmějí býti části ventilu, jež přicházejí ve styk s plynem, zhotoveny z mědi. U karbonylchloridu, smíšeného plynu a plynu z tuků jsou přípustny místo ventilů zašroubované zátky; tyto buďtež tak těsny, aby nebylo cítiti zápach obsahu nádoby.

(2) U nádoby na vodík a kyselinu uhličitou podle odd. B, odst. (3), nesmí míti žádná nádoba pro sebe ventil k plnění a k vypouštění, nýbrž nechť jsou všechny nádoby každé vrstvy připojeny na sběrnou rouru mající na svých koncích uzávěrové ventily, jež jsou uvnitř vozu, který možno uzamknouti.

(3) Na nádobách buďtež zaznamenány trvalým a snadno viditelným způsobem:

a) U plynů zhuštěných:
α) výše přípustného tlaku,
β) den poslední zkoušky a razítko znalce, který zkoušku vykonal;
b) u plynů zkapalnělých:
α) váha prázdné nádoby i se součástmi výstrojnými (ventilem, ochrannou čepičkou, zátkami a podobně),
β) největší přípustná váha plnění,
γ) den poslední zkoušky, razítko znalce, který zkoušku vykonal.

E. Plnění nádob.

(1) Největší přípustný tlak při plnění nádob na zhuštěné plyny činí při 15° C:

Na plynovitou kyselinu uhličitou	20	kg/cm² zvýšeného tlaku
na acetylen rozpuštěný v acetonu a nassátý v porovitých hmotách	15	
na lehce stlačený plyn z tuků, plyn smíšený a vodní plyn	10	
na silně stlačený plyn z tuků	125	
na kyslík, vodík, svítiplyn, dusík, důlní plyn, methan a stačený vzduch . . .	200	

(2) Největší přípustné plnění nádob pro zkapalněné plyny číslic 5 a 6 činí:

na kyselinu uhličitu	1 kg tekut.	na každý	1·34	lit.	objem nádoby
na zkapalněný plyn olejový	1 „	„	„	„	2·5	„
na kysličník dusný	1 „	„	„	„	1·34	„
na amoniak	1 „	„	„	„	1·86	„
na chlor a kysličník dusičitý	1 „	„	„	„	0·8	„
na kyselinu siřičitou	1 „	„	„	„	0·8	„
na karbonylchlorid	1 „	„	„	„	0·8	„
na chlormethyl	1 „	„	„	„	1·25	„
na chlorethyl	1 „	„	„	„	1·25	„
na ether methylnatý	1 „	„	„	„	1·65	„
na methylamin . . .	1 „	„	„	„	1·7	„
na ethylamin	1 „	„	„	„	1·7	„

F. Ostatní předpisy:

(1) Jsou-li nádoby s plyny číslice 5 (mimo chlor a kysličník dusičitý) a číslice 6 zabaleny do beden, jest přibalení jiných předmětů přípustno.

(2) Nádoby se zhuštěnými plyny a se zkapalněnými plyny číslic 5 a 6, jež nejsou zabaleny do beden, dlužno opatřiti zařízením, jež zamezuje kutálení. Jejich ventily nutno opatřiti ochrannými čepičkami z kujného železa, ocele nebo kujné litiny; u nádob měděných jsou přípustny ochranné čepičky měděné. Čepiček netřeba u ventilů, jež jsou umístěny uvnitř hrdla lahví a jež jsou chráněny našroubovanou, pevně sedící zátkou kovovou. Ventily nádob na vodík a kyselinu uhličitou podle B, odst. (3), nepotřebují žádných ochranných čepiček, nádoby též žádných opatření proti kutálení.

(3) Na bednách, do nichž jsou zabaleny nádoby se zhuštěnými plyny a se zkapalněnými plyny číslic 5 a 6, nutno obsah zřejmě označiti. Dřevěné bedny a kovové truhličky s tekutým vzduchem (číslice 7) nutno opatřiti zřetelnými nápisy „tekutý vzduch", „nahoře", „dole", „velmi křehké".

(4) U každé zásilky zhuštěných plynů (číslice 1—4) má odesilatel, byv o to požádán, správně ukazujícím manometrem prokázati, jaký jest tlak v nádobách. Zkoušku tu má úředník, jenž zásilku přijímá, potvrditi v nákladním listu. O plynu z tuků a smíšeném plynu v námořních plavátkách a podobných nádobách tento předpis neplatí.

(5) Se zásilkami nesmí býti házeno, rovněž nesmějí býti položeny na slunce nebo ke kamnům, v nichž se topí.

(6) Ku přepravě budiž použito:

a) otevřených vozů:

1. pro zhuštěné plyny, byly-li podány ve vozidlech zařízených zvláště pro cesty pozemní a úplně přikrytých plachtami nebo dřevěnými svrchními schranami;

2. pro látky číslice 6 musí však býti vozy zcela zakryty přikrývkami v měsících dubnu až včetně říjnu, nejsou-li nádoby zabaleny do dřevěných beden;

3. kotláky na zhuštěný vodík (číslice 4) neb na zkapalněné plyny číslice 5 nutno opatřiti dřevěnou svrchní schranou;

b) krytých vozů:

1. pro zhuštěné plyny [srovnej však a) číslici 1 a c) číslici 1];

2. pro zkapalněné plyny číslice 5 v měsíci březnu až včetně říjnu;

3. pro tekutý vzduch;

c) otevřených nebo krytých vozů:

1. pro plyn z tuků, smíšený plyn, vodní plyn, důlní plyn a methan; otevřené vozy však nechť jsou v měsících dubnu až včetně říjnu úplně zakryty přikrývkami, nejsou-li nádoby zabaleny do dřevěných beden;

2. pro zkapalněné plyny číslice 5 v měsících listopadu až včetně únoru.

(7) Schrány s plyny zhuštěnými a zkapalněnými buďtež uloženy do železničního vozu tak, aby nemohly se překotiti nebo spadnouti. Schrány s tekutým vzduchem nechť stojí zpříma a jsou chráněny proti poškození jinými zásilkami. Též nebuďtež nakládány do bezprostřední blízkosti snadno hořlavých drobných látek nebo snadno hořlavých látek tekutých.

G. Výjimky z předpisů uvedených v A až B.

(1) Zkapalněné plyny číslice 5 v malém množství, a to kyselina uhličitá a kysličník dusný do 3 g, amoniak, chlor a kysličník dusičitý do 20 g, vody prostá kyselina siřičitá a karbonylchlorid (fosgen) do 100 g mohou býti dopravovány v silných zatavených skleněných rourách za těchto podmínek: skleněné roury smějí býti naplněny kyselinou uhličitou a kysličníkem dusným jen do polovice, amoniakem, chlorem a kysličníkem dusičitým jen do dvou třetin, kyselinou siřičitou a karbonylchloridem (fosgenem) jen do tří čtvrtin. Každá skleněná roura budiž zabalena do spájeného plechového pouzdra, vyplněného křemenitou drtí a toto do silné bedny dřevěné. Jest též přípustno vložiti více pouzder do jedné bedny; roury s amoniakem však nesmí býti vloženy do téže bedny s rourami naplněnými chlorem. Plechovým pouzdrům se zkapalněnými plyny (mimo chlor) možno přibaliti též jiné předměty.

(2) Látky číslice 6 lze dopravovati v množství do 100 g v silných skleněných neb kovových rourách, při čemž jest dbáti předpisů v E, odst. (2), o stupni plnění. Roury jest opatřiti pevně přidělanou kapilární trubičkou se silnými stěnami a uzavříti naprosto těsně a bezpečně buď spájením

(zatavením) konce trubičky, neb uzávěrkou závitnicovou, nebo pákou, obojí s gumovou vložkou. Roury buďtež jednotlivě zabaleny do silných vrstev vaty, vlnitého papíru, buničiny nebo podobně a kapilární hroty, nejsou-li přikryty kovovými uzávěry, buďtež zajištěny pečlivě nasazeným lepenkovým obalem neb jinými vhodnými zařízeními před rozbitím. Roury nutno uložiti pevně a zajištěně v trvanlivé skříňky ze dřeva nebo ze silné lepenky. Jedna skříňka může obsahovati až 600 g tekutiny. K balení skříněk dlužno použíti pevných dřevěných beden, jež buďtež opatřeny spájenou vložkou plechovou při více než 5 kg obsahu tekutiny. Bedny buďtež označeny nápisem: „Ohněm nebezpečné“, tištěným na červeném podkladě. Hrubá váha bedny nechť nepřesahuje 60 kg. Jsou-li látky číslice 6 takto baleny, mohou býti až do váhy 5 kg přibaleny k jiným předmětům. Ku přepravě je možno použíti krytých vozů.

(3) Bez omezení lze přepravovati:

a) kovová pouzdra pro kyselinu uhličitou (sodor, sparklet), mající nejvýše 25 g tekuté kyseliny uhličité a nejvýše 1 g tekutiny na 1·34 m³ objemu, neobsahuje-li kyselina uhličitá více než ½% vzduchu;

b) schrány strojů na led, jež trvale obsahují ono množství tekuté kyseliny siřičité, jež jest potřebno, pro výrobu, nepřesahuje-li obsah kyseliny siřičité 20 litrů.

(4) Kyslík zhuštěný do 0·3 atmosfér v pytlech z gumy, z impregnovaných tkanin nebo podobných látek lze přijmouti ku přepravě bez podmínky.

Ie. Látky vyvinující ve styku s vodou vznětlivé nebo hoření podporující plyny.

Ku přepravě jsou připuštěny:

1. Kovy žíravin a žíravých zemin, jako sodík, draslík, vápník a podobné, jakož i slitiny těchto kovů vespolek.

2. Karbid vápenatý, též impregnovaný, kalciumhydrid (hydrolit).

2. Peroxyd sodíku, též ve smíšeninách, jež nejsou nebezpečnější peroxydu sodíku.

4. Natriumazid.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) K balení budiž použito silných, nepropustných, bezpečně uzavřených nádob ze železa (též železného plechu). Látky číslice 1 do 5 kg lze též přepravovati v silných, bezpečně a těsně uzavřených nádobách skleněných. Nádoby nechť jsou úplně suché, u látek číslic 1, 2 a 4 mohou býti též polity petrolejem.

(2) Obalové nádoby látek uvedených v číslicích 1 a 3 buďtež vsazeny do ochranných obalů, a to:

a) nádoby ze železa nebo ze železného plechu s látkami číslice 1 do beden dřevěných nebo do železných ochranných košů;

b) skleněné nádoby s látkami číslice 1 nebo nádoby s látkami číslice 3 do dřevěných beden tak těsně uzavřených plechovou vložkou, aby tam nemohla voda vniknouti. Skleněné nádoby vsazené do takových beden, buďtež pevně zastlány suchou drtí křemenitou, nebo podobnými nehořlavými látkami. U skleněných nádob s množstvím do 250 g lze upotřebiti místo dřevěných beden nádob plechových, bezpečně a těsně uzavřených.

(3) Na zásilkách dlužno označiti jejich obsah pevně a trvanlivě; zásilky je opatřiti i nápisem: „Chraňte před vlhkem!“

B. Ostatní předpisy.

(1) Množství do 5 kg, jež jsou zabalena podle odd. A, mohou býti přibalena k jiným předmětům.

(2) Se zásilkami budiž zacházeno zvláště opatrně. Nesmějí býti házeny a musí býti ve voze uloženy tak pevně, aby byly chráněny před třením, otřesem, nárazem, překocením a spadnutím s vyšších poloh.

(3) Ku přepravě budiž použito krytých vozů.

(4) Prázdné nádoby, v nichž byly látky číslice 2, buďtež zbaveny všech zbytků těchto látek; jich dřívější obsah nutno udati v nákladním listu.

II. Samovznětlivé látky.

K přepravě jsou připuštěny:

1. Obyčejný (bílý neb žlutý) fosfor.

2. Amorfní (červený) fosfor, sloučeniny fosforu s alkalickými zemními kovy, na př. fosfid vápníku, fosfid strontia, dále železo fosforové a podobné samovznětlivé sloučeniny fosforu s kovy.

3. Směsi amorfního fosforu s pryskyřicemi nebo tuky s bodem tání nad 35°C.

4. Ethylat zinečnatý, methylat zinečnatý, též v etherickém roztoku.

5. čerstvě pálené saze.

6. čerstvě pálené uhlí, mleté nebo zrnité neb v kusech a kožní uhlí.

7. Silně obtěžkané hedvábí (Cordonnet, Souple, Bourre de Soie, Chappe) v přadenech.

8. Tyto látky napuštěné tukem, fermeží nebo olejem: vlna, chlupy, umělá vlna, bavlna, hedvábí, len, konopí, juta jako surovina, jako odpadky pro předení a tkaní, jako hadry nebo veteš. Tukem, fermeží nebo olejem napuštěné výrobky z jmenovaných látek, na př. ochranné přikrývky, provaznické zboží, hnací řemeny z bavlny neb konopí, nítěnky tkalcovské, jacquarské a brdové, příze a nitě, síťové zboží (rybářské sítě a pod.).

9. Směsi z hořlavých látek zrnitých neb porovitých s lněným olejem, fermeží, pryskyřicovým olejem a pod., pokud tyto poslední součástky podléhají samookysličení (na př. t. zv. náplň korková).

10. Guma (kaučuk) mletá, prach gumový (kaučukový).

11. Mastné piliny železné a ocelové (ostružky, vývrtiny a pod.).

12. Tyto látky napuštěné tukem, olejem nebo fermeží: papír, papírové dutinky a papírové kroužky.

13. Pyroforní kovy.

14. Upotřebené pytlíky na droždí, nečištěné.

15. Upotřebená hmota na čištění plynu, obsahující železo nebo mangan.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) Látky číslic 1 a 2 buďtež baleny v silné, nepropustné, dobře spájené plechové nádoby a tyto pevně zasazeny v dřevěné, silné, bezpečně uzavřené schrány. U látek číslice 2 v množství až do 2 kg lze použíti místo nádob plechových též nádob skleněných, kamenných nebo beden. Obyčejný fosfor budiž obklopen vodou. Na bednách nutno jich obsah označiti zřetelně a trvanlivě, u obyčejného fosforu budiž připojeno označení „Nahoře“.

(2) Látky číslice 3 buďtež buď zabaleny do beden, jež nedovolují vytrousení, neb buďtež nality do nenabitých nábojů.

(3) Ethylat zinečnatý a methylat zinečnatý (číslice 4) též v etherickém roztoku budiž zabalen v pevné, nepropustné, zatavené neb jiným stejně dobrým způsobem uzavřené nádoby ze skla, hlíny (kameniny a pod.) nebo z kovu.

Skleněné nebo hliněné nádoby buďtež vsazeny jednotlivě nebo několik pohromadě do silných schran plechových, jež dlužno vyplniti popelem nebo suchou drtí křemenitou a neprodyšně spájeti. Nádoby kovové buďtež pevně vsazeny jednotlivě nebo několik pohromadě za použití vhodných látek balicích do silných nádob svrchních (košů vrbových nebo kovových, kbelíků nebo beden). Otevřené nádoby vnější buďtež opatřeny ochrannou přikrývkou, již nutno napustiti hliněným nebo vápenným mlékem, nebo podobnou látkou s přísadou vodního skla, je-li tato přikrývka zhotovena ze slámy, rákosu, třtiny nebo z podobných snadno hořlavých látek.

Každý kus zásilky nutno opatřiti na červeném podkladu zřetelným vytištěným nápisem: „Ohněm nebezpečné“. Vnější nádoby se skleněnými balony nutno opatřiti mimo to zřetelným nápisem: „Opatrně neste“. Jest naprosto nepřípustno voziti je na káře, také nedovoleno nositi je na ramenou nebo na zádech.

(4) Látky číslic 5 a 6 nutno zabaliti v nepropustné, dobře uzavřené schrány. Dřevěné schrány jest nutno vyložiti uvnitř hustými látkami; vsazeny buďtež do trvanlivých vnějších nádob (košů, kbelíků, beden).

(5) Látky číslice 7 nutno baliti do silných beden. Jsou-li bedny vyšší 12 cm, buďtež upraveny mezi jednotlivými vrstvami hedvábí pomocí dřevěných mřížek dostatečné prázdné prostory, jež jsou ve spojení s otvory ve stěnách beden tak, aby jimi mohl prouditi vzduch. Vnější strany beden buďtež opatřeny lištami, jež znemožňují, aby vzduchové otvory byly zastaveny.

(6) Z látek číslice 8 buďtež upotřebená vlna na čištění a vlhké hadry k čištění (útěrky) zabaleny do silných, nepropustných, bezpečně uzavřených schran.

(7) Látky číslice 9, jsou-li vylisovány v určitých tvarech, buďtež zabaleny do silných, nepropustných schran plechových, anebo do dřevěných schran s nepropustnou plechovou vložkou, nejsou-li vylisovány v určitých tvarech, do silných, nepropustných, zajištěně uzavřených schran.

(8) Guma (kaučuk) mletá, gumový (kaučukový) prach (čís. 10) jest baliti do silných, nepropustných zajištěně uzavřených schran.

(9) Látky číslice 11 jest baliti v silné, nepropustné, zajištěně uzavřené kovové schrány. Při použití železných krytých vozů neb otevřených železných vozů s přikrývkami není třeba balení.

(10) Látky číslice 13 musí býti zataveny ve skleněných rourách a tyto zabaleny ve spájených plechových nádobách, vyplněných suchými zemitými látkami.

(11) Upotřebené nečištěné pytlíky na droždí (číslice 14) nutno baliti do neprodyšně se zavírajících schran.

(12) Upotřebená hmota na čištění plynu obsahující železo nebo mangán (číslice 15) budiž přijímána ku přepravě pouze v železných vozech, není-li podána v nepropustných plechových schranách. Nejsou-li tyto vozy opatřeny pevně přiléhajícími železnými víky, nutno zásilku zcela přikrýti vozovými přikrývkami, jež jsou tak upraveny, že i při přímém dosahu plamenů nemohou se vznítiti. Naložení a vyložení nechť opatří odesilatel a příjemce. Vozové přikrývky nechť též opatří odesilatel na požádání dráhy.

B. Ostatní předpisy.

(1) Dbáno-li předpisů oddílu A o schranách, možno přibaliti s jinými předměty v pevných nepropustných a zajištěně uzavřených dřevěných schranách:

a) obyčejný fosfor (číslice 1) v množství do 250 g; taková malá množství mohou býti zabalena v pevné, zajištěně uzavřené skleněné nádoby naplněné vodou, jež jest vhodnými balicími látkami pevně umístiti v nepropustných plechových schranách; každá plechová nádoba s fosforem budiž pevně uložena ve vnějších dřevěných schranách.

b) látky číslice 2 v množství do 5 kg;

c) ethylat zinečnatý a methylat zinečnatý (číslice 4) v množství do 2 kg, při čemž musí býti nádoby ve schranách pevně vloženy; není však dovoleno je spolubaliti s jinými samovznětlivými látkami, jakož i se střelnými a trhacími látkami (I a), střelivem (I b), zápalnými výrobky a ohňostrojnými tělesy (I c) a hořlavými tekutinami uvedenými v III.;

d) látky číslice v 12 a 13 bez omezení.

(2) Bez omezení lze přepravovati tyto látky, je-li v nákladním listu osvědčeno:

a) že saze (číslice 5) a mleté nebo zrnité nebo kouskové uhlí dřevěné a kožní uhlí (číslice 6) není čerstvě páleno (t. j. leželo-li nejméně 48 hodin);

b) že hedvábí v přadenech (číslice 7) není silně obtěžkané;

c) že látky číslic 8 a 11 nejsou napuštěny ani tukem ani fermeží ani olejem;

d) že upotřebené pytlíky na droždí (číslice 14) jsou vyčištěny;

e) že upotřebená hmota na čištění plynu (číslice 15) jest zcela okysličena.

(3) Látky číslice 8, mimo upotřebenou vlnu na čištění a podle A, odst. (6), zabalené hadry na čištění (utěrky k cídění) nechť jsou suché.

(4) Papírové dutinky číslice 12 lze dopravovati jen tehdy, je-li v nákladním listu osvědčeno, že byly po napuštění tukem nebo olejem zahřáty a pak ve vodě úplně schlazeny. Lepenkové kroužky číslice 12 nechť jsou úplně suché a tak odleželé, že samovznícení jest vyloučeno.

(5) Ku přepravě budiž použito:

a) pro ethylat zinečnatý a methylat zinečnatý (číslice 4) otevřených vozů; menší množství do 10 kg lze přepravovati v krytých vozech buď samo nebo (v množství do 2 kg) zabalené spolu s jinými předměty podle odst. (1) c);

b) pro látky číslice 7, 8 a 12 jen krytých vozů neb otevřených vozů přikrytých přikrývkami. Vlna na čištění a podle A, odst. (6), zabalené hadry na čištění (utěrky) možno dopravovati též v otevřených vozech.

(6) Pro ethylat zinečnatý a methylat zinečnatý budiž mimo to dbáno předpisů podle III B, odst. (5).

III. Hořlavé tekutiny.

Zvláštním podmínkám jsou podrobeny předměty:

1. Uhlovodíky, a to:

a) surový petrolej (ropa) a čištěný petrolej, dále oleje připravované z hnědouhelného dehtu, rašelinné a břidlicové oleje, asfaltová nafta, jakož i destiláty z těchto látek; uhlovodíky jiného původu (na př. odpadky při zhušťování olejového plynu), nemohou-li se vznítiti při tlaku barometru redukovaném na mořskou výši 760 mm v přístroji Abel-Penskyho při teplotě nižší než 21° C neb v přístroji Pensky-Martensově při teplotě vyšší než 100° C;

b) surový petrolej (ropa) a čištěný petrolej, petrolejová nafta, oleje z hnědouhelného dehtu, rašelinné nebo břidlicové oleje, asfaltová nafta, jakož i destiláty z těchto látek (benzin, ligroin, olej na čištění a pod.), uhlovodíky jiného původu (na př. odpadky při zhušťování plynu z tuků), vyvinují-li vznětlivé páry v přístroji Abel-Penskyho při tlaku barometru redukovaném na mořskou výši 760 mm při teplotě menší 21° C a mají-li při teplotě 15° C specifickou váhu větší

než 0·680. Oleje kamenouhelného dehtu, jež mají při teplotě 15° C specifickou váhu menší než 0·950 (benzol, toluol, xylol, kumol a pod.);

c) ether petrolejový (gasolin, ether plynový, neolin a j.), jakož i podobné lehce vznětlivé látky připravované z petrolejové nafty neb hnědouhelného dehtu, mají-li při teplotě 15° C specifickou váhu nejvýše 0·680.

2. Tekutiny, jež jsou připravovány jednak z petrolejové nafty nebo podobných snadno vznětlivých tekutin, jednak z pryskyřice, kaučuku, gutaperči, mýdla, asfaltu, dehtu nebo pod.

3. Ether ethylový (sirný ether), smíšený též s jinými tekutinami (na př. Hofmannovy kapky), roztoky nitrocelulosy v sirném etheru (kollodium), alkoholu amylnatém, alkoholu ethylnatém, alkoholu methylnatém, etheru octovém, octanu amylnatém, v acetonu, nitrobenzolu, nitrotoluolu nebo ve směsi těchto tekutin (na př. zaponové laky) nejvýše jednoprocentní roztoky nitroglycerinu v alkoholu.

4. Roztoky nitrocelulosy v kyselině octové.

5. Alkohol methylnatý (dřevěný líh) surový a rektifikovaný, aceton, paraldehyd, acetaldehyd (v alkoholickém roztoku).

Estery všeho druhu, na př. octan amylnatý, tekuté ethery všeho druhu, vyjma ether ethylový (o etheru ethylovém viz číslici 3, o petrolejovém etheru viz číslici 1 c).

6. Všeobecný prostředek k denaturování lihu (dřevný líh smíšený s pyridinem).

7. Směsiny dřevného lihu a benzolu (se zemním voskem nebo bez něho).

8. Sirouhlík.

9. Tučné oleje, fermeže, barvy smíšené s fermeží, terpentýnový olej (borový olej) a jiné etherické oleje, přiboudliny, absolutní alkohol, silice vinná (líh), jakož i tekutiny z těchto připravované (laky lihové, laky olejové, vysušovadla, tekutá mýdla a pod.) v množství nad 40 kg.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) K balení budiž použito silných, nepropustných, zajištěně uzavřených nádob ze skla, z hlíny (kameniny a pod.) nebo z kovu. Roztoky nitrocelulosy v kyselině octové nelze dopravovati v nádobách kovových.

Pro tekutiny číslice 1 a) a b), 2, 4, 5, 6, 7 a 9 jsou přípustny též silné, nepropustné, zajištěně uzavřené dřevěné nádoby (sudy).

(2) Nádoby skleněné nebo hliněné s tekutinami číslic 1 až 9, jakož i plechové nádoby s tekutinami číslic 3 až 8 buďtež pevně vsazeny jednotlivě nebo společně do silných nádob vnějších (košů vrbových neb kovových, kbelíků nebo beden) za použití vhodných látek balicích; vnější nádoby (mimo bedny) buďtež opatřeny dobrými držadly. Otevřené nádoby vnější buďtež opatřeny ochrannými přikrývkami, jež nutno napustiti hliněným anebo vápenným mlékem, nebo podobnou látkou s přísadou vodního skla, jsou-li ze slámy, rákosu, třtiny nebo podobných snadno hořlavých látek.

(3) Každý zásilkový kus s tekutinami číslic 1 b) a c), 3, 4, 8 dlužno opatřiti zřetelným nápisem „Ohněm nebezpečné“ tištěným na červeném podkladě. Koše a kbelíky se skleněnými balony buďtež dále opatřeny zřetelným nápisem „Opatrně neste“. Je nepřípustno voziti je na káře nebo nositi je na ramenou nebo na zádech.

B. Ostatní předpisy.

(1) Tekutiny číslice 9 v množství do 40 kg budou přepravovány bez omezení. Při vozových zásilkách lihu ve skleněných lahvích smějí chyběti ochranné přikrývky předepsané pro otevřené vnější nádoby v bodě A, odst. (2), nemají-li jednotlivé láhve více než 1 litr obsahu a jsou-li otevřené vnější nádoby ve voze zajištěny, by se nepřekotily nebo nespadly s vyšších poloh.

(2) Dbáno-li předpisů v oddílu A o schranách, lze přibaliti s jinými předměty do silných, nepropustných a bezpečně uzavřených schran dřevěných tyto látky:

a) tekutiny číslice 9 bez omezení;

b) tekutiny číslic 1 až 7 v množství do 10 kg;

c) sirouhlík (číslice 8) v množství do 2 kg.

Nádoby s tekutinami číslic 1 až 8 dlužno do schran pevně uložiti.

(3) U uhlovodíků číslic 1 a) a b) budiž v nákladním listu vyznačeno, že vyhovují předepsaným podmínkám v 1 a) a b) o bodu vznícení a specifické váze. Chybí-li takový údaj, budiž s těmito látkami naloženo jako s etherem petrolejovým (číslice 1 c).

(4) Ku přepravě nutno použíti otevřených vozů pro tekutiny číslic 1 až 8; látky číslic 1 až 7 v menším množství do 10 kg a sirouhlík (číslice 8) až do 2 kg mohou býti nalo-

ženy buď samy neb zabalené spolu s jinými předměty dle odstavce (2) b) a c) též ve krytých vozech.

(5) U tekutin číslic 1 až 8 nutno dále dbáti:

a) dříve než započato nakládati, buďtež vozy opatřeny na obou stranách nálepkami se zřetelným nápisem „Ohněm nebezpečné“ a „Opatrně posunujte“;

b) jednotlivé zásilky nutno ve voze bezpečně uložiti. Otevřené koše a kbelíky nutno ve voze upevniti, nedovoleno též stavěti je na sebe;

c) schrány, jež byly za přepravy poškozeny, buďtež ihned vyloženy a mohou býti beze všeho na účet odesilatelův i s obsahem prodány, nelze-li jich ihned opraviti;

d) těsně uzavřené prázdné nádoby plechové, v nichž byly takové látky, lze přepravovati ve vozech krytých, jiné nádoby ve vozech otevřených; v nákladním listu budiž poukázáno, k čemu bylo dříve schran použito.

(6) Pro kotláky (cisterny) a jich nádoby, určené k plnění tekutinami, jež nutno přepravovati, platí předpisy v A, odst. (1), a B, odst. (3) a (5) a).

(7) Tekutiny číslic 1 až 9 nelze přepravovati ve vozech neb oddílech vozů, v nichž jsou elektrické přístroje pro pohon, jako elektromotory nebo generátory s proudem, transformátory, bleskosvody, odpory a pojistky, elektromagnetické brzdy, topicí přístroje. Připuštěny jsou žárovky, jež jsou uzavřeny ve zvláště silné skleněné ochranné zvonky a jich vypínač nebo pojistky jsou mimo vůz aneb oddíl vozu; dále jest povoleno isolované vedení drátu, jež jest dobře ochráněno proti mechanickému poškození.

IV. Látky jedovaté.

Zvláštním podmínkám jsou podrobeny tyto předměty:

1. Pevné sloučeniny arsenu, zejména kyselina arsenitá, žlutý arsenik (kamenka, auripigment), červený arsenik, realgar, otrušík (akontit, danait) a pod.

2. Ferrosilicium (silcid železa) elektricky získané.

3. Kyanid draselný a pevný kyanid sodný.

4. Roztoky sloučenin arsenu, zvláště kyselina arseničná.

5. Roztok kyanidu draselného a roztok kyanidu sodného.

6. Jedovaté preparáty kovové:

a) sublimát, bílý a červený precipitát; barvy měděné, zejména měděnka, zelená a modrá barviva z mědi, olověný cukr;

b) jiné olověné preparáty, zejména kysličník olovnatý (klejt, olověná žluť), suřík, běloba olověná a j. barvy z olova připravené; odpadky olova a j. odpadky obsahující olovo.

7. Modrá skalice (modrý lech) a směsi modré skalice s vápnem, sodou a pod. (prášek k výrobě bordoské směsi a pod.).

8. Chlorečnany.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) Schrány, jichž lze použíti k balení, buďtež trvanlivé, nepropustné a tak zavřeny, aby obsah se nemohl rozsypati, rozprášiti nebo vytéci.

(2) Látky číslic 1 a 3 buďtež zabaleny:

a) do silných železných sudů s našroubovaným víkem a silnými obručemi, nebo

b) do dvojitých sudů z pevného, suchého dřeva s vložkovými obručemi nebo do právě takových dvojitých beden s objímkami, při čemž vnitřní nádoby nutno vyložiti hustou látkou. Místo vnitřních schran dřevěných možno použíti též spájených nádob plechových nebo nádob skleněných nebo hliněných. Nádoby skleněné nebo hliněné buďtež pevně zabaleny do vnějších nádob (košů, kbelíků, beden) vhodnými obalnými látkami. Za těchto podmínek může býti spojeno i více takových schran v jeden kus zásilkový.

c) Látky číslice 1 možno zabaliti též do pytlů z dehtovaného plátna, jež dlužno uzavříti do jednoduchých sudů ze silného suchého dřeva.

(3) Ferrosilicium (číslice 2) budiž zabaleno do silných nepromokavých schran ze dřeva nebo z kovu.

(4) Látky číslice 4 buďtež zabaleny:

a) do kovových, dřevěných nebo gumových nádob dobře uzavřených, nebo

b) do skleněných nebo hliněných nádob, jež byly pevně vsazeny do silných, vnějších nádob (košů vrbových nebo kovových kbelíků nebo beden) a vhodnými látkami balicími upevněny; vnější nádoby (mimo bedny) buďtež opatřeny dobrými držadly.

(5) Látky číslice 5 buďtež zabaleny:

a) do dobře uzavřených železných nádob, jež jsou pevně zastlány do pevných schran dřevěných nebo kovových a upevněny křemenitou drtí, pilinami nebo jinými látkami ssacími, nebo

b) do kotlových vozů. Kotle nesmějí míti žádných nýtovaných švů, nebo musí míti dvojité stěny. Nesmějí míti v spodní části žádných otvorů (kohoutků, ventilů a pod.). Otvory buďtež utěsněny a chráněny pevně našroubovanými kovovými čepičkami.

(3) Látky číslice 6 buďtež zabaleny:

a) do železných sudů nebo do nepropustných sudů z pevného suchého dřeva s vložkovými obručemi nebo do beden s objímkami, nebo

b) do železných nádob (t. zv. hobboků), nebo

c) do skleněných nebo hliněných nádob nebo v množství až do 10 kg do dvojitých silných obalů papírových (sáčků); schrány a sáčky buďtež pevně uloženy do silných, nepropustných, bezpečně uzavřených schran dřevěných a upevněny vhodnými balicími látkami.

d) U všech olověných barev jsou přípustny též nádoby z bílého nebo jiného železného plechu;

e) u všech sloučenin olova a mědi v roztoku obsahujícím vodu jsou přípustny též nepropustné kotle a kotlové vozy z látek, na něž tyto sloučeniny neúčinkují.

(7) Látky číslice 7 buďtež zabaleny:

do silných nepropustných, bezpečně uzavřených schran dřevěných (sudů nebo beden) nebo do silných, nepropustných, dobře uzavřených pytlů.

(8) Látky číslice 8 buďtež zabaleny:

do silných, nepropustných, papírem vyložených a bezpečně uzavřených schran dřevěných (sudů nebo beden).

(9) Na zásilkových kusech a kotlových vozech s látkami číslic 1 až 8 budiž zřetelně a trvanlivě vyznačen jich obsah. Označení hromadná, jako sloučeniny arsénu, olověné preparáty, jedovaté barvy, jsou nepřípustná. Mimo to budiž u látek číslic 1, 3 až 5, jakož i 6 a) přidáno označení „Jed" u ferrosilicia (číslice 2) připojen nápis „Chraňte před vlhkem! Nepřekoťte!"

B. Ostatní předpisy.

(1) Dbáno-li daných předpisů oddílu A o schranách, lze přibaliti s jinými předměty do silné, nepropustné, bezpečně uzavřené dřevěné schrány tyto látky:

a) až do 5 kg látky číslic 1, 3 a 8; jest však zapověděno přibaliti kyanid draselný, kyanid sodný a chlorečnany ke kyselinám a kysličitým solím;

b) až do 10 kg látky číslic 6 a);

c) v libovolném množství látky číslice 2, 6 b) a 7. Obsahuje-li schrána látky číslic 1, 3, 4, 5 nebo 6 a), budiž opatřena označením: „Jedovaté látky".

(2) Látky číslic 1, 3, 4, 5 a 6 a) nesmějí býti naloženy spolu s potravinami nebo poživatinami.

(3) Látky číslic 3, 5 a 8 nesmějí býti naloženy spolu s kyselinami, látky číslic 5 též ne s kysličitými solemi.

Kotlové vozy s látkami číslice 5 buďtež zařaděny do vlaku tak, aby byly odloučeny od vozů s tekutými kyselinami alespoň jedním vozem.

(4) Látky číslice 5 smějí býti přepravovány pouze v kotlových vozech nebo v otevřených vozech.

(5) Ferrosilicium budiž podáváno zcela suché a v úplně suchých schranách; je-li přepravováno v otevřených vozech, dlužno vozy přikrýti nepromokavými plachtami.

(6) Prázdné schrány, pytle, kotlové vozy, v nichž byly obsaženy jedovaté látky číslic 1, 3, 4, 5 neb 6 a), buďtež úplně neprodyšně uzavřeny. Jejich dřívější obsah budiž označen na nich a v nákladním listu. Předpisu v odst. (2) dlužno rovněž dbáti.

V. Žíravé látky.

Zvláštním podmínkám jsou podrobeny tyto předměty:

1. Kyselina sírová, dýmavá kyselina sírová (kyselina sírová s obsahem anhydridu, oleum, vitriolový olej, nordhauská kyselina sírová), kyselina dusičná (lučavka) a směsniny z ní, kyselina solná, kyselina fluorovodíková a roztoky obsahující více než 40% kyseliny octové.

2. Chlorid síry, jakož i dusičnan železitý a síran železitý (ferrinitrat nebo ferrisulfát, leptadlo na železo).

3. Žíraviny (louh sodný, louh draselný a pod.), zbytky po rafinování olejů, amoniak rozpuštěný ve vodě.

4. Brom.

5. Anhydrid kyseliny sírové.

6. Acetylchlorid, chlorid antimoničný, chromylchlorid, oxychlorid fosforečný, chlorid fosforečný (fosfor superchlorid), chlorid fosforitý, sulfurylchlorid, thionylchlorid a kyselina chlorosulfonová.

7. Kysličník vodičitý. (Peroxyd vody.)

8. Sirník sodný a koks natronový.

Přepravní předpisy.

A. Balení.

(1) K balení látek číslic 1 až 4 budiž použito silných, nepropustných bezpečně uzavřených nádob, jež netrpí obsahem. O kyselině fluorovodíkové číslice 1 viz odst. (5). Uzávěr budiž tak upraven, by nemohl býti poškozen ani otřesem ani obsahem. Použito-li nádob skleněných neb hliněných, nutno dbáti tohoto:

a) při látkách číslic 1 až 3 buďtež nádoby pevně vsazeny do silných nádob vnějších (košů vrbových nebo kovových, kbelíků nebo beden) a upevněny vhodnými látkami. Vnější nádoby (vyjma bedny) buďtež opatřeny dobrými držadly;

b) u koncentrované kyseliny dusičné o specifické váze nejméně 1·48 při 15° C (46·8° Baumé) a u červené dýmavé kyseliny dusičné buďtež skleněné nebo hliněné nádoby uloženy do vnějších nádob vyplněných křemenitou drtí nebo jinými vhodnými látkami zemitými v množství rovnajícímu se nejméně jejich obsahu;

c) látek balicích a) a b) není třeba, jsou-li skleněné nádoby zasazeny do košů s celým železným pláštěm a jsou-li pružnými, asbestem vyloženými svorníky tak upevněny, že se v koších nemohou pohybovati;

d) při bromu (číslice 4) buďtež skleněné nebo hliněné nádoby uloženy v pevných dřevěných nebo kovových schranách až do hrdla do popele, písku nebo křemenité drti nebo podobných nehořlavých látek;

(2) Přístroje k hašení, obsahující kyseliny číslice 1, buďtež tak zařízeny, by žádná kyselina nemohla vytéci.

(3) Elektrické sběrače (akumulátory) plněné kyselinou sírovou (číslice 1) nebo žíravinami (číslice 3) buďtež tak upevněny ve skříncе na baterie, by se nemohly jednotlivé náplně pohybovati. Skříňka na baterie budiž ssacími látkami balicími pevně uložena do bedny. Bedny buďtež opatřeny zřetelnými nápisy na víku: „Elektrické sběrače (akumulátory)“ a „Nahoře“. Jsou-li akumulátory nabity, buďtež poly zajištěny proti krátkému spojení.

Jsou-li náplně zhotoveny z látek schopných odporu, jako ze dřeva s olověnou výplní, tvrdé gumy nebo železného plechu, a nahoře tak zařízeny, že nemůže vystříknouti nebezpečné množství žíravé tekutiny, není třeba baliti akumulátorové náplně a baterie, jsou-li zajištěny vhodnými zařízeními, jako podstavci, pažením, podporami, by se nepřevrhly nebo se neposunuly nebo nebyly spadnuvšími snad na ně zásilkami poškozeny. Náplně nebo baterie, jež jsou přidělány do vozidel pro ně určených, rovněž nepotřebují žádného zvláštního balení, jsou-li vozidla v železničním voze bezpečně připevněna nebo dobře založena.

(4) Pro olověný rmut obsahující kyselinu sírovou z akumulátorů a olověných komor, může býti použito dřevěných nádob jen tehdy, je-li zabráněno kapání kyseliny.

(5) Schrány pro kyselinu fluorovodíkovou číslice 1 buďtež zhotoveny pro zředěnou kyselinu z olova neb gutaperči, též jsou přípustny dřevěné nádoby uvnitř vylité parafinem; pro kyselinu fluorovodíkovou, jež jest koncentrována nejméně na 70%, lze též použíti železných schran s těsnými závitnicovými zátkami. Tyto železné schrány lze podati plné nebo prázdné jen tehdy, je-li každá stopa kyseliny na jich vnější straně odstraněna. Schrány pro koncentrovanou kyselinu fluorovodíkovou buďtež plné nebo prázdné opatřeny zřetelným a trvanlivým nápisem „Koncentrovaná 70% kyselina fluorovodíková“.

(6) Anhydrid kyseliny sírové (anhydrát) (číslice 5) budiž zabalen:

a) do silných pocínovaných a spájených nádob ze železného plechu nebo

b) do silných železných nebo měděných lahví, jichž otvory jsou bezpečně a neprodyšně uzavřeny.

Nádoby a láhve buďtež křemenitou drtí nebo podobnými nehořlavými látkami pevně zabaleny do silných schran ze dřeva nebo železného plechu.

(7) Látky číslice 6 nutno baliti:

a) do úplně neprodyšných a dobrými závěrkami opatřených nádob ze železa svarného, plavkového, lité ocele, olova nebo mědi nebo

b) do skleněných nádob. V tomto případě platí tyto předpisy:

α) Skleněné nádoby mějtež silné stěny a buďtež uzavřeny skleněnými zátkami, dobře obroušenými, těsně přiléhajícími a zajištěnými, aby nevypadly.

β) Obsahují-li nádoby více než 5 kg, buďtež vsazeny do kovových schran. Láhve s menším obsahem lze baliti do silných schran dřevěných, rozdělených příčnými stěnami na tolik oddílů, mnoho-li lahví třeba zaslati. Schrána nesmí míti více než 4 oddíly.

γ) Nádoby dřevěné buďtež vsazeny do schran tak, aby byly od stěn vzdáleny nejméně 30 mm. Mezery buďtež vysypány křemenitou drtí neb podobnými látkami nehoř-

lavými; při acetylchloridu lze použíti též pilin.

8) Na víku vnější schrány budiž udán obsah a označení skla nebo slovo „Křehké!“

(8) Na kysličník vodičitý (číslice 7) jest použíti nádob, jež jsou volně uzavřeny. Balony, láhve nebo džbány buďtež dobře zabaleny v silných, držadly opatřených bednách nebo koších.

(9) Pro rafinovaný krystalový sirník sodný (číslice 8) budiž použito nepromokavých schran, pro surový nekrystalovaný, jakož i pro natronový koks budiž použito nepropustných plechových schran.

B. Ostatní předpisy.

Dbáno-li předpisů v oddíle A o schranách, lze přibaliti s jinými předměty do silných, nepropustných a bezpečně uzavřených schran dřevěných tyto látky:

a) až do 500 g brom (číslice 4);

b) až do 2 kg anhydrid kyseliny sírové (číslice 5); lze je též plniti do silných zatavených skleněných baněk, jež nutno uložiti křemenitou drtí v silných těsně uzavřených plechových nádobách;

c) až do 5 kg látky číslice 6;

d) až do 10 kg látky číslic 1, 2 a 3.

Při tom buďtež tyto látky pevně uloženy ve schranách.

(2) V nákladních listech budiž:

a) u kyseliny dusičné (číslice 1) v nádobách skleněných poznamenána specifická váha při 15° C; chybí-li takový údaj, budiž s kyselinou nakládáno jako s koncentrovanou [A, odst. (1) b) a c)];

b) u olověného rmutu obsahujícího kyselinu sírovou z akumulátorů a z olověných komor, budiž osvědčeno, že je vykapování kyseliny sírové zabráněno;

c) u odpadkové kyseliny sírové z továren na nitroglycerin budiž osvědčeno, že je úplně denitrována; jinak je přeprava kyseliny vyloučena.

U odpadkové kyseliny z továren na nitrocelulosy není takového osvědčení třeba; nevadí, obsahuje-li kyselina něco nitrocelulosy.

(3) Látky číslic 1 až 5 buďtež dopravovány v otevřených vozech.

Krytých vozů lze však též použíti:

a) pro látky číslic 3, jsou-li zabaleny v silných nepropustných železných sudech, jež smějí býti naplněny nejvýše do devíti desítin svého objemu;

b) pro brom (číslice 4) do 500 g, pro anhydrid kyseliny sírové (číslice 5) do 2 kg a pro látky číslice 1, 2 a 3 do 10 kg, samotné nebo zabalené s jinými předměty, jsou-li nádoby pevně uloženy do silných dřevěných schran.

(4) Kysličník vodičitý (číslice 7), jakož i sirník sodný a koks natronový (číslice 8) lze dopravovati v krytých vozech neb otevřených vozech s plachtami.

(5) Prázdné nádoby, v nichž byly látky číslic 1 až 5, buďtež při podeji jako kusové zboží těsně uzavřeny a zcela vyčištěny. V nákladním listu nutno udati jich dřívější obsah.

(6) Předpisy odst. (3) a (5) neplatí pro přístroje hasicí a elektrické sběrače (akumulátory) [A, odst. (2) a (3)].

(7) Schrány s kyselinou fluorovodíkovou (číslice 1) nutno tak postaviti, aby byly zátkami vzhůru.

(8) Pro nádoby kotlových vozů určených k plnění látkami žíravými platí předpisy dle A, odst. (1), vyjma ustanovení v bodu a) až d).

VI. Hnilobné látky.

Zvláštním podmínkám jsou podrobeny tyto předměty:

1. Čerstvé šlachy, nevápněná čerstvě vydělaná kůže na výrobu klihu (klihovka) a odpadky z obou, čerstvé rohy, paznehty a čerstvé kosti, jakož i jiné hnilobné nebo zapáchající látky živočišné, pokud nejsou vyjmenovány v následujících odstavcích.

2. Nenasolené čerstvé kůže.

3. Čerstvé suché kosti, suché rohy a paznehty.

4. Čerstvé telecí žaludky zbavené všech zbytků pokrmů (syřidla).

5. Vylisované kotlové zbytky z výroby klihovky (klihárenské vápno, klihárenské rosoly a klihárenské hnojivo).

6. Nevylisované zbytky druhu označeného v číslici 5.

7. Mrva ze stájí stelivem proložená.

8. Jiné výkaly a látky z latrin.

9. Domácí odpadky.

10. živočišné látky určené k neškodnému zničení (celá těla, části těla a odpadky).

O přepravě platí toto:

A. Balení.

(1) Při podeji jejich jako zboží kusového nutno zabaliti:

a) látky číslic 1, 5 a 6 do silných, nepropustných bezpečně uzavřených schran dře-

věných (sudů, kbelíků, beden); obsah nechť neobtěžuje svým zápachem.

b) Látky číslice 2 do silných, nepropustných, bezpečně uzavřených schran dřevěných (sudů, kbelíků, beden), nebo do silných, nepropustných, dobře uzavřených pytlů; tyto uďtež navlhčeny vhodnými prostředky desinfekčními, jako kyselinou karbolovou, lysolem tak, aby nebylo cítiti hnilobný zápach obsahu. Použití takových pytlů jest však omezeno na měsíc listopad, prosinec, leden a únor.

c) Látky číslice 3 do nepropustných schran (sudů nebo kbelíků) nebo do silných pytlů.

d) Telecí žaludky (číslice 4) do silných, nepropustných, bezpečně uzavřených schran dřevěných (sudů nebo kbelíků). V měsíci dubnu až včetně září nutno tím způsobem nasoliti telecí žaludky, že na každý žaludek třeba použíti 15 až 20 gramů kuchyňské soli, rovněž nutno nasypati nejméně 1 cm vysokou vrstvu soli na dno nádoby a na nejhořejší vrstvu žaludku; v nákladním listu budiž osvědčeno, že bylo dbáno tohoto předpisu.

e) Psí lejno (číslice 8) do silných bezpečně uzavřených schran kovových nebo dřevěných.

f) Holubí trus (číslice 8) do silných nepropustných, bezpečně uzavřených schran dřevěných. Suchý trus holubí smí býti zabalen též do silných, nepropustných pytlů. Obaly buďtež zevně prosty všech stop obsahu.

(2) O vozových nákladech platí tyto předpisy:

a) Látky číslice 1 a 2:

1. Používáno-li zvláště upravených krytých vozů, které jsou opatřeny účinnými provětrávacími úpravami, není třeba obalu. Látky buďtež navlhčeny nejméně 5procentní kyselinou karbolovou nebo jiným vhodným prostředkem desinfekčním tak, aby nebylo hnilobného zápachu.

2. Při upotřebení obyčejných otevřených nákladních vozů:

α) Od 1. března do 31. října buďtež zabaleny do silných hustých pytlů; tyto buďtež navlhčeny vhodnými prostředky desinfekčními, jako kyselinou karbolovou, lysolem tak, aby nebylo cítiti hnilobný zápach obsahu. Každou zásilku dlužno úplně přikrýti pokrývkou zhotovenou ze silné tkaniny (t. zv. chmelového žoku) a uvedenými prostředky desinfekčními napuštěnou, a tuto zase velkou nepromokavou dehtem nenapuštěnou plachtou vozovou.

β) Od listopadu do konce února není třeba pytlů. Zásilku však dlužno rovněž úplně přikrýti pokrývkou ze žoku chmelového a tuto zase velkou, nepromokavou, dehtem nenapuštěnou plachtou vozovou. Spodní přikrývka budiž, jest-li toho třeba, navlhčena prostředky desinfekčními v α) uvedenými tak, aby nebylo cítiti hnilobný zápach.

γ) Zásilky, jichž hnilobný zápach nelze odstraniti prostředky desinfekčními, buďtež zabaleny do silných, nepropustných, dobře uzavřených sudů nebo kbelíků, aby se obsah svým zápachem neprozrazoval.

b) Látky číslic 3, 7 a 9 nepotřebují žádného zvláštního obalu, buďtež však, jsou-li nebaleny, úplně zakryty vozovými plachtami; mrvu ze stájí stelivem proloženou (číslice 7) stačí posypati slabou vrstvou písku nebo země; je-li vlhká, odpadá každé přikrytí; u domácích odpadků (číslice 9) ve vozech zvlášť zařízených proti rozprašování není třeba žádných přikrývek.

c) Telecí žaludky (číslice 4) buďtež zabaleny, jak uvádí odst. (1) d).

d) Látky číslice 5 buďtež úplně přikryty dvěma nad sebou ležícími velkými, nepromokavými, dehtem nenapuštěnými plachtami vozovými. Spodní přikrývka budiž navlhčena vhodnými prostředky desinfekčními (kyselinou karbolovou, formaldehydem, lysolem nebo pod.) tak, aby nebylo cítiti žádného zápachu hnilobného. Mezi oběma přikrývkami musí ležeti vrstva suchého, hašeného vápna, sypké rašeliny nebo upotřebeného již třísla.

e) Látky číslice 6 nutno zabaliti podle odst. (1) a).

f) Látky číslice 8 nutno baliti v silné, nepropustné, bezpečně uzavřené schrány. Suché psí lejno a suchý holubí trus lze baliti též v silné, nepropustné pytle.

g) Látky číslice 10 lze přepravovati pouze ve vozech zvláště zařízených [srov. B, odst. (9)].

B. Ostatní předpisy.

(1) Železnice může omeziti přepravu na určité vlaky, rovněž může vydati zvláštní nařízení o době a lhůtě pro nakládání a skládání, jakož i přivážení a odvážení.

(2) Látky číslice 7 a 8 (mimo lejno psí a holubí trus), 9 a 10 nebudou přijímány jako zboží kusové.

(3) Schrány se psím lejnem nesmějí býti váleny, dlužno je přepravovati na stojato.

(4) U nákladů vozových může železnice požadovati na odesilatelích nebo příjemcích vyčištění skladiště. Pro nakládání a vykládání domácích odpadků buďtež opatřena za-

řízení, jež podle možnosti vylučují rozprášení. Železnice může požadovati postavení těchto zařízení na odesilatelích a příjemcích.

(5) Vozy železniční, v nichž byly přepraveny náklady látek číslic 1, 2, 3 a 7 nezabaleny nebo náklady látek číslice 8 musí železnice po každém upotřebení podrobiti řízení desinfekčnímu, jež jest předepsáno pro odstranění látek nakažlivých u přepravy dobytka na železnicích. Nakažlivé látky snad ve vozech lpící musí býti desinfekcí úplně odstraněny. Z toho jsou vyňaty toliko takové vozy, jichž se používá podle jejich určení výhradně ku přepravě těchto látek. Útraty z desinfekcí nahradiž odesilatel nebo příjemce.

(6) Nastane-li za přepravy nepříjemný zápach, může železnice v každou chvíli na náklad odesilatelův nebo příjemcův dáti odstraniti vhodnými prostředky zápach zmíněných látek.

(7) Látky číslice 3 a 4 lze přepravovati v krytých vozech. Nakládati je spolu s potravinami a poživatinami jest zakázáno. Ku přepravě domácích odpadků budiž použito zvláště zařízených, rozprašování zamezujících vozů nebo nepropustných otevřených vozů opatřených dobře přiléhajícími plachtami. Látky číslic 1, 2, 5, 6, 7 a 8 musí býti přepravovány ve vozech otevřených [srov. však A (2) a), 1]. Ku přepravě suchého lejna psího, jež jest zabaleno dle předpisu v A, odstavec (2) f, poslední věta, budiž použito krytých nebo otevřených vozů s dobře přiléhajícími pokrývkami.

(8) Prázdné schrány a zpět posílané vozové plachty nechť jsou vyčištěny a vhodnými prostředky desinfikovány, aby nešířily žádného hnilobného zápachu. V nákladním listu budiž poukázáno k dřívějšímu jejich upotřebení. Dlužno je přepravovati v otevřených vozech.

(9) Látky číslice 10 dlužno přepravovati v neprodyšných a nepromokavých vozech železných. Vozy ty musí býti opatřeny ventily, jež zabraňují, aby se stěny vozů při přílišném tlaku vyvinujících se plynů neroztrhly. Vozy dlužno desinfikovati podle předpisů odst. (5), a to: ihned po vyložení, pocházel-li jejich obsah od zvířat stížených dobytčím morem, snětí slezinnou, vzteklinou, ozhřivkou nebo slintavkou a kulhavkou, jinak každé 4 neděle.

Příloha F.
(K § 62 ž. d. ř.)

Všeobecné prohlášení o zabalení zboží.

Uznávám, že mnou u výpravny zboží dráhy .....

.....

v ..... podávané zboží, a to:

.....

.....

.....

je podáno $\frac{\text{v tomto nedostatečném balení*)}}{\text{nezabalené*)}}$ .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

odvolávám-li se v nákladním listu na toto prohlášení.

..... dne ..... 192...

(Podpis:)

*) Podle stavu zásilek budiž škrtnuto slovo „nezabalené“ nebo slova „v tomto nedostatečném balení“.

Přezkoušecí razítko železnice.

Nákladní list.

(Pro smlouvu nákladní platí dopravní řád a příslušné tarify.)

Vozu		
Číslo a řada[1])	Vlastnická značka[1])	Ložná váha *(kg)* ložná plocha *(m²)*
Čís. náklad. listu		
Čís. lístku		

[1]) Bud'tež odesilatelem zapsány, nakládal-li zboží sám při podeji.

v .....

(Obydlí) .....

Stanice určení .....

Místo určení[2]) .....

Po případě navržená cesta přepravní: .....

Tarify, jichž má býti použito: .....

[2]) Budiž uvedeno, liší-li se místo určení od stanice určení.

Adresa nebo znamení a číslo	Počet	Druh obalu	Obsah	Skutečná váha hrubá *kg*

Zájem na dodání slovy:

Navrhuji duplikát, lístek přijímací, knihu kvitanční[3])

[3]) Nenavržené budiž škrtnuto.

Prohlášení o případném řízení celním, berním nebo policejním; označení příslušných listin a příloh, včetně olověných závěrek. Jiná předepsaná nebo dovolená prohlášení.

Razítko, že vydána byla přijímací stvrzenka.

Razítko stanice odesilací.	Razítko vážní.	Razítko stanice určení.

Číslo dodací (stanice určení)	**Odesilatelův záznam platební**

Dobírka nebo záloha

Podrobný výkaz

	Kč	h

Úhrnná částka slovy: záloha

dobírka

Odesilatelem zaplaceno Kč	h	Účet	Okrouhlá váha v kilogramech	Tarifní třída	Sazba dovozného za 100 kilogr.	Od příjemce budiž vybráno Kč	h
		Záloha					
		Dobírka					
		Provise					
		Dovozné až do					
		Poplatek za zájem na dodání					
		Poplatek za stvrzenku přijímací					
		Složné					
		Vážné					
		Dovozné až do					
		Poplatek za zájem na dodání					
		Dovozné až do					
		Poplatek za zájem na dodání					
		Úhrnem . . .					

.....dne.....192.....

Podpis a obydlí odesilatele:

Všeobecné poznámky:

Silnou čarou ohraničené části nákladního listu bud'tež vyplněny železnicí, ostatní odesilatelem. (Viz však poznámku 1.)

Razítka přechodní bud'tež postupně vytištěna na rubu této polovice nákladního listu.

Šířka papíru 39 cm. Výška papíru 33 cm.

Červený okraj v šíři 10 mm.

Přezkoušecí razítko železnice.

Nákladní list pro rychlé zboží.

(Pro smlouvu nákladní platí dopravní řád a příslušné tarify.)

Vozů		
Číslo a řada[1])	Vlastnická značka[1])	Ložná váha *(kg)* ložná plocha *(m^2)*
Čís. náklad. listu		
Čís. lístku		

[1]) Bud'též odesilatelem zapsány, nakládal-li zboží sám při podeji.

v .....

(Obydlí) .....

Stanice určení .....

Místo určení[2]) .....

Po případě navržená cesta přepravní: .....

Tarify, jichž má býti použito: .....

[2]) Budiž uvedeno, liší-li se místo určení od stanice určení.

Adresa nebo znamení a číslo	Počet	Druh obalu	Obsah	Skutečná váha hrubá *kg*

Zájem na dodání slovy:

Navrhuji duplikát, lístek přijímací, knihu kvitanční[3])

[3]) Nenavržené budiž škrtnuto.

Prohlášení o případném řízení celním, berním nebo policejním; označení příslušných listin a příloh, včetně olověných závěrek. **Jiná předepsaná nebo dovolená prohlášení.**

Razítko, že vydána byla přijímací stvrzenka.

Razítko stanice **odesílací.**	Razítko **vážní.**	Razítko stanice **určení.**

Červený okraj v šíři 10 mm.

Číslo dodací (stanice určení)	Odesilatelův záznam platební

Dobírka nebo záloha

Podrobný výkaz

	Kč	h		

Úhrnná částka slovy: záloha

dobírka

Odesilatelem zaplaceno Kč	h	Účet	Okrouhlá váha v kilogramech	Tarifní třída	Sazba dovozného za 100 kilogr.	Od příjemce budiž vybráno Kč	h		
		Záloha							
		Dobírka							
		Provise							
		Dovozné až do							
		Poplatek za zájem na dodání							
		Poplatek za stvrzenku přijímací							
		Složné							
		Vážné							
		Dovozné až do							
		Poplatek za zájem na dodání							
		Dovozné až do							
		Poplatek za zájem na dodání							
		Úhrnem . . .							

.....dne.....192.....

Podpis a obydlí odesilatele:

Všeobecné poznámky:

Silnou čarou ohraničené části nákladního listu buď tež vyplněny železnicí, ostatní odesilatelem.
(Viz však poznámku 1.)
Razítka přechodní buď tež postupně vytištěna na rubu této polovice nákladního listu.

Šířka papíru 39 cm. Výška papíru 33 cm.